

35
SENTTI

Maret

6 18

JUUNI 1936

NAISTE JA KODUDE KUUKIRI

Maaret

NAISTE JA KODUDE KUUKIRI

Juuni 1936

Trükitud 16.500 eksemplari

Nr. 6 (18)

PIIRITUS MAAILMAS.

Võidutuled

Rahvasuu kõneleb, et need tulukesed, mis öösiti soolaugastes põlema sähvatavad, on surnute hinged. Nad kõnnivad seal ringi, tuletavad meele kadunud aegu ja olevat isegi kuulnud, kuidas nad omavahel juttu ajavad.

Meie oleme juba nii targad, et seda enam ei usu. Meie üldse enam ei usu, et on hingi olemas, kes kõnniks maa peal. Kes on maise olemusega maamulda varisenud, seda ei näe meie enam oma ihusilmaga.

Aga on siiski tunde, kus tunneme, et nad on meile lähedal. Tunne, et kaduvuse salapä võimib ümber maisegi maailma hämara loori, ja oma mõistuse ja meeltega oleme sunnitud l...-...-... vaikesse hardusesse.

Ja siis tulevad meile meele need tuled, mis põlevad soolaugastes.

Tulevad meele ja siis uuendame ise vanarahva usumüstikat. Süütame tuled ja nende tulede paistel langetame pead kaduvuse suure mõistmatuse ees.

Nii teeme jõululaupäeval oma kadunud omaste haudadel.

Nii teeme ka sel päeval, mil pühitseme võidupüha. Süütame tuled.

Need pole enam tavalised jaanituled. Tänumeel ja austus, mida tunneme kõigi nende vastu, kes jätsid oma elu kodumaa uuestsünni eest, põlevad neis tuledes.

Need on leinatuled. Aga ühtlasi ka rõõmu- ja võidutuled. Surmaohvrite läbi luuakse uus elu. See elu on seda suurem ja väärtuslikum, mida raskemad on olnud ohvid ta loomisel. Vabadussõja mehed ja naised, kes varisenud oma ajaloolise ülesande teostamisel manalasse, kõnelevad meile võidupüha tulede kaudu, et pidage kalliks seda, mida meie kalliks pidasime. Pühitsege võitu ja meie pühitseme rõõmuga kaasa, kui teame, et suudate samuti teha, nagu tegime meie. Meie oleme varisenud, aga sellest varisemisest on puhkenud elu, mille väärtus ei tohiks kunagi kellegi meelest tuhmuda.

Nii süütame võidupüha võidutuled. Ja pühitseme langenud kangelaste võitu, kogu oma rahva võitu.

KULDNE VABADUS

Proua Ärna suvitab praegu ühes poisipõngerjaga oma isatalus. Seal on palju metsi, lilli, jõevett ja kauneid roosapõrsaid. Värske tuul ning lõhnavad nurmed paisutavad rinda.

Kui härra Kuremaa naise ja poja jaama oli saatnud, sammus ta keppi keerutades koju, viskas paberossiotsa laias kaares põrandale ja paiskus enese mürsatades pikali voodisse, päevatekile.

Siis ringutas võimsalt:

Ohohoo, ongi jälle käes kuldne vabadus!

Võib kolada mööda tube, kuidas tahad, istuda, kus tahad, teha nii kõva häält, kui tahad, minna, kuhu tahad ja tulla tagasi, kunas tahad.

Ei ole ühtki silma sind kontrollimas, ühtki suud noomimas, ühtki kurja nägu karistavalt piilutlemas.

Ohohoo, seda kaunist, kuldset vabadust!

Härra Kuremaa sirutas kõik jäsemed mugavalt laiali ja tundis, kuidas südamel alla hoovas rõõmsat ning õnnestavat puhangut.

Jah, mis nüüd kõige pealt teha? Välja minna, siia paar sõpra kutsuda või niisama lesida ja lasta rõõmutundeil mändgida?

Trrr! tärises uksekell.

Ahaa, mõni juba tulebki! Vahest mõni kallis sõber, kel kah põhjust naiseärasaamise pidu pidada?

Ukse taga seisis habemik vanaänt, kaenlas koorem jalamate.

„Härrad vahest võtavad ühe? Head ja odavad, eluaegsed...“

„Ei taha,“ põrnitses Kuremaa.

„Ongi viimased, täna müüsin kakskümmend tükki,“ jätkas vanamees, nihutas enese nagu pool kogemata tuppa ja laskis jutul veereda täie hooga. Kuremaa kuulas, kuulas, punnis vastu, mis jõudis, aga lõppes lugu sellega, et ostis ühe mati ära. Kuigi ukse ees oli enesel peaaegu uus matt.

Tuju ei olnud härral just kõige roosilisem, kui asus priimusel mune keetma. Oli ammu unistanud säärasest toiminguist, vabast ja sõltumatust köögitalitamisest, nagu tehti kord kunagi, poissmehe põlves... Aga see pagana matt, kaks krooni nagu maha visatud...

Priimus oli seekord kah kaunis tigeas suhtumuses, ei võtnud tuld, ainult kohises ja vusises. Lõppeks olid munad siiski keedetud, aga olid sinised ja kibeda maiguga. Tont teab, misukesed kanad on säärased munenud?

Kuremaa viskas munakoored köögilauale, või ja singijäänuste kõrvale ja läks välja. Keerutas keppi, vilistas muretult. Aga täit mõnu selle juures siiski ei olnud. Ja pealegi tundis äkki, et oli unustanud krae kaela panemast, paljas vaskne nõop sirendas kurgu all nagu kullerkupp.

Kuhu sa niimoodi lähed?

Ei läinudki kuhugi, vaid pöördus koju tagasi ja kõbis magama.

Teisel päeval hoidis köögist kõrvale, sest polnud kuigi nägus seal igasuguste jäänuste ja purude keskel. Lõhnadki olid na imelikud. Ja õhtupoolikul palus sissepääsu keegi soliidne vanahärra, kes müütas kastruleid. Kuremaa vandus tuld ja tõrva, aga ostis siiski kaks potti ära, mis teha, kui ei saa kuidagi lahti?

Ja otsustas siis, et enam ust üldse ei ava, tulgu kes tuleb.

Järgmisel päeval käidigi kõvasti täristamas, aga Kuremaa ronis sahvrisse ja surus näpud kõrvale. Kõndis siis mööda tühje tube ja veider mahajäetud valgus südamel alla. Vaip oli voodil lohakil, suitsuotsad vedelesid maas, õhk oli umbne — kel tuli meele selle igavese õiendamisega aknaid avada...

Teisel hommikul oli ametiõhku pisut pahuras tujus.

„Elate kui kindluses,“ sõnas ta, „käisin eile teie pool, oli hädaline asi õiendada. Kuid müristasin ukse taga tund aega, ei kõssu ega kõppu. Kojamees aga teadis rääkida, et olete siiski kodus...“

„Kes teab... siis... kuidas tont...“

Kuremaa sülitas endamisi.

Õhtul täristati jälle ukse taga ja seekord... Seekord ostis vaene härra kaks põrandaharja ja kolm tolmulabidat. Südametäiega, meeleheitelga, valu ja vihaga.

Õhtul hiljem käis keegi vuntsimees vanu riideid nõutamas ja Kuremaa müüs talle kaks ülikonda, ühe peaaegu uue. Oli lihtsalt peast segane, põrgu võtaks seda ilma ja olemist.

Peale seda löi priimus plahvatama ja kõrvetas poole habet maha, piimapudel läks ümber, härra ise astus segiähmis mõlema jalaga mustaveepange.

Lõi siis kõik segamini ja istus nagu murtud lill voodiservale.

Trrr! tärises uksekell.

Nüüd lähen ja löön maha, otsustas Kuremaa ja tormas ukse juurde.

Seal seisis — proua Ärna.

„Sina...“ kogeldas Kuremaa ja ta nägu vajus valgust täis.

„Tulin sind ka natuke vaatama...“

Tal haarati mõlemad käed tuliste pihtide vahele.

„Hea, et tulid... tänan sind...“ sõnas härra Kuremaa vaikselt, „ja vii ta mult ära... päästa mind...“

„Päästa?“

„Kauni ja kuldse vabaduse käest...“

Nad naersid mõlemad. Sest proua taipas.

Juhan Pahlbärk.

Üllatus jaanipäeval

Seal armastasid kaks noort inimest teineteist kogu südamest. Kuidas oli mehe nimi, keda tüdruk armastas, ei saa me kunagi teada. Tüdruk hüüdis teda ainult Kuldseks, Suureks ja Tugevaks. Samuti ei tea me tüdruku nime. Kui mees teda embas või talle kirjutas, siis nimetas ta teda Parim, Ilusaim ja Haldjas.

Jaanipäeval möödus täpselt aasta, mil nende südamed teineteist leidsid. Rohelisel aasal noorte kaskede ja esimeste siniste kannikeste vahel suudlesid nad teineteist esimest korda. Kui saabus taas jaanipäev, armastuse olles endiselt tugev, otsustasid nad jälle sõita rohelisele aasale noorte kaskede ja esimeste siniste kannikeste juurde.

„Me kohtume jaanipäeva hommikul Pühavaimu kiriku juures,“ ütles mees, „seal, kus autobus peatub.“

„Ja,“ ütles tüdruk ning oli õnnelik.

„Loodetavasti ei ole autobus jälle nii täiskiilutud, kallim.“

„Seekord sa ei istu enam ebamugavalt, armsam!“

Tüdruk naeratas paljutähendavalt seda öeldes.

Ka mees naeratas ning mitte vähem salapäraselt.

„Sina ka mitte, kallim,“ ütles ta.

Jaanipäeva hommikul kohtusid Pühavaimu kiriku juures, seal kus autobus peatub, kaks autot. Need olid kaks uut ja täiesti sarnast ühe firma voolujoonelist sõidukit. Isegi kilomeetritele osut näitas mõlemal sõidukil ühtlaselt kolm sada viiskümmendneli kilomeetrit. Erinevad olid ainult numbrilaudad. Autod peatusid meetrilise vahemaaga teineteise taga paremal tänavapoolel Pühavaimu kiriku ees.

Esimesest sõidukist väljus armunud tüdruk ning teisest sõidukist väljus armunud mees. Kiriku kell lõi üheksa.

„Minu üllatus sulle, kallim!“ hüüdis mees. „Minu üllatus sinule jaanipäevaks. Otsin omale auto.“

Ent tüdruk seisis üsna vaikselt.

„Ka mina tahtsin valmistada oma armsamale jaani-

päevaks üllatust,“ ütles ta tasa, „ka mina otsin omale auto. Seal ta seisab.“

Mõlemad armunud vaatlesid kurvalt sõidukitele.

„Rõõmustusin nii väga, et sõidad minuga,“ ütles ta siis.

Tüdruk võitles pisaratega.

„Ning mina rõõmustusin nii väga, et sõidad minuga, armsam!“

„Ma tahtsin sõita üsna aeglaselt, et sul ei oleks hirm, kallim!“

„Ma tahtsin sõita hästi kiiresti, et sa oleksid uhke, armsam!“

„Mis me nüüd teeme?“

„Ja, mida?“

Nad seisisid mõlema sõiduki ees, vaatasid teineteisele, siis autodele, siis jälle teineteisele.

„Kas ei tahaks sa siiski minuga sõita ja auto siia seisma jätta, armsam?“

„Sõida minuga, armsam, jätta oma sõiduk siia.“

„Tahaksin nii meeleldi sulle näidata, kuidas ma sõita oskan, kallim.“

„Mina ka, armsam.“

Kirikukell lõi kümme. Armunud seisis ikka veel kohal, nad olid haaranud teineteisel kätest, nagu üks ei tahaks kaotada teist, kuna nende lootused ja soovid põrkusid esmakordselt üksteise vastu. Ent kui päike murdis järsku läbi pilvede, tuli mõlemale samal minutil sama idee ning nad ütlesid üheaegselt:

„Armsam — me võiksime nii teha — —“.

Tüdruk astus mehe juurde sõidukisse, jättes oma auto seisma. Mees andis gaasi ning nad sõitsid minema. Sõitnud kilomeetri, nad peatusid, et joosta tuhat meetrit tagasi tüdruku auto juurde, mis ikka veel seisis Pühavaimu kiriku ees. Tüdruk istus rooli taha, andis gaasi ning mees sõitis temaga, et täpselt kilomeetri tagant alata otsast vahelduvat sõitu.

Jo Hanns Rösler.

LÄBI ÖÖ.

Armastuskiri oma naisele

„Sa ei peaks uskuma, armsam, et armastan sind vähem, kui esimestel päevadel. See vaid näib sageli nii. Kui tulen õhtul väsinult büroost, kandes seljas veel kogu päeva erutusi, ei ole mu tervitus sulle kuigi õrn, sageli koguni pahur, ent mõnikord ka üsna unustatud. Siis me istume sõnatult lauaäärde, kugistame alla söögi, mida sa vaevaga valmistanud. Sõnatuks jääb sageli ka kogu õhtu. Meie vahel pole mingit tülil, on vaid piiritu üksiolek. Kui kõnel-dakse, siis ainult vaid praktilistest küsimustest, kas poiss vajab uusi saapaid, et tüdrukul on homme vaba päev ning et mees käis elektriarvega. Vaikne tujutu olek lasub üle kõige. Meis on mingi igatsus, aga me ei tea mille järele. Kord lugesin kahe noore inimese õnnest, kes sõitsid paadis üle päikesepaistelise mere. Olin väga kurb ja mõtlesin oma igapäevsele ükskõiksusele ning teiste hellitlusile. Kadestasin noore mehe õnne — suvel merel, noore ilusa blond tüdrukuga. Siis aga läksin peegli juurde, vaatlesin end, naersin ja ütlesin enesele: „Lollpea!“ Siis suudlesin sind, veidi kohmakalt võib-olla, sa olid nii ehmunud sellele ja ütlesid: „Oled sa purjus, Ants?“

Ma ei olnud purjus. Mulle vaid meenus, et sina olid ju ka kord mulle noor tüdruk paadis suvel ning et ma ei saanud öösel magada, kuna pidin mõtlema sulle. Kujutlesime enestele nii ilusalt seda alatist koosviibimist. Ja nüüd ei ulata me isegi kätt teineteisele magamaminekul hääd ööd soovides.

Ning ometi, kui mõelda veidi järele kahe inimese kooselu üle — kas ei ole sa, naine, täielikult muutunud ajast, mil sa veel üksi oma elu juhtisid? Kas ei toonud ma sulle kogu oma ametimuresid, omi rõõme, pidades üsna loomulikuks, et need on ka sinu mured, sinu rõõmud. Ning pea saabus aeg, kus sa juba ise küsisid minu elamuste järele, et sellest osa võtta. Mil küsime meie, abielumehed, teilt naistelt? Meil ei ole ju üldse aega selleks,

me võtame endid liiga tähtsatena ning ei mõtle sellele, et teie ju täpselt samuti ilmas olete ning täpselt samasugust sisemist elu elate nagu meiegi. Alles siis, kui tunneme seda oma nahal, kui teie seda enam varjata ei suuda, hoolimata kogu oma jõust ja kõigest hääst tahtest, siis võib-olla küsime: „On sul midagi viga? Oled sa haige?“ Ning kui teie end valitsedes põikleva vastuse annate, pöördume rahustatult oma mõteteilma tagasi ja ütleme koguni: „Miks sul alati nii halb tuju on, naine?“

Ma olen sulle ju nii tänulik, sulle, oma naisele, et sa mulle alati olemas oled, et ma kõige sinu juurde tulla võin, et sa tollal minu kirjamarkidekogust huvitatud olid, olgugi et need sulle võõrad külad olid, et sa ei vihastanud, kui ma tulin kahekümne metslinnuga meie väikesesse korterisse ning neile ühe hiigelpuuri ehitasin, just sinna, kus oli sinu lemmikkoht õmbluslauaga. Ma tänan sind, et sa seisatusid koos minuga raamatuäride ees ning mind ei palunud oodata moeäride vaateakende ees. Tänan sind, et sa need kolm aastat minuga maale ühte külla elama tulid. Tänan sind, et sa hoiad mu kodu korras, kasvatad lapsi ja oled vastutulelik mu sõpradele.

Ning nüüd kirjutan sulle selle kirja, armsam. Ma panen ta sulle üsna ettevaatlikult lauale, kui hommikul vara lahkun, sest ma hābenen sulle öelda, mida kirjutasin. Āra kõnele minuga ka kirja üle, kui sa ta leiad. Kuid hoiata alles ja loe teda veel mõnikord.“

Selle kirja kirjutas abielumees oma naisele. Ta murdis kirja ettevaatlikult kokku ja pani ümbrikusse, ent kui ta järgmisel hommikul leidis, et ta värskel särgil puudus nõop — rebis kirja vihasele mõlema käega puruks.

I. R.

HÜPNOOS

„Sa võid mulle jutustada, mida tahad,“ väitis Eerik, „ma usun hüpnoosisse. Olen elanud läbi uskumatuid eksperimente. Olen oma silmadega näinud, kuidas inimesed täitsid kõige mõttetumaid käske, mis neile hüpnoosi vārtel anti. Naised sõid sinepit nagu vabarnaid ja täishabemega mehed lõikasid oma habeme minuti jooksul maha, peale selle kui nad teda aastakümneid kasvatanud ja hoolitsenud olid. Ei, sugestiooni tulemusi ei saa salata. Ning siis olen ise sellega tegelema, olen raamatuid lugenud, õppisin kellegi tuntud tahtejõu professori juures. Veetsin tunde ja päevi üksilduses ning täna olen nii kaugel, et võin juba ise hüpnotiseerida.“

„Sina, Eerik?“

„Ja.“

„Āra kõnele rumalusi!“

„Tahad sa tõendust?“

„Hüva, sa tahad tõendust,“ noogutas Eerik otsustanult, „sa pead ta saama. Meie istume siin ühes kohvikus — näed sa seal üksikut daami akna juures. Ma ei tunne seda daami ja daam ei tunne mind. Ma kontsentreerin end nüüd tugevasti, vaatlen seda daami, sunnin teda oma pilku tõstma, tõusma ning meie laua juurde tulema.“

„Olen huvitatud.“

„Sa näed veel imet.“

Ning Eerik alustas. Ta võttis poosi ja hingas sügavalt, käsi tugevasti kokku pannes. Kiindunult ankrustas ta pilgu naisele. Ta silmad muutusid klaasisteks. Ta hingamine muutus āgedamaks, kõvemaks. Ta peaaegu norskas. Daam akna juures ei liigutanudki end. Eerik ei lakanud. Ta vaatles teda tardunult edasi. Kaks minutit, kolm minutit, neli minutit. Siis muutus daam rahutuks ja nihutas end nārviliselt.

„Nüüd!“ ütles Eerik, „nüüd!“

„Nüüd muutub asi mulle juba liiga tüütavaks!“ nende sõnadega astus suur, tugev ja laiaõlaline mees Eeriku laua juurde, „vaatlen juba kümme minutit, kuidas te mu naisele otsa jõllitate ja talle silmi pööritate! Te olete lurjus, lugupeetud härra!“

Ning sellega lõi ta Eeriku kübara sisse.

Eerik ei öelnud üks hetk midagi.

„Usud sa nüüd hüpnoosisse?“

„Kuid —“

Eerik naeratas alistunult:

„Keegi tuli siiski — sa pead mõistma, mul ei ole veel suuri kogemusi.“

MUINASJUTT 13. JUUNIST

Noor daam, kes istus tema laua äärde, oli nii veetlevalt ilus, et tal kadus nägemine ja kuulmine. Ta tellis kiiresti ühe konjaki. Siis tuli ta uuesti enese juurde tagasi.

„Vabandage,“ küsis ta, „olete ebausklik?“

Daam naeratas:

„Miks küsite seda?“

„Kuna —“

Ta nihutas oma tooli veidi lähemale ja vaatles talle sügavalt silmi.

„Kolmeteistkümne aasta eest olin Indias,“ algas ta. „Keegi fakiir ennustas mulle seal, et täpselt kolmeteistkümne aasta pärast kohtan üht noort blondi, imeilusat naist kolmeteistkümnendal juunil kell kolmteist, kelle läbi muutub mu elu ning kes toob pöörde mu saatusesse.“

Daam naeratas ikka veel.

„Ning miks jutustate mulle seda?“

„Teie olete blond —“

„Ja. Ning koguni eht.“

„Teie olete noor ja ilus. Täna on kolmeteistkümnendal juunil, kell on täpselt kolmteist ning sest on kolmteist aastat mööda, kui fakiir mulle seda ennustas.“

Noor daam vaatles teda ehmunult.

„Ja teie usute tõesti sellesse?“

„Ma usun meelsasti meeldivatesse ennustustesse.“

*

Ta jutustas naisele oma elust. Kõneles oma reisidest, oma võimsatest ostudest, kapitalidest välismaal. Ta näitas talle oma sõidukit, korterit, oma salakapi sisu väärtuslike aktide ja kuhjatud deviisidega.

Juba üksi tema kirjude siidsärkide hulk ja pikk inglise sportülirikondade rida oleks iga teise naise südame hüppama pannud.

Ent noor daam ei olnud ikka veel rahul. Ta tahtis näha isegi Helveetsia ja Hollandi pankade väljavõtteid — ning kui ta neid nägi, punastus ta rõõmust.

„Teie fakiir oli oivaline mees,“ ütles ta.

„Teie usute tema ennustusse?“

„Ja. Miks ei peaks ma seda?“

Mees säras:

„Järelikult, kas tahate saada mu naiseks?“

Daam raputas pead:

„Seda teie fakiir ei öelnud. Ta ütles ainult, et teie elu muutub põhjalikult kolmeteistkümne aasta pärast kolmeteistkümnendal juunil kell kolmteist ühe noore blondi naise läbi.“

„Ning? Mida te arvate fakiirist?“

„Tal on õigus. Olen see naine, keda fakiir teile ennustas. Ainult veidi teissugune kui teie seda enesele kujutlitate. Olen nimelt maksude komissar ning me huvitume teist juba ammu — nüüd usute arvatavasti isegi, et teie elu muutub põhjalikult. Ma aitan omalt poolt rõõmuga kaasa...!“

*

„Ma ei ole kunagi elus ebausklik olnud,“ ütles ta mõni päev hiljem vanglas, „naersin alati inimeste üle, kes niisugust lollust uskusid.“

„Kuid te elasite ju ise läbi ühe fakiiri ennustuse?“

Mees ohkas:

„Fakiiri ei ole üldse olemas. Ta oli ainult minu leiutis. Naised kuulevad seda meeleldi. Võlgnen sellele muinasjutule palju ilusaid tunde.“

„Millal leiutasite selle muinasjutu esmakordselt?“

„Mees tuksatus ja ütles löödult:“

„Imelik — täpselt kolmeteistkümnendal juunil kolmteist aastat tagasi.“

Jo Hanns Rösler.

TIIA

„I-täh-täh! I-täh-täh!“ Ja siis veel kord õige kõrgelt ja kilavalt: „Ii-täh!“

Kõik ruumid helisesid ta häälest, pehmest, muretumast, elementaarsest lapsehäälest, mis kuulub nende asjade hulka, mida võimatu on kirjeldada, ja mille ainusarnase ilu ligi pääseb ainult siis, kui õnn on seda kuulda.

Järgmisel hetkel paneb ema ta istuma oma mänguasjade juurde. Säält ta talitab nüüd vahetpidamata ja süvenenult, ilma süsteemita, ilma sihita, ühte võttes ja teist kõrvale pannes. Ma ei ole tundnud kunagi suuremat õnne, kui nähes,

KUUMALE RANNALIIVALE...

kuidas väikesel olendil on küllalt enesest ja oma väikesest maailmast. Kui seda õnne tuntakse, siis teatakse, mida tähendab turvalisuse tunne maailmas ja usk inimesesse — ei eales muidu.

Tumedad silmad hiilgavad ja nägu tõmbub naerule: ainsale õndsale, piiramatule naerule, mis inimesele on antud. Käekesed ja jalakesed naeravad kaasa oma liigutustega. Ta on üleni rõõm, erupitiivne rõõm, mis inimese igavesest ja kõige sügavamast tuleb. Ei ole selles rõõmus kuristikke ega kõverikke, ei segavat mälestust möödunud rõõmudest, ei ahnust tulevaste rõõmude pääle. Sellepoolest seisab väike Tiia kõrgemal kui mina ja keegi. Kõrgemal, kinnitan mina.

Sellest saadik, kui tema olemas on, küsin ma ikka: „Mis sina sellest arvad, Tiia?“ See on müsteerium. Nõu küsida homselt päevalt, alles valuvalt koidult, see on sügavaim, mis inimene kogeda saab, kui homne päev pole abstraktsioon, vaid liha ja veri, nõrkus ja ülespingutamine, resignatsioon ning suure lootuse pidulik rõõm, ühe sõnaga, elu oma lõpmatus külluses.

Niiviisi teha kui Tiia tahab, see on kõige parem. Ja õnn, pigemini ütleksin: müsteerium, on tunda, kuidas see tervet inimest nõuab, ilma ülejäägita.

Tema õnne poole kisuvad mõtted — kuid väsivad sellel teel. Ja siis vaatan ma vaikse alahindamisega neile mõttele — kui eksitusile.

Kuidas? Teise õnn valmis mõtelda ja teda siis selle saavutamise teele juhatada. Kas ma ise läksin selle õnne teele, mille mu vanemad minule olid valmis mõelnud? Ei lähe. Ma tundsin, kui suurepärase on enese teed minna.

Ma loodan, et Tiia teeb õnne laiemaks ja lopsakamaks kui minu oma on. Miks peaks ta saama õnnelikuks õnne konventsionaalsete normide järgi? Tähtis ja tähtsaim, ainus päris oluline on see, et ta elaks tugeva ja küllaldase vere elu, mille rütmist ilmuvad tema õnne kujutelmad.

Sest, kui ma õnne ja rahuldust ei tunneks paljast tema olemasolust, kuidas ma siis võiksin küsida: „Mis sa arvad, Tiia, kuidas seda peaks tegema?“ Veel enam: „Kuidas seda peaks tahtma.“

Fr. Toomus.

Kuidas õieti päevitada

Mööda on ajad, mil suurimaks moenõudeks oli — õrn alabaster-valge nahk. Pruuniks päevitunud nahka peeti vulgaarseks. Vastavalt sellele olid siis supelkostüümid kinnised, ulatudes kaelast põlvini. Tänapäev on päike aga iluravi peafaktor, mispärast juba varakevadel püütakse kasutada esimesi kahvatuid päikesekiiri.

Palavalt paistab päike. Mäevõlva-

kud, rannad ja rohelised aasad täituvad inimesist, kes igatsevalt sirutavad omi talveväsinuid liikmeid vastu päikese põletusjõule. Päikesevannid? Ja! Ent oskusega. Sest ka siin, nagu iga teiseigi iluravi juures, on tarvis teada õiget mõõtu.

Keha päevitamine alaku pikkamisi ning ettevaatlikult. Kauakestev, harjumatu päikesetoime põhjustab naha ärritusi, mis sarnlevad tavalise põletuse nähtudega: paistetused, külmavärinad, temperatuuri tõus ja villikeste tekkimine. Nahk kaotab võimaluse hingata, mille tagajärjeks on rasked keha-häired. Esimestel päevadel viibida supelkostüümis kaks korda päevas kümme

minutit päikese käes. Hiljem kostüümita, minutite arvu aegamööda tõstes. Üksikute päevade vahel ei tohi olla pausi.

Pruun nahk päevitub kiiremini kui valge. Viimane muutub otsese päikese käes punaseks, ohu tekkides üldreaktsiooniks. Seepärast on niisugusel puhul soovitatav õhuvanne võtta puude ja pöösaste varjus ja alles hiljem siirduda otsestele päikesevannidele.

Enne päevitamist kogu keha- ja näonahk, eriti õrnad osad ümber silmade, põhjalikult sisse määrida hää õli või rasvakeemiga. Naha rikastumine rasvaga väldib põletusi kui ka ebameeldivaid kortse ja kibrakesi, millised tavaliselt tekivad liigse naha kuivamise tagajärjel päikese mõjul.

Liiga heleda valguse eest kaitsevad silmi mustad, sinised või rohelised päikesepillid. Ka väldivad viimased limanahkade üliärrituse silmas, mille tagajärjeks võivad silmas olla mitmesugused katarrid. Näo päevitamisel on soovitatav silmi katta väikeste tumedate lehtedega.

Kaua lamamine otsese päikesevalguse käes on kardetav. Lamamist tuleb aegajalt katkestada kergete võimlemisharjutustega, palli-, jooksu, ning viskemängudega. Liikuv keha talub paremini päikesekiiri. Mäng ning võimlemine verd palju kiiremini läbi soonte ajades põhjustavad tarvitatud mahlade põhjalikumat uuendamist.

Normaalsel inimesel on kolm miljonit higinäärmeid. Viimased eritavad 24 tunni jooksul matkamisel või päevitamisel umbes 3 kg vett, kusjuures higi on mürgine. Järelikult päike meelitab kahjulikud substantsid nahapinnale ja soodustab seega viimastest keha vabanemist. Seepärast higi tekkimist mitte mahasuruda, aegajalt niiskust vaid kui-

va rätikuga eemaldada, et poorid ei ummistuks.

Päikesevalgus tapab ka haigusidusid. Seepärast paigutada kõik esemed, mida tahetakse desinfitseerida, tundideks päikese kätte.

Nahahaiguste, podagra, reumatismi ja külmetushaiguste tähtsamate ravivahendite hulka kuulub jällegi päike. Ent siin on tarvilik temaga aeglane harjumine.

Päevitamisel siduda pähe juuste piirini valge rätik. Viimane võimaldab taluda ka suurimat kuumust. Aegajalt võib teda kasta külma vette. Sealjuures vältida pea higistamist, mille tagajärjel juuste kanalid ummistudes põhjustavad juuste väljalangemist.

Enne päevitamist loobuda suurest söömisest. Kõige soovitamam on enne süüa veidi salatit, leiba, puuvilja. Keeulatud on päevitamise vältel juua suurte söömudega jääkülmi jooke. Jahutatud piima, limonaadi ning puuviljajooke juua ainult vähehaaval. Vastandjuhul võib tekkida sooltekatarrre või end külmetada.

Ebailusalt mõjub kui ainult üksikud kehaosad on pruunistatud. Seepärast püüda algusest peale päevitamist nii seada, et iga kehaosa päikest saab võrdsest. Selleks on sobivad sügavate seljaväljalõigetega supelkostüümid. Kunagi ei tohi kostüümil seljas kuivada lasta. Veest väljudes nahk kohe tugevasti froteerida ning märg supelkostüüm vahetada kerge päikest läbilaskva kostüümiga.

Nahk ei tohi kohe peale päevitamist veega kokku puutuda. Igal juhul tuleb supelda juba enne lamamistunde. Vesi halvendab põlenud kohti. Viimaseid jahutada ja pehmendada talkpuudri, kartulijahu või ettevaatliku rasva sissehõõrumisega.

Niipea, kui nahk on päikesega harjunud, kaob igasugune põletusoht. Õhk ja valgus muudavad naha ajajooksul sametpehmeks ja painduvaks.

Ilmus:

Kes raamatu hinna Kr. 2.— sisse maksab «Mareti» posti jooksvale arvele nr. 2201, neile saadetakse raamat saatekuldeta kätte.

KATRIN HOLLANDI PÕNEV ARMASTUSROMAAN

«Südamete mäng»

nägusa raamatuna värvitrukis kaanega.

See romaan ilmub „MARETI“ eelmises aastakäigus.

Raamat on müügil kõikides suuremates raamatukauplustes. Hind Kr. 2.-

TERVES KEHAS TERVE VAIM.

Võimlemisharjutusi vanematele daamidele

Neljakümnete aastate lõpul väheneb märgatavalt naise keha elastsus ja liikuvus. Teatud kangus nendes kehaosades, mida igapäevses töös vähe kasutatakse, muudab neid rahutuks. Otstarbekohane võimlemine aitab aga selle vastu võideldes enneaegseid vanusenähteid kõrvaldada.

Sageli tõrjutakse tagasi nõuande võimlemiseks, põhjendades viimast koduse tööga, mis võimaldavat küllaldast liikumist! See on eksitus. Igapäevne tööliikumine arendab muskligruppe ühekülgselt, jättes teisi üsna tegevusetaks, näiteks nõuab käe-, jalaliigutus, et ka keha võtaks osa musklitööst. Ei tee ta seda, siis kaotab liigutus oma mõtte ja ilu. Kõnnak muutub raskeks, luud tursuvad üles ja põlved muutuvad paksuks. Seepärast on vältimatu kogu keha vastav läbitöötamine. Noorele inimesele tähendab see tema loomuliku liikuvuse, painduvuse ja jõu edasiarendamist, vanemal aga — eelkõige naisel — peab ta aitama säilitada olemasolevat jõudu ja liikuvust. Sel põhimõttel on koostatud ka järgnevad võimlemisharjutused, mis ühtlasi silmaspeavad juba valutavat selga, kurja puusanärvi või tundlikku põlve.

Harjutuste järjekord on järgmine:

1. Keha tugev sirutamine ja painutamine ühes põhjaliku väljahingamisega, mis eemaldab kehist tarvitatud õhu.

2. Sissehingamine, kõhumuskleid pingutades. Väljahingamine, kõhumuskleid lõdvendades. See harjutus võimaldab eriti kopsu alumisel osal hingata.

3. Ülestõstetud, sirutatud jalg joonistab ringi. Harjutust mitu korda paremale ja vasemale poole korrata.

4. Jalg uuesti üles tõsta. Reie võimalikult püstloodse seisundi juures jalga põlvest painutada ja jälle sirutada.

5. Ülestõstetud jalaga teha põialiigeses ringisid, vahelduvalt paremale ja vasemale poole.

6. Põlved vaheldumisi keha ligi tõmmata, jalgu jälle välja sirutades.

7. Ujumisliigutuste tegemisel mõlemad põlved ligi tõmmata, laiali ajada ja lähendada teineteisele sirutatud jalgu.

8. Lamavast asendist istukile tõusta, ühtlasi sõrmeotsi varvaste juurde viies. Et raske ülakeha jalgu üles ei tõmbaks, panna jalgadele padi.

9. Istudes pead paremale ja vasemale pöörata, siis ette ja taha painutada.

10. Istudes põlved keha ligi tõmmata, käed ümber põlvede lüüa ja nii balansseerida. Sellejuures hingamine muutub elavamaks ning täituvad hästi õhuga eriti sügavad seljapoolsed kopsu osad.

Kes enesele vaevaks võtab iga päev 15 minutit neid harjutusi sooritada, avastab peagi ka nende suure väärtuse. Liikmed muutuvad uuesti liikuvaks ja elastseks, kogu närvisüsteemis tundes häädtegevat mõju.

Imikute inglishaigusest

Veel ikka haigustub suur hulk meie imikuist inglishaigusesse. Emad märkavad seda sageli alles siis, kui nende laps esimese eluaasta lõpul püüab veidi kõndida ja joosta. Liigesed näitavad selgesti kõverusi, esimesed hambad tulevad liiga hilja ja korrapäraselt. Nad on väikesed ja omavad sageli emailil defekte. Kui selles vanuses haaratakse abi järele, siis on ta veel ravitav, kuid sageli säilivad luupaindused ja hammaste defektid.

Inglishaigus võib esineda juba kolmandal kuul, haartes kasvavat organismi. Mida suurem kasvumiskiirus, seda suurem haigustumisvõimalus. Sellepärast on imikud ning eelkõige vastsündinud kõige enam hädaohus, kuna nad evivad suurima kasvumiskiiruse. Puudulik arenemine väikesel lastel, halb söögiisu, silmatorkav kahvatus ja tugev hingamine, eriti kuklas, viitavad inglishaigusele.

Inglishaigus seisab luukasvu häires, lubjasoolade puudulikus ladestumises.

Viimane pole aga sellest tingitud, et kehal on liiga vähe lubiaineid kasutada. Palju enam puudub tal lubiaine vahetust reguleeriv aine, vitamiin D.

Seda lubiaine vahetuseks ning inimese kehakasvuks nii hädavajalikku vitamiini D valmistatakse nahas päikese valguse toimel. Viimases on olemas ultraviolettkiiri, mis põhjustavad vitamiin D tekkimist.

Samal viisil toimib ultraviolettt kiirtest rikas „kõrgustikupäike“.

Organism saavutab vitamiin D ka toiduga. Teatud toitained sisaldavad eriti palju vitamiin D, koos kasvuedendava vitamiin A-ga. Esmajoones munakollane ja kalamaksaõli, veidi vähem või. Edasi esinevad mõlemad vitamiinid mõningais rohelistes aia- ja puuviljus. Neist oleks nimetamisväärsed: naerid, tomatid, sidrunid, apelsinid. Ka emapiim sisaldab vitamiin D. Kauemal keetmisel hävinevad vitamiinid.

Eelpool mainitud abinõudega võib vältida inglishaigust. Suurima tähtsuse omab rikkalik värskes õhus ja päikese käes viibimine. Kui ilm vähegi lubab, peab laps juba üsna noores vanuses viibima suure osa päevast vabas õhus. Kõige soovitamam on voodikest asetada tuulevarjulisse kohta aeda, rõdule või päikesepaistelise, avatud akna alla. Suvel leida alati võimalust päikesevannideks. Kuna suvel on päikesekiired talvest palju intensiivsemad, ei haigustu suvel sündinud lapsed, kellede eest eelpool kirjeldatud viisil hoolitsetud on, pea kunagi inglishaigusesse. Palju enam ohus on sügisel ja talvel sündinud lapsed. Neid tuleb täpselt samuti, nagu suvelgi, igapäev värskes õhu kätte viia. Vastav soe riietus ja kate või soe pudel voodikesse kaitseb külmetuse eest.

Paljudel juhtudel on inglishaigus vale toitlustamise tagajärg. Loomulik toitmine emapiimaga on parim relv haiguste vastu esimestel nädalatel ja kuudel. Keedetud lehmapiim ei sisalda pea üldse vitamiine. Seepärast tuleb hoiduda nende laste juures, kes ei saa emapiima, liiga pikast ja ühekülgselt piimaga toitmisest. Juba kaheksandal nädalal anda lapsele, ka siis kui ta saab emapiima, tooreid puuvilja mahlu. Eriti soovivad oma vitamiinirohkuse tõttu on sidruni-, apelsini- ja tomatimahlu. Neist võib algul 5—6 teelusikat päevas anda, soovivat suhkruga magusaks tehtult. Suureneva vanusega võib muidugi enam anda ning peale puuvilja mahlade ka kaabitud puuvilju (õunu, pirne, jne). Neljandast kuust alates peab laps peale mainitu saama päevas kord aiaviljatoitu. Lapse päevane piimahl, kes ilma emapiimata üles kasvavad, ei tohi ületada ½ liitrit. Suureneva vanusega ei tohi piimahulka suurendada, vaid siirduda aegamisi segatoidule.

Päikesevaese suve, kui ka inglishaiguse päriusliku kalduvuse puhul, on viimase kaitseks kalamaksaõli ning kunstlik kõrgustikupäike. Kalamaksaõli võib juba poole aasta vanuselt igale lapsele andma hakata, erand, kui arst teatud põhjustel seda keelab.

Lapsed, kel on inglishaiguse kalduvus, vajavad erilisel hoolikalt ravi ja käitlemist. Kuna väga pehmed ja painduvad luud annavad igale pehmele alusele järele, siis on olemas võimalus ka lülisamba kõverdumiseks. Toopärast peab laps lamama kõval asemel, kõige soovitamam hobusejõhvi madratsil. Ka ei ole soovitatav last liiga palju süles kanda. Kuna lapse lihased tavaliselt väga lõdvad on, võimaldada viimaste harjutamiseks ja tugevdamiseks vabalt käte-jalgade liigutamist. Toa sooja temperatuuri juures ka alasti. Takistavatest mähkestest tingimata loobuda. Niikaua, kui laps inglishaigusest ei ole veel paranenud, ei tohi teha iste-, seismise- ega kõndimisharjutusi. Last on aga hää mitu korda päevas kõhuli asetada. Sealjuures läheb selgroog sirgu ning seljamuskliid muutuvad pead tõstes tugevamaks.

Eelpooltoodust nähtub, kuivõrd suurel määral seisab ema käes võimalus last inglishaiguse eest kaitsta. Haigustub ta siiski, siis usaldada arstimine ainult kogenenud arstile. Tänapäeval kasutadaolevad ravimid, nagu kunstlik kõrgustikupäike ja vigantolõli, mis sisaldab teatud protsendi vitamiin D, toimivad nii tugevalt, et liialdatud tarvitamisel kasu võib muutuda kahjuks: lapse organismis toimub liiga suur lubjasoolade ladestus, mitte üksi luudes, vaid ka siseelundites, mis enesestmõistetavalt organismis suuri häireid esile kutsub.

Suurpreemia meie ajakirja lugejale

Preemia saamise kord

Tuleb välja lõigata ja meie talitusele saata käesoleva numbril **kaaneküljel olev kupong**, millele märkida oma täielik aadress ja nimi. Preemiasaaja nimi teatatakse meie ajakirja juulikuul numbris, kuna aga preemiasaajaga astutakse esimesel võimalusel suvitusaja kindlaksmääramise otsarbel kirjavahetusse.

Ühele käesoleva kuu „Maret“ numbril ostjatest langetame **tasuta suvitamise võimaluse ühe kuu kestel isiku oma valiku järgi** ühes alljärgnevas kuurordis:

Narva-Jõesuu / Pärnu / Kuressaare / Haapsalu

Tasuta suvituse kestvus on 1 kuu. Suvituse aeg jääb preemia saaja oma valida.

Meie võtame järgmised kulud oma kanda:

Sõit preemiasaaja elukohast kuurorti ja tagasi II klassis.

Suvituskorter kuurordis ühes täieliku ülalpidamisega.

Suvitusmaksu tasumine.

«Maret»

Naiste ja kodude kuukiri

Päike õhk ja vesi.

Peetagu meeles, et
paremaid kosmeetikavahendeid
on kõrvetav päike, paitav õhk ja karge vesi.
Seepärast nägemiseni kuumal liival.

Mari-Ann

Lo Marx Linder'i romaan

Eelmise osa kokkuvõte. On suur talv, kui Mari-Ann Wieth jõuab Rootsist koju vaiksesse Deltovi metsamajja, kus elavad ta isa Stephan ja ema Gina. Nende naabriteks on lossiomanikud Philipp von Brandenstein ja Carl-Ernst Buschenhagen. Esimene on Mari-Anne vanaisa. Teine aga on noor mees ja ammugi parandamatult armunud tüdrukusse. Mari-Anne emale meeldib hästi Carl-Ernst Buschenhagen ja ta näeks meeleldi, et tüdruk abielluks temaga. Mari-Ann aga vihkab Buschenhagenit. Mai alul korraldatakse Deltovi metsades suur jaht messigadele, millest võtab osa hulka külalisi.

Mõned kuud hiljem tutvub Mari-Ann Berliinis leitnant Axel Bladiga. Olgugi, et Ann armub noormehesse, lükkab ta selle abiellumise ettepaneku tagasi, sest leitnant Blad ei meeldi tema emale. Varsti peale seda sõidab Ann külla oma sugulaste Metterlingidele Wilkeni lossi, kus korraldatakse tema tulekuks kodune ball.

Neiu oivalist kuju kattis lumivalge pitsprintsesskleit, mis rikkalikus voltidekuhjas langes ahtakeste põlvede kohalt alla valgeile siidkingile, ainult kahvatu-roosa kitsas pärlikee ehtis tema kaela; kõrvus kandis ta samu roosaid pärliipsku. Ta sügavmustad juuksed olid kammitud lihtsalt ja siledalt, mis andis ta valge näole eksootilise ilme ega varjanud seejuures kogu tema olemuse leebust ja naiselikkust.

Särava naeratusega astus Ann Cora Metterlingi poole, et vabandada end hilistumise pärast. Cora rõkkas seesmisest rõõmust, et tal oli õnnestunud valmistada oma sõpradele üllatust Annega, ta ütles valjusti, ja ta hää l kõlas tiivustatult ja rõõmsalt:

„Minu kallid külalised, kas tohin teile nüüd esitleda oma armast õetütart Mari-Ann Wieth'i?“

„Oo, see kuulub Ann!“ sosistas Wunsiedel oma nõbule Hermina von Borgile.

„Kuidas nii — kuulub?“ küsis see ja silmitses nägusat tütarlast.

„Jumaluke, ta ilu on varsti maailmakuulus,“ naeratas Wunsiedel ja kippus ettepoole, et Mari-Anne tervitada.

Ann tegeles sel hetkel hoolega seega, et ulatas kõigile kõrgeile härradele kätt; paljusid neist ta tundis. Kui ta kummardus suudlema vana krahvitar Pfalz'i kätt, silitas see tal sõbralikult pead:

„Olete armas, kullake. Jumalakink on teie ilu, kuid — hoidke teda hoolikalt, et ta ei saaks teile saatuslikuks!“

Peaaegu kõik olid lahked Anne vastu. Ainult Baby Riedburg ja Evelin Geldern seisid eemal ja leidsid — „teater“ preili Wieth'iga olevat otse maitsetu.

„Mida on tal siis eriti ilusat?“ naeratas krahvitar Geldern õelalt. „Kui ka minul oleks säärane vanaisa nagu Brandenstein, võiksin ka mina riietuda muinasjutuliselt. Pealegi ta on brünett. Ma ei mõista tema võlu! Tänapäeval, kus on moes blondiinid? Mis arvad sina, Baby?“

Väike Riedburg kehitas peenelt oma kuulsaid klassilisi õlgu.

„Mona-Lisa-tüüp pole üldse minu maitse. Mind Mari-Ann soojaks ei tee! Olen vaid uudishimulik, kes viib ta lauda!“

Cora Metterling läks närvlikult saalist söögituppa ja tuli sealt taas tagasi. Äsja Karl oli vaikselt teatanud, lauda võivat peagi katta. Juba tõmbasid teenrid hiigelsuuri tiibuksi avari, juba nad hakkasid köögis käske jagama, ent Cora ei julgenud siiski veel paluda külalisi lauda, — lihtsal põhjusel, et vürst Lersky veel puudus. Ja seda ilmingimata tema — Annele määratud lauanaaber! Suurimast suurim õnnetus!

Tema kergenduseks teatas Karl viivu pärast, Lersky auto olevat äsja saabunud, ja vaevu viis minutit hiljem suudles Adalbert Lersky Cora kätt.

„Palun tuhatkorda vabandust, krahviproua. Näen, mind on oodatud; mulle juhtus teel hirmus äpardus. Küttematerjaliga. Loodan, te ei pahanda?“

Cora Metterling naeratas võluvalt.

„Te näete, vürst, et vankrit ja hobust võib usaldada enam kui teie autot. Kuid palun tulge nüüd, tutvustan teid kohe teie lauadaamiga.“

„Ann!“ hüüdis ta tasa, „üks hetk, mu lemmik!“

„Taevas, kui suur ta on!“ oli Anne esimene mõte, nähes pöördudes Adalbert Lersky't.

Arvatavasti aimas vürst, mis neiu mõtles, sest ta naeratas hurmavalt, kui ta talle kummardades ja naljatades ütles:

„Ainult meeter üheksakümmendkaks sentimeetrit armuline preili. Eht muidu üsna tubli poiss. Võite end üsna julgesti minu hoolde usaldada!“

Nad alustasid otsekohe keskustelu, milles nad kogu õhtu jooksul ei komistanud ainustki korda.

Krahviproua Metterling vaatas õhtueine kestel paar korda teise lauatsa, — Anne ja Lersky poole, — ning hoidus seejuures heameelest naeratamast. Ta nägi Anne kui ilusat, õrna pilti suure, pruunikspõlenud mehe kõrval: rooside, kristalli ja hõbeda vahel sarnanes ta väikese, leebe kuningatariga küünalde leegitsevas tulesäras. Neiu ahtad käed mängisid mimoosidega taldriku kõrval; vahetevahel helises üsna vaikselt ja erutav-arglikult ta naer nagu värisev koloratuur. Lersky oli hiilgav seltsiline; ja seda märkas ka Cora, sest Mari-Anne näo üle lendas sageli õrn ja roosatav vari.

„Olen selle hästi korraldanud,“ veendus krahvitar Metterling. „Vanaisa Brandenstein ja Gina imestaksid kindlasti.“

Esimese tango tantsis Ann Lersky'ga.

See tants oli imeilus, kõikjal imetleti toredat paari, Baby Riedburg tegi ebasobiva märkuse, mille teised vastu võtsid pilkava muigega, sest oli üldiselt teada, et Baby püüdis vürsti endale võita ja et tal see ei õnnestunud.

Pärast teist tantsu, mille Ann oli lubanud jällegi Lersky'le, vabandas end vürst:

„Palun end kümneks minutiks vabaks. Olen kohustatud tantsima ühe väikese tuttava daamiga. Pealegi — ta on kelm, see Baby! Palun, hoidke end tema eest!“

Kestis siiski peaaegu pool tundi, enne kui vürst jõudis tagasi neiu juurde, sest Riedburg püüdis meest kinni hoida nii kaua, kui see õnnestus.

Ann tantsis sellal noore Reed'iga, oma lähedalt sugulasega.

„Nagu näen, lõbutsete hästi, onutütar. Kuid lubate anda ehk siiski endale väikese näpunäite? Teil on juba vaenlane! Ja mitte just üsna ohutu,“ lisas ta.

„Tean, Baby Riedburg. Kuid olge muretu, Ulrich, sekeldused naisega mind ei kohuta.“

Ann nägi, kuidas Baby väljus Lersky'ga parajasti talveaiast, ja et neiu pilk oli täis salvavat kibedust.

„Küllap Lersky pole olnud tema vastu küllaldaselt lahke. Baby näib väga rõhutatud, vaene tüdruk! Peate teadma, nii sarmikas kui Lersky ongi, võib ka ta olla ülbe. Jah, see Lersky! Temale meeldivad vaid naised, kes võitlevad samade relvadega, millistega tema isegi: naised, kes oskavad endid valitseda.“

Tohoo, mõtles Mari-Ann ja oli valvel. Pakuti parajasti mokat ja sigarette; daamidele serveeriti jäätist. Rühmituti nii, kuidas sobiti.

Lersky muretses Annele jäätist ja palus Karli, et ta serveeriks moka kahele raamatukogus. Ta toimis nii iseisvalt, et Mari-Anne tekkis tahtmatult opositsioon.

„Kas te siis teate, kas ma üldse tahan mokat seal kõrval juua, vürst? Õieti te oleksite pidanud seda minult enne küsima,“ lisas ta, püüdes seejuures näidata jahedat nägu.

„Kui teile minu seltskond ei meeldi, lahkun loomulikult.“

NIVEAGA

vabasse õhku ja päikesesse!

Päevituma, kuid õieti päevituma! Teie ei soovi ju päikese põletust, vaid ilusat pruuni jume. Seepärast: „Niveaga vabasse õhku ja päikesesse” Alati enne päevitumist nahk hästi sisse hõõruda Niveaga ja mitte kunagi päevituda märja kehaga. Tagajärg? Ilus loomulikult pruun, noorusvärske nahajumi.

Hinnad: Kr. 0.30 — Kr. 2.—

356
8100

Werner Mehks, Tallinn, Vene 19

Lersky kummardus sügavasti, et varjata oma kohmetust.

„Aga ei, nii see polnud mõeldud,” tähendas Ann ja astus temaga raamatukokku, kus istusid vaid vanahärra von Wunsiedel krahvitari Pfalz'iga, Daisy Rödern ja onu Metterling; mängiti hoogsalt bridži.

„Ma pole harjunud, et minu soovid otsustatakse ilma minu loata,” lisas Ann, sest talle meenusid tema onupoja sõnad.

Lersky hammustas huuli ja neelas oma vastuse alla; talle näis, et väike Wieth oli otse kuratlikult võitlushimuline; võibolla et ta polnudki nii arg ja abitu nagu näis.

„Kas lepime?” küsis Ann tasa, mokatass käes.

„Muidugi, kauneim naine. Joogem sõpruseks.”

Lersky naeris vabastunult ja mitte nii tasa nagu seda viisakus nõudis, — vana krahvitar Pfalz pöördus kohkunult ümber, pillates seejuures kaardi käest.

Hull on see tänapäeva noorsugu, mõtles vana daam, mokaga nad pühitsevad sõprust. Meie ajal tehti seda vahuviinaga! Ja ta vaatas haledalt kadunud kaardile järele.

„Õelge, vürst, mis on õieti preili Riedburgil minu vastu?” algas Mari-Ann kõnelust.

Lersky puhus suitsurõngaid ja vastas pikema vaheaja järele.

„Ta aimab teis võistlejat ja vihkab teid seepärast.”

„Kuidas nii?” küsis Ann süütult.

„Baby Riedburg kavatses minuga abielluda. Seepärast.”

Lersky silmis rõõmustas väike õelusekurat.

„Oo, siis tal ei tarvitse mind karta, sest minul seda kavatsust pole.”

Ann naeris erutavalt-õrnalt ja ta hää helises nagu linnu unistav laul.

„Kas tõesti mitte, Mari-Ann Wieth? Ah, kõige ilusam see teist ei ole!”

Lersky kummardus Anne kohale, ta sõnad olid täis uut, haruldast õrnust.

„Ei, tõesti mitte, Adalbert Lersky!”

Anne vastus kõlas tõsiselt.

Lersky oli jahmunud, ta tundis end äkki selle väikese, leebe naise köidikuis, kes paljastas talle nii avameelselt oma külma, puudutamata südame.

„Kui aga mina tahaksin, Mari-Ann?”

Ta küsis nii tasa, et oleks võinud mõelda, nagu avaldaks ta neiu armastust.

Ann vaatas talle kaua otsa.

„Ah, kahju, siis oleksite nimelt üks neist paljudest,” ütles Ann ja ta kogu häälest näis kõlavat hirm. „Tahaksin nii väga, et oleksite siiski — omapärane!”

Lersky võttis Mari-Anne kae nagu mingi väikese pühimuse ja sosistas:

„Olge mureta, olengi teissugune!”

Parajasti tuli Karl, et vaadata, kas raamatukogus midagi vajatakse. Lersky hüüdis ta lähemale.

„Charles, old boy! Näen, et saalis pakutakse parajasti vahuviina: tooge ka siia paar klaasi! Kas lubate?” küsis ta Anne poole pöördudes.

Neiu pidi naerma, sest Lersky sarnanes suure, järeleandliku lapsega, kes olles saanud äsja tõreleda — püüdis nüüd end näidata hästi vaprana.

Krahviproua von Pfalz vaatas uuesti noorte poole. Nah, viimaks ometi nad on tulnud mõistusele, mõtles ta endamisi ja noogutas mõlemaile heakskiitvalt peaga, kuuldes, kuidas nende klaasid nagu lauldes kõlisesid.

„Saagem häiks sõbruks?” anus Lersky. „Olen täna nii õnnelik, Mari-Ann. Miks? Kas tohin olla üsna siiras? Nüüd viimaks, kus olen leidnud naise, kes ei kavatse minuga abielluda! Esimene naine! Kas võite mõelda?”

Nüüd Ann pidi siiski valjusti naerma.

„On teil siis säärane hirm abielu ees, Adalbert Lersky?” küsis ta lõbusalt.

„Mitte seda! Kuid ma ei või ega tohi veel enesega siduda ühtegi naist, sest mul on täita üks teine ülesanne. Te teate, Mari-Ann, igas abielus peab olema eeltingimus, et mitte esimene kõva maru ei rebiks õrnu õisi puust. Ainult unelmatega ei jõuta elus kuigi kaugele. Tuleb luua terve aluspõhi, et anda majale tarvilik tugi. Müürid peavad olema eriti tugevad ja kindlad, kui selles hoones kunagi peab elama õnn. Et jõuda selleni, mida mina kavatsen, kulub kogu mehel peaaegu kogu tema jõud. Mitte ainult tee perekonnaseisuametisse pole see, mis viib sihile. Õnn ei sünni vormeli, vaid teo kaudu. Ja iga tegu on vastutav enese ees, selle ees, kellele elu tähendab perekonda nagu minule.”

Ann oli kuulnud liigutatult tema sõnu, ja oma sisemas ta surus noormehe kätt, kui see vaikis.

„Küllap saate mind mõistma, väike sõbratar. Ma ei põgene abielu eest. Praegu olen kolmekümne-aastane; mul on veel palju aega, viis aastat, võibolla isegi enam. Ent neil aastail peab loodama kõik see, mis kujutab endast terve abielu ja õnneliku perekonnaelu põhialuse. Alles siis, kui see on saavutatud, — alles siis võib mõelda uue põlve loomisele. Tervist, Mari-Ann Wieth, joome ilusa tuleviku terviseks. Ja nüüd lubage meid vahelduseks jälle tantsida.”

Lersky tõusis ja viis Anne saali.

Õnnelikult vastas tütarlaps tantsuajal tema käesurvele. „Mida mõtlesite praegu, Mari-Ann?” küsis Lersky neiuult.

Ann tõstis oma särava, väikese madonnanäo tema poole ja ütles õrnalt:

„Mõtlesin, et on tore omada säärast mehe sõprust nagu teie.”

(Järgneb.)

GARY GRANT.

Väga võimalik, et Gary Grant'i praegune romantiline looming Catherine Hepburn'iga filmis „Sylvia Scarlett“ on tema karjääri ihaldatavam osa. Loodame, et sellele hästi-tõlgitsetud osale järgneb pikk, suurepärase osade seeria.

GUSTAV FRÖHLICH (kohtunik dr. Leuttern), **LIDA BAAROVA** (Irene Leuttern) ja **HARALD PAULSEN** (Mac Norris) uues „Ufa“ filmis „TUND KIU-SATUST“.

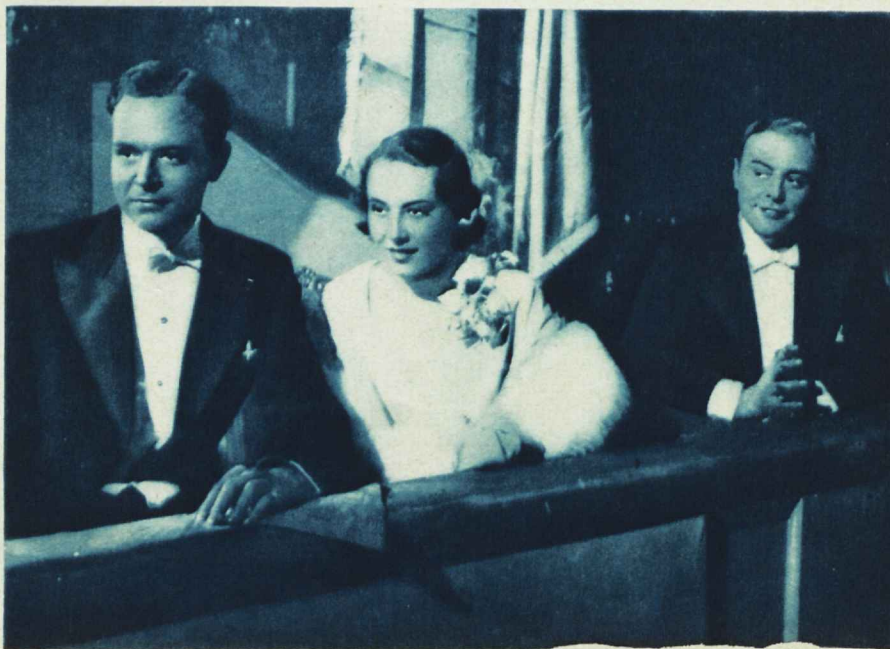
Musi

ADOLF WOHLBRÜCK
WILLI FORST'i uueks lavastuseks on uus üllatav film „ALLOTRIA“.

IRENE von MEYENDORFF
uues „Ufa“ filmis „NELI VIIMAST SANTA CRUZ'ist“.

filme

RENATE MÜLLER.
milles mängivad peaosi Adolf Wohl-
brück ja Renate Müller.

**GEORG ALEXANDER'i ja MARIA
ANDERGAST'i** uueks filmiks on
„DOONAUMELOODIA“.

CATHERINE HEPBURN,
noor ameerika näitlejatar, kes tõi filmiklišeesse
täielise murrangu, andes vahelduvate osadega
ameerika filmile uue stiili. Catherine Hepburn
ei ole enam ameerika filmitüüp vaid näitleja.

MARIA von TASNADY mängib uues
„Ufa“ filmis „LÖPPAKORD“ ühes
WILLY BIRGEL'iga ja **LIL DAGO-
VER'iga**.

KÄESOLEVA SUVE MOEMÄRKMEID

Siluet: Näeme kitsast, täiesti kehakuju järgi töötatud joont, mida täiendab lahtine jakk või puusadeni ulatuv cape ning eemalseisvad soosid. Mõningad kolmveerandmantlid omavad sügavaid volte, mis pea alati on tagapoole asetatud. Kellukesekujuline joon leidub kõigis kollektsioonides.

Värvide koostis on originaalne ja sageli väga kaalutletud: tsinooberpunane paks villane mantel tumeda pastellsinise kerge villase kleidi juurde viitab isikupärasele maitsele.

Kübaraid kantakse, vastavalt otstarbele, suuri, väga suuri või väikseid, kaunistatud põllulillede, võõrasemakeste või mustade linnusulgedega. Lamedad organdi-, tüll- ja õlgkübarad äratavad igatsust soojade ööde järele.

Päevakübarad on pastellvärvilisest või mustast vildist, kaunistatud sama- või muuvärvilise sametpaelaga. Sageli ka pehmemast antiloobi nahast, milline tänapäev nii imepainduv on nagu siid ja end mitmekülgsest väljatöötada laseb.

Ennelõuna-kostüüme komplekteeritakse vestiga, capega või mantliga. Suvised kostüümid taotleavad valgeid jakke muuvärviliste seelikute juurde. Üleminekuks võib kohata mitmesuguseid väga originaalseid koostisi. Eriti ilusaks osutub roostepruun jakk roheline seeliku ja sidrunivärvi pluusi juurde.

Pluusid kostüümide juurde on tüllist, organdist ja pikeest, mis mõjuvad rikkalike teppimiste ja plisseede tõttu vaheldusküllalt. Domineeriv on valge pluus. Selle kõrval näeme värve, mis seisavad vastuolus kostüümiga. On olemas pruune pluuse helehalli juurde. Beeži kombineeritakse roostepruuniga, tumesinist ruudulise veinipunasetumesinise juurde ja musta halliga.

Sport- ja päevaansambli koosneb pluusist, seelikust, vestist või jakist — selle üle mantlike või cape. Mantlite huvitavust toonitab puuduv vöö, veidi lahtiselt rippuv seljaosa ning sile, nõopideta ja kinnisteta esitükk.

Õlad on laiendatud, sageli töötatud kolmnurksete vahetükkidega. Pea kõigil modellidel on laiad varrukad.

Pärastlõuna-ansambli omab elegantse, daamiliku stiili, mida toonitab veel eriti lai, kleidiääreni ulatuv mantel.

Pärastlõunamantlid on ülalt kitsad, avardudes allapoole kellukesena. Talje on väga sale, õlad laiendatud.

Kasak vahelduvas pikkuses, soosikuga või kellukesekujuliselt töötatult, omab kahtlemata suure menu. Ikka

meeldib ta oma sobivuse tõttu, mis võimaldab teda kanda mitmesuguste seelikutega.

Ranna-mood on värviline, rõõmus, ideederikas ja nii hästi loodud, et nende kandjad näivad sinise taeva, rohekas-siniselt sillerdava mere ja kollase liiva vahel kirjude lilledena. Tomatipunast linast kasutatakse nelinurkselt välja lõigatud kleidi juurde ühes capega, mida täiendab suur punane, roheline äärestatud, eest kõrgele pööratud õlgkübar. Seelikut asendavad mõnede modellide juures laiad põlvpuksid.

Ranna-ansambli pikkus on väga mitmekesine, kuna lühikeses riietuses näivad kenana ainult väga kitsad ja peenelt modelleeritud jalad. Mood peab seda silmas ning taotleb vastavalt ka poole sääreni ulatuvaid kleidikesi. Valida on väga jämedat linast suurte puna-valgete, valgesiniste ruutudega või jälle punasel põhjal asuvate rooside ja lehtedega, samuti ka valget linast punase passe ja samavärviga jakiga.

Õhtukostüümid on oma armsuselt enam võitnud, kuna nad tabavad ajavaimu paremini kui veidi naiivsed lillelised kleidid. Nad on pitsist, pehmetest taftist ja siidist. Koostiselt must-hõbedaga või must-kullaga, või koguni üsna must ja üsna valge. Alt ulatuvad maani, plisseeritud või kellukesekujulised. Dekolteed kaunistab suur kivipinnal või lilled.

Dineekleidid väga pikkade, kitsaste, all kellukesekujuliselt avarduvate lõigetega ja apartsete lisanditega moodustavad üsna uue lehekülje 1936. aasta sügis-suve moealbumis. Jakid sulguvad kaela ümber veidi nunnalikult, ilma ilustusteta ning on kuni tugevasti markeeritud taljeni nõõbitatud. Sageli on nad eest veidi lühemad kui tagant ning seisavad alt kellukesekujuliselt, traadiga pingul hoitult, kehas eemal. Väga laiad varrukad, mis allpool küünarliigest kitsalt lõpevad, tõstavad selle modelli veetlust.

Õhtumantlid on üldiselt pikad, alt laiemaks muutuvad ja kitsa taljega. Võib näha ka avaraid, läbipaistvaid mantleid, milliseid kantakse lillelistel šifoonkleitidel. Sama efektselt mõjuvad kirjud šifoonmantlid ühevärvilistel õhtukleitidel.

Õhtujakid ja caped täiendavad kõike, ka lihtsaimat õhtukleiti, omades laiu, kohevaid varrukaid ja tõstetud õlgu. Töötatud on nad laitmatust materjalist ning kleidist erinevates värvides. Kolmveerand pikad, kitsaste, pikkade varrukatega hõberebase-jakid on uued karusnahamoos.

260

261

262

263

264

265

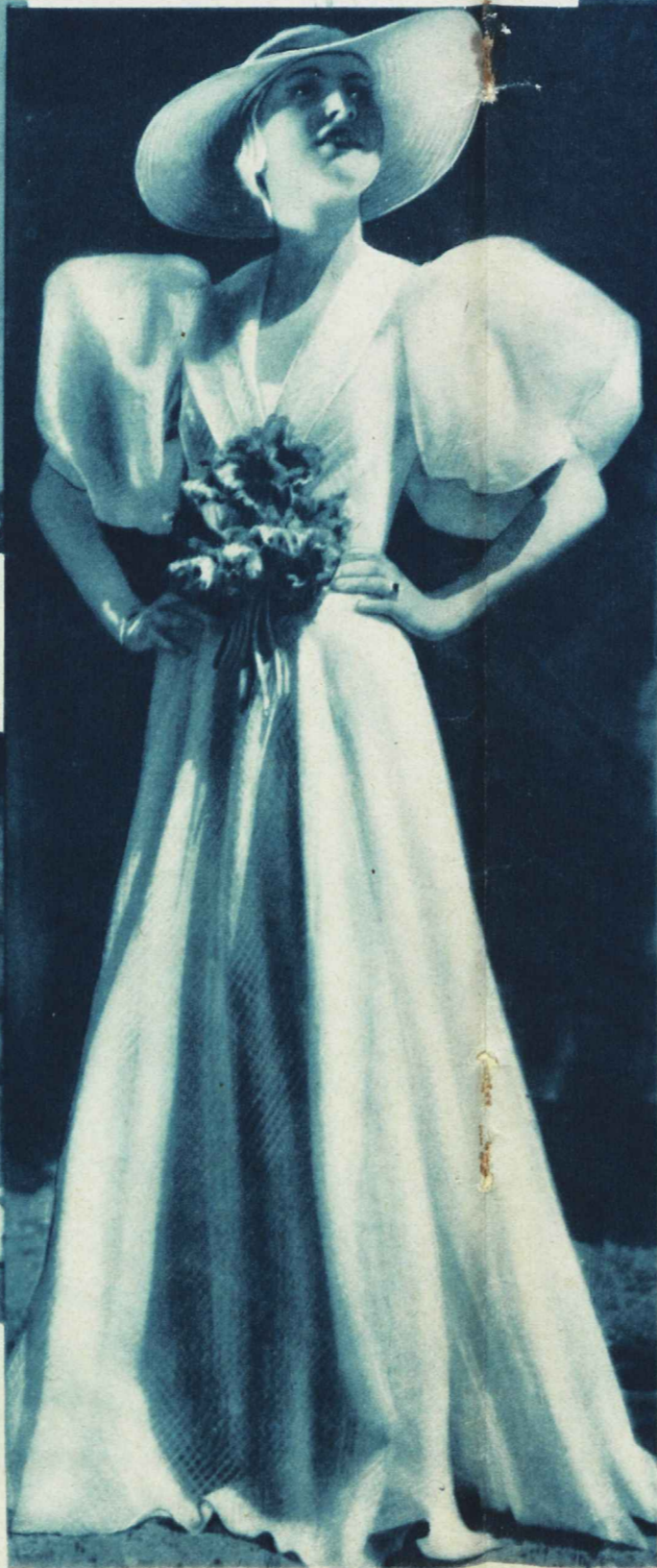
266

260. Lihtsa tegumoega tänavakleit. Kaunistuseks kitsas siidkrae ja ilusad nööbid.
261. Huvitav lillemustriline suvekleit. Suured reväärid, soos ja kitsas riba all on plisseeritud.
262. Nooruslik suvekomplee punktilisest siidist. Lahtine jakk on varrukata.
263. Elegantne mantel tumedast siidist või villasest. Sobib kanda paljude suvekleitidega.
264. Suvekomplee. Ühevärviline siidkleit ja muustriline jakk.
265. Sportlik suvekleit toorsiidist. Garnituurid sinised.
266. Nägusalõikeline suvekleit kirjust siidist või markisest. Valge nahkvöö.
267. Suvine õhtukleit helesinisest siidist. Varrukad on tüllist, millele on asetatud plissee äärestusega ümmargused sametist aplikatsioonid. Vöö samuti sametist.
268. Nägus kleit muustrilisest hiinakrepist.
269. Ühevärvilisest siidist õhtukleit. Tepp-kaunistus.
270. Moodsalõikeline lillemustrilisest taftist õhtukleit. Taga suur seos.

Ilusateks suvepäevadeks

Nägu kleit-kostüüm ruudulisest siidist. Kleidil on ees suur valge rest, noöpe asendavad väikesed seosed. Tähelepanu köidavad jaki kõvakstrüigitud kätsed, mis kinnitatud noöpi-dega.

Moodne rannamantel. Krae kinnitamiseks on värvilised siidnoörid. Omapärane on varrukakõige, mis lõpeb kitsana.

Tagasihoidlik päevakleit täpilisest materjalist, valge krae ja kästistega.

Moodsalõikeline suvekleit siid-klokest. Ees lilled. Lõige II lõikelehel.

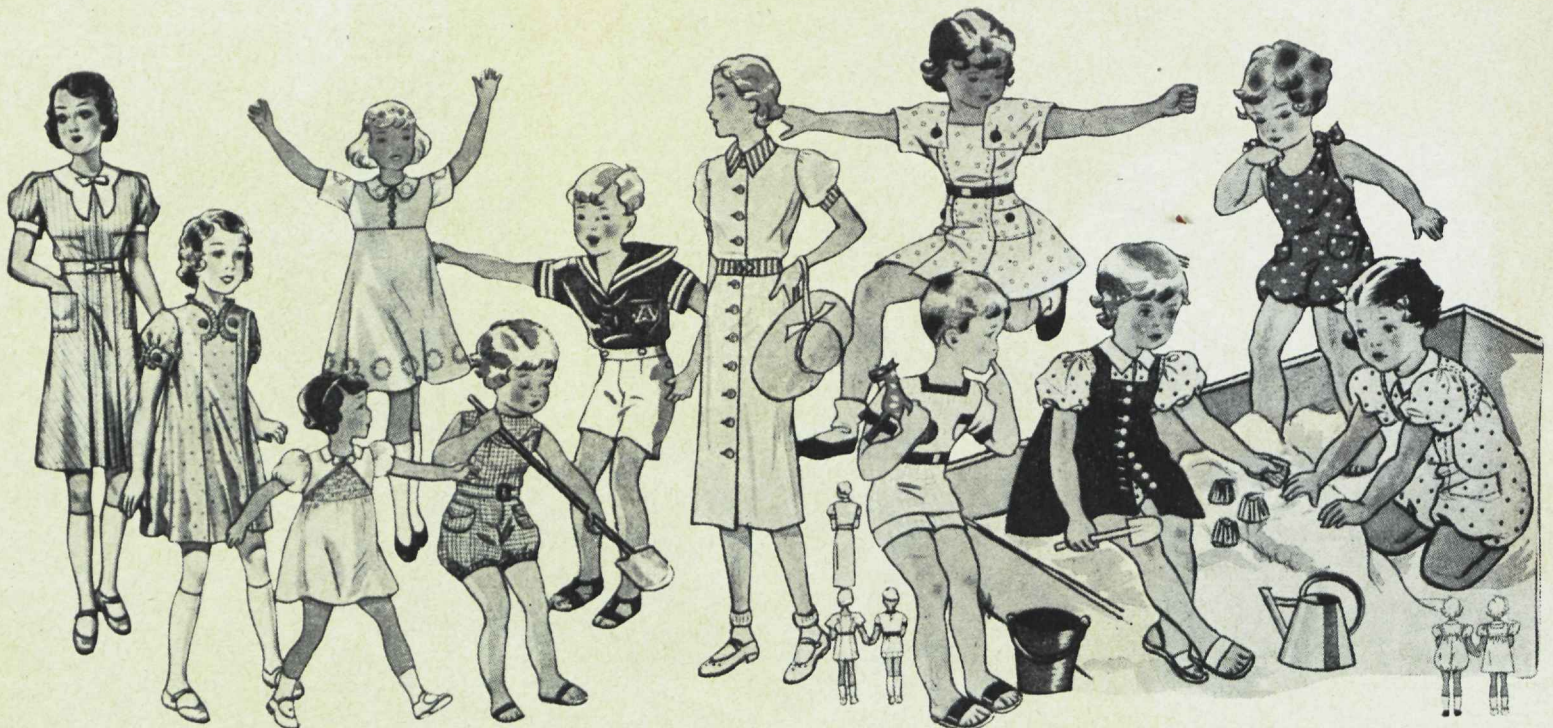
Nooruslik suvekleit valgest või mõnes pastelltoonis hiinakrepist. Soos ja varrukakau-nistused on plisseeritud. Vööpannal ja tutud sobivat värvi.

Hiinalik suvekübar, mille stiil on praegu moe suur-udiseks. Kübara materjaliks võib olla linane, siid või ka õlg. Kanditud tumeda rips-paelaga. Sobib kanda ka väike näolauriga. Lihtne ise valmistada. Lõige I lõikelehel.

Elegantne succõhtukleit valgest organdist. Ees on kuljes suur kimp mitmerävilisi kunstlilli.

Kerge komplee kirjust siidist. Jakk ilma varrukateta.

Lihtsa tegumõega suvekomplee. Suur valge krae on äärestatud kitsa plissee-ribaga. Jakk on varrukateta.

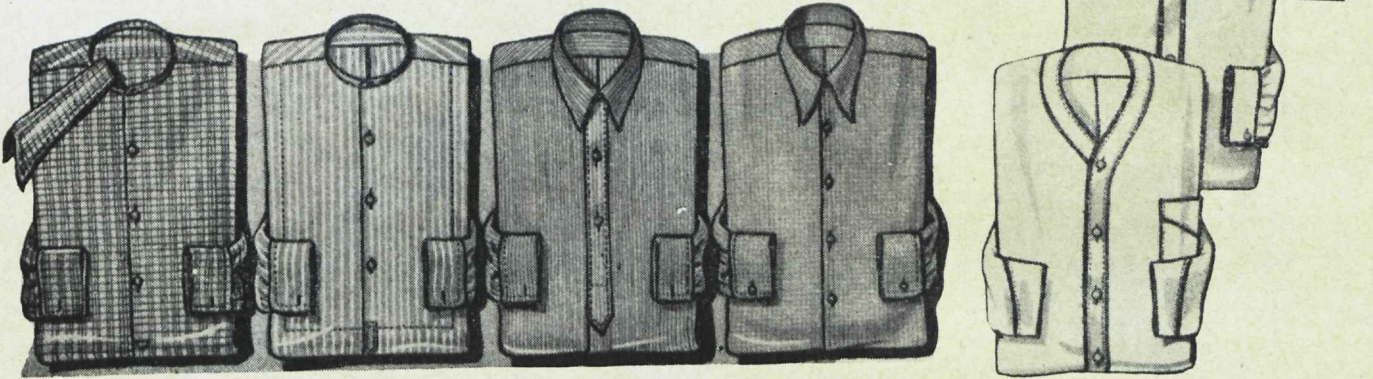
282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293

- 271. Lihtne kuid nägus täpilisest riidest suvekleit. Väljalõige nelinurkne. Suuresti lisab elegantsi väike valge pikeejakk. Kübaral kleidimaterjalist pael.
- 272. Helesinisest õhukesest villasest riidest kleit. Kaunistused valgest ja tumesinisest läikivast siidist.
- 273. Täpilisest riidest nägus põll, kitsa volangkaunistusega. Lõige III lõikelehel.
- 274. Rannamantel helesinisest ja valgest linasest või ka supelmantliriidest.
- 275. Päevitusülikond täpilisest puuvillariidest. Lõige IV lõikelehel.
- 276. Triibulisest riidest rannapyjama.
- 277.—278. Rannaülikond. Pluus ja püksid on punase-valge triibulisest pikeest ja seelik valgest froteest. Väga moodne ja nägus.
- 279. Moodne rannakomplekt, mis võimaldab mitu kandmismoodust. Jaki- ja vestilõige lõikelehel V.
- 280. Nägus rannakleit triibulisest riidest, mida võib kanda musta siid- või sametjakiga.
- 281. Huvitav komplekt, mida võib kanda rannas ja mujal. Lillemustrilisele rannakleidile sobib suurepäraselt tume ühevärviline vest ja kleidiriidest lahtine varrukatega jakk.
- 282. Triibulisest puuvillariidest kleit 10—12-a. tütarlapsele.
- 283. Plisseekaunistustega suvekleit 6—8-a. tütarlapsele.
- 284. Nägus tütarlapse kleit valgest markisetist.
- 285. Pesusiidist või villasest musliinist kleit 12—14-a. tütarlapsele. Kaunistuseks tikandiringikesed. Muster mustrilehel.
- 286. Lapse mänguülikond. Lõige IV lõikelehel.

294 295 296 297 298 299 300 301

302. Peeneruudulisest šefiirist päevasärk.
 303. Joonelisest kunstiidist päevasärk. Lõige XI 40 sm kaelamõõ-
 dule lõikelehel.
 304—305. Kaks moodsat päevasärki.
 306—308. Kolm nägusat öösärki mehele.

302

303

304

305

306

287. Poisikese madruseülikond. Valged püksid ja tumesinine pluus.
 288. Kittelkleit suuremale tütarlapsele.
 289. Suvekleit tütarlapsele. Lõige VII lõikelehel.
 290. Suveülikond poisikesele. Lõige VIII lõikelehel.
 291. Huvitav tütarlapse riietus. Eest lahtinööbitav seelik, mis käib nr. 294 mänguülikonnale peale. Lõige IX lõikelehel.
 292. Lihtne mänguülikond tütarlapsele.
 293. Puhv-varrukatega mänguülikond tütarlapsele. Lõige X lõikelehel.

- 294.—296. Kolm nägusat suvekleiti noortele neidudele.
 297. Triibulisest puuvillariidest suvekleit.
 298. Värvilise tikandiga valge suvekleit. Ristpiste muster mustri-lehel.
 299. Linane suvekleit valge krae ja kätistega. Mood on eriti sobiv noortele tüsedamakujulistele daamidele.
 300. Eestnööbitav kittelkleit. Vöö nahast.
 301. Valge või beež linane kostüüm. Pluus tumesinine või punane.

Angoora- või gobeläänlõngast heegeldatud pullover.

**ANGOORA- VÕI GOBELÄÄNLÕNGAST HEEGELD-
 TUD PULLOVER ÜMMARGUSE IIRIPITSIST PAS-
 SEGA.**

Lõnga kulub 100 g. Alumine äär esi- ja seljatükil kootakse varrastel (ülesloodud antud pulloveril 96 s.), üks silm parem-, teine pahempidi. Pullover heegeldatakse lõigete järgi. Kui alumine äär on valmis kootud, heegeldatakse viimane rida maha ja alatakse pulloveri heegeldamist. 1 rida: 1 samm, 1 õhusilm, 1 samm samasse auku, kus esimene samm. Siis umbes $\frac{1}{2}$ sm kaugusele 1 kinnissilm jne. Algu- sest 2 ja kõik järgmised read on samuti, ainult iga alumise rea kinnissilma kohale tuleb sammaste grupp, ja alumise rea kahe samba vahele võttes ümber kogu silmaderea. Varrukal on ülesloodud 66 silma. Siis heegeldatakse passe. Õied alatakse keskelt väikese õhusilmadest ringiga ja heegeldatakse sellele 1 rida: 18 sammast ringis, 2 rida: 1 kinnissilm iga teise alumise rea samba kohale ja 4 õhusilma vaheldumisi. 3 rida: 6 õhusilma, kinnitatud 1 kinnissilmaga alumise rea kaare keskkohale. Lehed alatakse keskelt 11 õhusilmaga ja heegeldatakse mõlematele pooltele 8 sammast. Siis kinnitatakse vormid paberile ja tehakse vahevõrgustik õmblusnõela- ga. Passe muster mustri-lehel.

Ep. daamid!

Palju hooletum on suvi-
 tamine, reisimine ja ujui-
 mine, kui soeng on korras,
 selleks kandke „VELLA“
kestvuslokke, mis on
 alati moes, ilusad ja hästi
 püsivad.

A. Reitsnik,
 meeste- ja naistejuuksur

Tartus, Jul. Kuperjanovi 9.

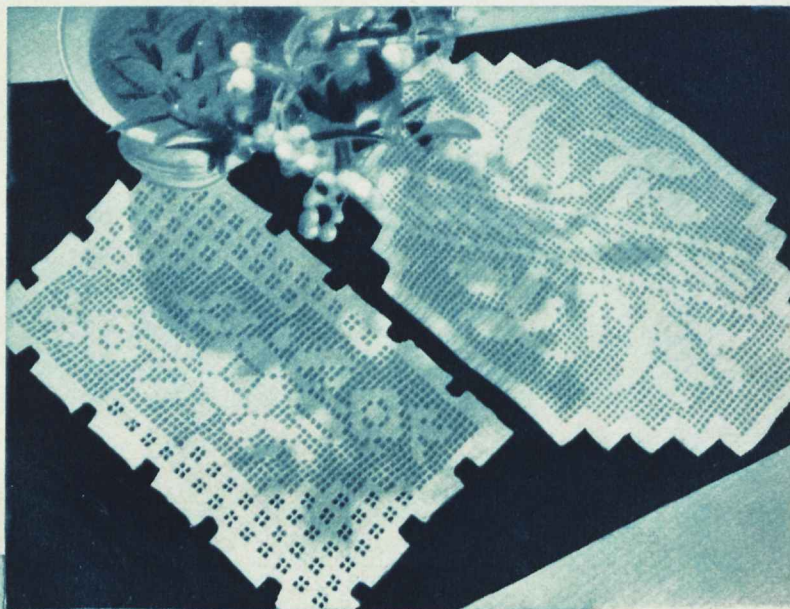

Nägusaid kaunistuslinu heegeltöös

Kaks nurgelist heegeldatud linakest.

Mustrid mustrirehel.

Linakesed sobivad kasutada kandikule ja kaunistuseks igale sobivale kohale. Materjaliks võtta lüükega Ankur heegelnüüt nr. 50. Heegeldada mustrirehel antud mustrite järgi. Sakilise äärestusega linakesele heegeldatakse sakid pärast külge üksikult, s. t. iga saki järele tuleb lõng katki võtta.

Nelinurkne kaunistuslinake.

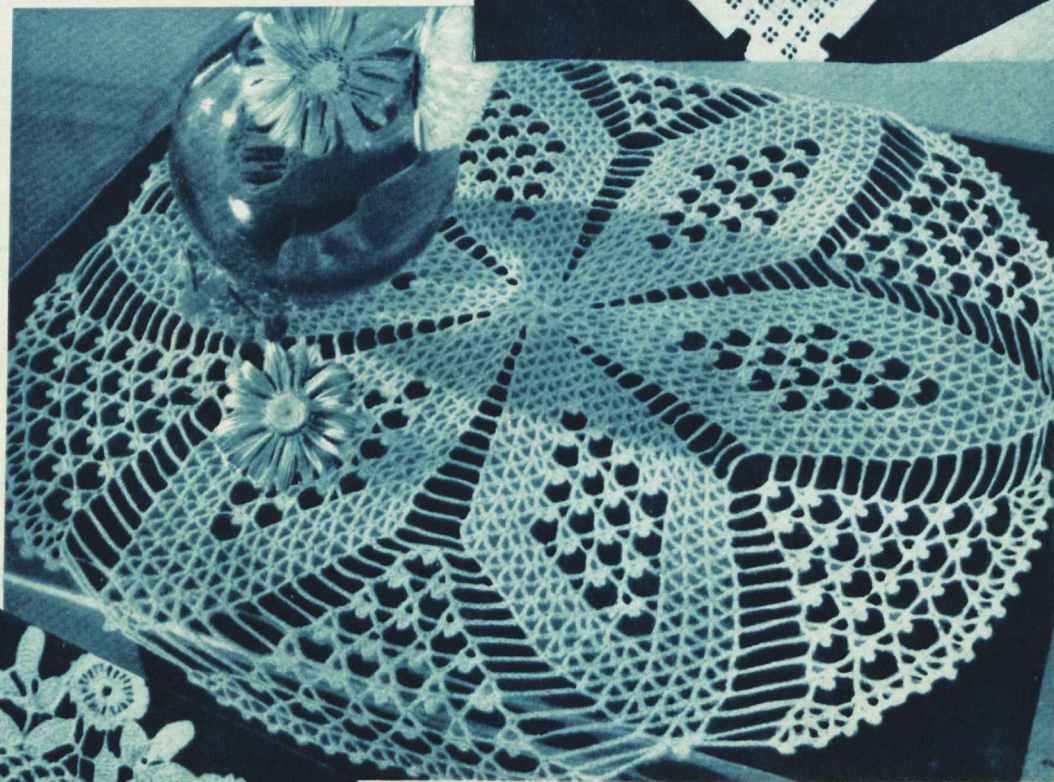
Muster mustrirehel.

Materjaliks on Ankur heegelnüüt nr. 50 ja terasnõel nr. 9. Esiteks heegeldatakse keskmine võrgustik. Alatakse X märgitud nurgast ja heegeldatakse viltu-sihis edasi-tagasi käivates ridades vaheldumisi 4 õhusilma ja 1 kinnissilm, suurendades kuni ühe külje pikkuseni ja siis kahandades. Kui keskoht valmis, heegeldatakse veel kolm korda ümber. Õied ja lehed heegeldatakse igaüks eraldi. Õied alatakse 12 õhusilmaga ringis ja siis 5 korda vaheldumisi 5 kahekordset sammast ja 1 õhusilm jne., nagu näha proovil. Vormid kinnitatakse mustrirehelile paberi külge ja siverõrgustik valmistatakse nõelaga vahele.

Väike ümmargune linake.

Muster mustrirehel.

Materjaliks Ankur läikenüüt nr. 50 ja nõel nr. 9. Keskkoha mustriosad heegeldatakse üksikult valmis. Õied alatakse 8 õhusilmalise ringiga ja sellele heegeldatakse 1. ring: 5 korda vaheldumisi 5 kahekordset sammast ja 1 õhusilm. Iga ring alatakse 1 kahekordsele sambale vastava õhusilmade arvuga. 2. ring: vaheldumisi 1 kinnissilm läbi võttes ja 6 õhusilma. 3. ring: 1 kinnissilm, 1 sammas, 9 kahek. sammast, 1 sammas, 1 kinnissilm ja 1 õhusilm. Väikesed õied alatakse 6 õhusilmalise ringiga ja heegeldatakse selle ümber 16 sammast. Lehed alatakse keskelt õhusilmade reaga. Nüüd heegeldatakse linakese välimine äär risti-sihis edasi-tagasi käivates ridades. Et anda ringi kuju, selleks pikad vahesambad heegeldatakse iga järgmine ikka ühe silma võrra pikem. Kui äär valmis, traageldatakse mustrirehelile üksikud vormid õigetele kohtadele ja tehakse siverõrgustik õmb-lusnõela abil.

Ümmargune heegeldatud laudlina.

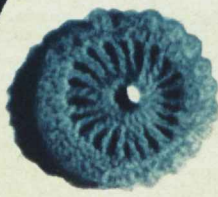
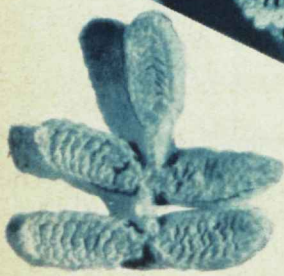
Linale kuulub 50 gr. kreemvärvi heegelsüdi. Heegeldada mustrirehel antud skeemi järgi. Alata keskelt 8 õhusilmaga. Järgnevalt vaheldumisi 6 korda 1 kahekordne sammas, 2 õhus. ja 1 kahekordne sammas jne. Viltujoon mustrirehelil tähendab 1 kahekordset sammast, o—1 õhusilma, +—1 kinnissilma ja — 1 pikood (s. o. 5 õhusilma ja 1 kinnissilm kinnitada).

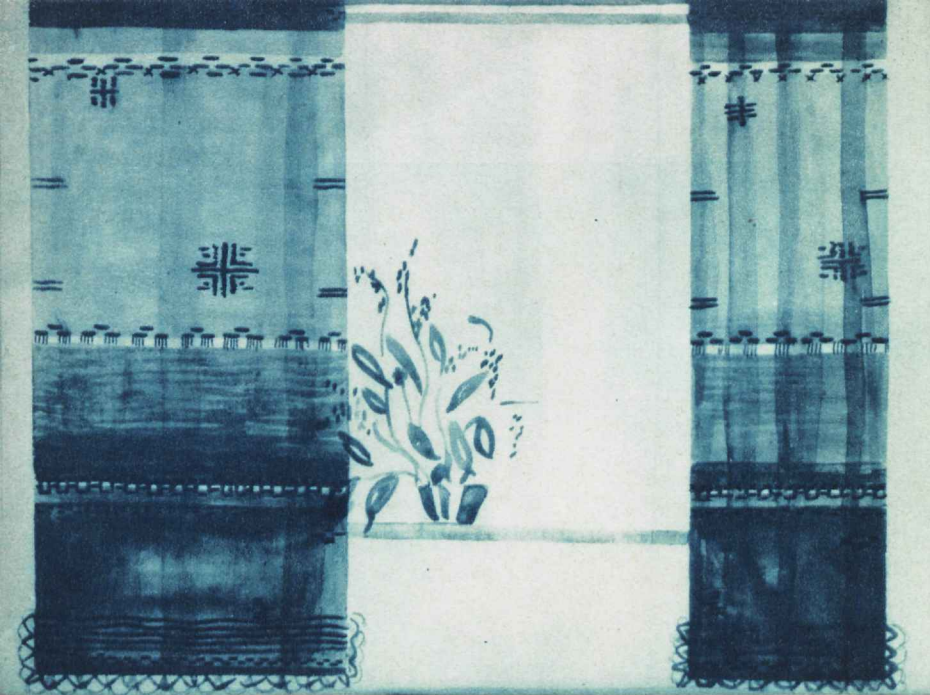
Muster mustrirehel.

Väike ümmargune linake.

Muster mustrirehel.

Materjaliks on lüükega Ankur heegelnüüt nr. 50. Linake alatakse keskelt 10 õhusilmalise ringiga. 1. rida: 16 korda vaheldumisi 1 sammas, 1 õhusilm. Iga ring alatakse ühele sambale vastava õhusilmade arvuga. 2. rida: 1 sammas ja 2 õhusilma vaheldumisi. 3. rida: 1 sammas ja 3 õhusilma vaheldumisi. 4. rida: 1 sammas ja 2 õhusilma vaheld. 5. rida: 1 kinnissilm ja 3 õhusilma vaheld. 6.—9. rida: nagu 5., ainult 4 õhusilma 3-e asemel. 10. r. — kuni lõpuni: 1 kinnissilm ja 5 õhusilma vaheld. Viimane ring: 3 kinnissilma ja 4 õhusilma vaheld. Mustri osad heegeldatakse üksikult, nagu näha vormidel. Õied alatakse keskelt 8 silmaga ringis. 1. r.: 20 korda vaheld. 1 kahekordne sammas ja 1 õhusilm, 2. r.: 1 kinnissilm, 3 õhusilma jne. Lehed alatakse keskelt 13 õhus. Siis kinnitatakse valmis mustriosad mustrirehelile õigetele kohtadele ja tehakse siverõrk õmb-lusnõelaga.

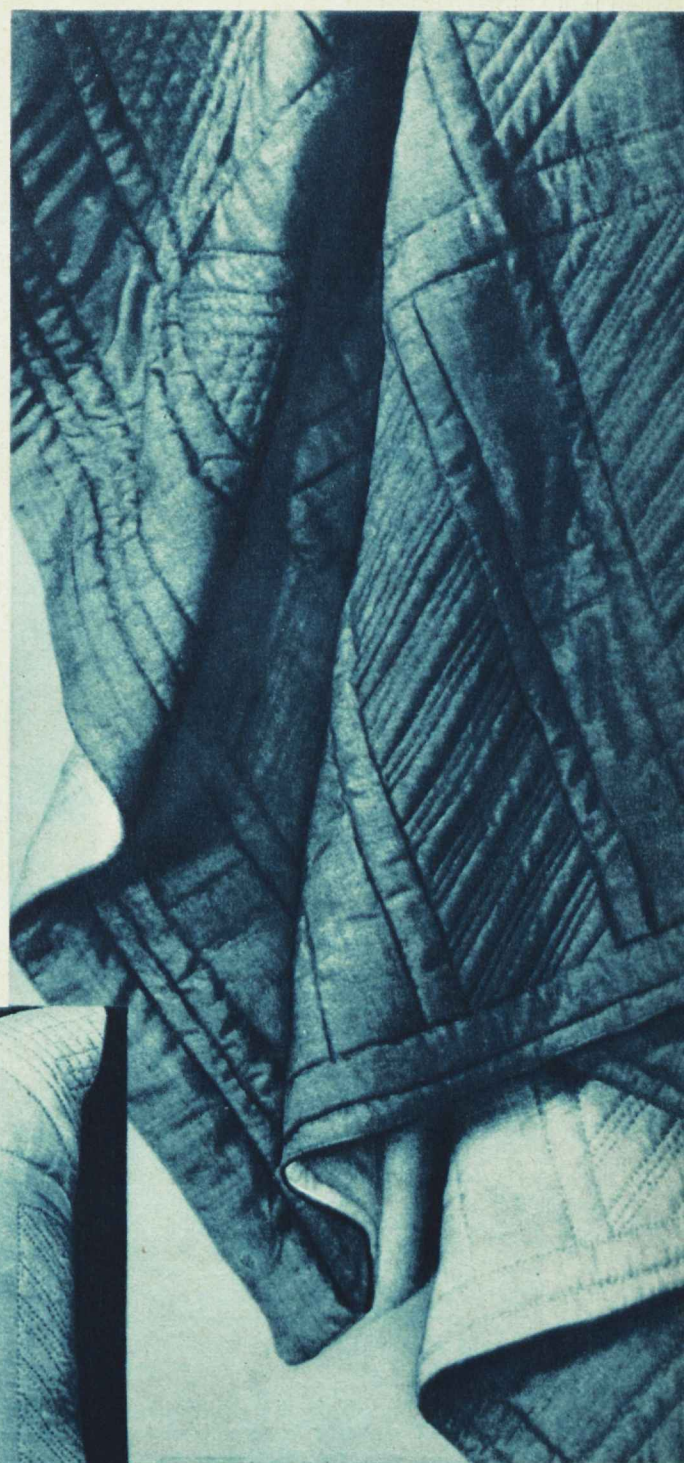

Akna eesriided.

4 niiega, 3 koelayaga.

Lõimeks beež puuvillalõim nr. 24/2. Sugä 110/1. Koeks linast, takust, puuvilla ja villast segamini. Värvid valge, punane, kollane, roheline, tumepruun. Kududa 20 sm tumepruuni ja punast — esiteks rohkem pruuni ja siis üle minna punasele. 36 sm punast, kuid võimalikult mitmekesine materjal, mis annab huvitava pinna. 8 sm samblarohelist, 1½ sm valget, 8 sm punast, 2 sm valget, 36 sm samblarohelist ja kollast, 4 sm valget, 86 sm kollast ja linast (loomulik värv), 4 sm valget, 8 sm samblarohelist, 8 sm punast, 2 sm valget, 10 sm tumepruuni. Tehnilisel joonisel 1 ruut = 2 sm. Kerge kududa, odav ja ilus.

Väikesed motiivid on sisse koetud, heledamal pinnal punasega, tumedamal pruuniga. Eesriide alumist otsa võib kaunistada kas niplatud (klöpel) pitsiga, heegeldatud pitsiga või narmastega. Pitsiks kasutada linast niiti. **Vanda Johanson.**

Värvilise tikandiga laudlina.

Muster muustrilehel.

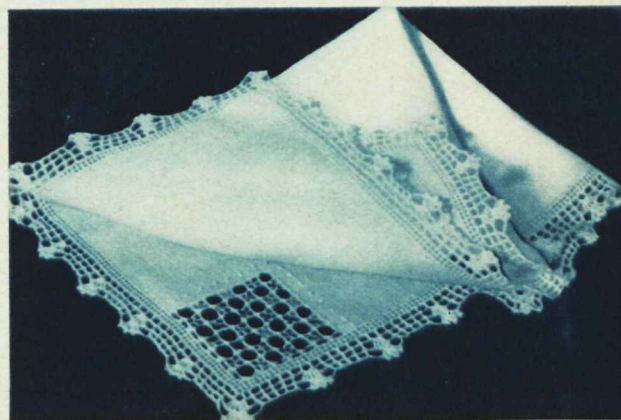
Lina võib valmistada lina-
sest või puuvillasest riidest.
Tikkimiseks saab hästi ka-
sutada teistest töödest üle-
jäänud niite, õmmeldes iga
õie isevärvilise. Nii saame
vähese kuluga nägusa eseme.

Vateeritud tekk ja padi.

Skeem muustrilehel.

Moodsa geomeetrilise muustriga vateeritud voodivaiba ja padja materjaliks võib olla siid või satään. Pealmine pool on tume, alumine hele. Padjal samuti üks pool hele, teine tume. Muster joonistada pliitsi või kriidiga heledamale poolele, siis asetada puuvillakiht, pealmine riie ja traageldada kergelt. Teppida käsitsi või masinaga.

Heegeldatud äärepitsiga taskurätt.

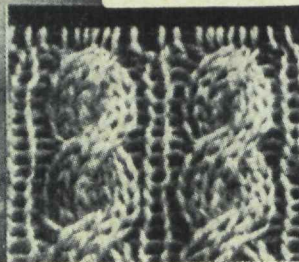
Taskuräti nurk on kaunistatud pilutööga. Ääres kitsas heegeldatud pits.

HEEGELDATUD PITSPLUUS.

Lõige lõikelehel.

Materjali kuulub 85 g valget ja 40 g helesinist peenikest villast lõnga. Esiteks heegeldada 64 tähte, nagu näha juuresoleval proovil. 1. ja 2. rida (keskelt alates) valge, 3. rida sinise, ja 4. valgega.

Tähed kinnitatakse lõigetele ja tehakse võrgustik vahele. Passe ja alumine äär on heegeldatud või kootud. Passe ja alumine äär on valgest lõngast.

NÄGUS
SUPELTRIKOO

H
E
E
G
E
L
D
A
T
U
D
P
I
T
S
P
L
U
U
S

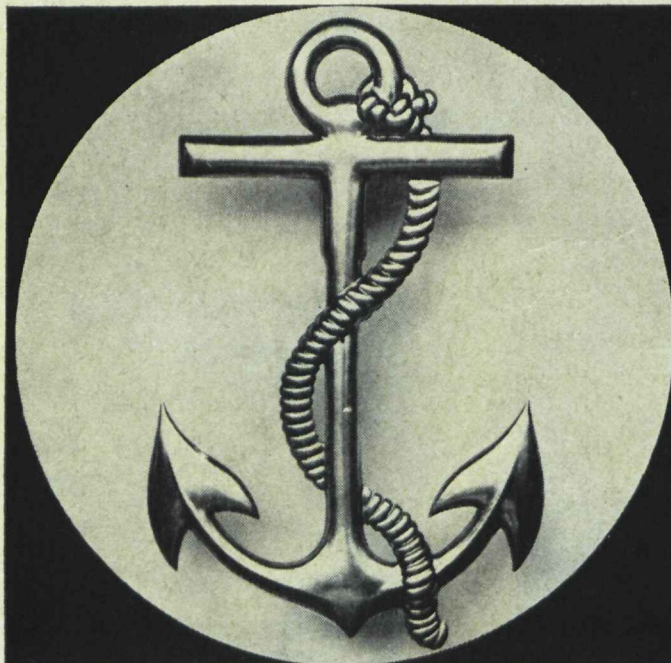
NÄGUS VARRASTEL KOOTUD SUPELTRIKOO.

Trikoo on kootud osade viisi lõigete järgi. Kudumisproov juures. Lõige lõikelehel.

Kõigile lugejaile.

Kui sõidate puhkusele supelranda või üksikuse talle ja omate fotoaparaadi, saatke ülesvõtteid endast ja oma sõpradest avaldamiseks „Maretis“. Foto taga-

küljele palume kirjutada pildilolejate nimed ja suvituskoha nimetus. Pildid palume saata enne 1. juulit. **TOIMETUS**

ANKUR

**TIKKIMISLÕNG
ON PARIM**

Riiete pesemisest

Kõige soovitam on kõiki tundelisi esemeid pesta leiges vees ning mitte keeta! Siidist ja kunstsiidist pesule on parim külm vesi. Sääljuures mitte hõõruda ega väänata ega tarvitada mitte liiga kanget pesuleelist. Liiga kange pesuleeline rikub värvi ja riidekude. Vahel tekivad pärast pesemist õige väikesed augukesed, mõnikord ka uutel esemetel. Siis on kindlasti leeline liiga kange olnud. Ka silmaspidada, et riietuseseid seebist hästi puhtaks loputatakse, kuna säilinud seep rikub riiet.

Kõva vee puhul tarvitada vahendeid, mis teda pehmen-davad, nagu sooda, pleegitussooda ja booraks.

Enne pesemist.

1. Tundelised ja eriti ilusad, kallid nõõbid eemaldada.
2. Sügavaid volte, milliseid halb triikida, traageldada.
3. Plekke, milliseid märjalt raske näha, ristikesega tähistada.
4. Siidist ja villaselt kleidilt, mis kokku tõmbuvad, võtta mõõt: ülemine laius, puusa, varrukate ja kogu pikkuse mõõt.
5. Kleitidelt ja pesult enne pesemist kummid eemaldada, kuna viimane muidu välja venib.
6. Vaadata, kas kuskil pole mõni nõel, kuna need annavad pesule roosteplekke.

Villased kleidid. Villast kleiti pestes võtta suur anum, kuna siin on tarvis palju vett. Anumasse panna peotäis pesupulbrit, segada külma veega ning lisandada siis aeglaselt leiget vett. Järgnevalt villane kleit hästi sisse suruda ja kergelt hõõruda. Korduvalt loputada leiges vees, kuni viimane jääb selgeks. Peaie selle kleit välja suruda, mitte väänata, ning puhtale riidepuule riputada. Siinjuures sirgeks tõmmata varrukad, ülemine kleidiosa ning kogu pikkus, misjärele üleni sirgeks silitades riidepuul kuivada lasta. Kuivamise ajaks asetada nõu kleidi alla või panna kleit pesuvanni kohale rippuma, kuni ta esialgu tugevasti tilgub. Veel parem on villaseid esemeid kuivatada neid lauale supellinala asetas, kus nad froteerätikuga täis toppida. Ka niisugusel kuivatamisel kleidile õige kuju anda. On ta kuiv, siis triikida vasemalt poolt mitte väga kuumat rauaga! Värskest triigitud esemeid mitte kohe kanda, vaid üks päev rippuda lasta. Jakke ja pullovere pesta samal viisil.

Kui villased esemed on kahejärgulised, nagu seelik ja pluus, siis järgmise osa jaoks võtta uus seebivesi!

Kootud kleidid. Mitte seebiveega pesta, vaid ainult pulbrileelises. Seebihelbed ühinevad villaga ning tekitavad ebameeldiva lõhna.

Puuvillariideid pesta sooja veega, keeta ning loputada. On pleegitamine vajalik, siis märjalt päikese kätte riputada, hiljem veelkord kuivatada. Puuvillariideid võib nõrga tärkliselahuga tärjeldada. Kleite alati pahempidi ülesriputada, et neid hoida tolmu eest.

Siidkleidid. Siidkleitide juures seisab peanõue

Kas Teie teate,

mis on süvatoimet?

Süvatoimet on see omadus, mida kreem **Mousoni** juures leiame ja nimelt:

Kreem **Mouson** tungib kohe sügavalt nahasse ja toidab seda seespoolt ning säilitab Teie naha ilu, teeb ta pehmeks ja matiks.

See ongi süvatoimet!

värvide säilitamises ja pleekimise vältimises. Pruunide kleitide pesuveele lisada pesukaussi tassitais äädikat, sama teha ka beezide ja kollaste kleitide pesemisel. Sinise kleidi jaoks üks lood alauni nelja liitri vee kohta, samuti rohelistele ja lavendelsinistele kleitidele. Soovitatav on kergeid siidkleite pesta ainult seebihelvetega, mis on pulbrist palju tõrgemad.

Pimekambrites töötamisel (fotograafid) rikutakse sageli valgeid kitleid ilmutusvedelikuga. Ka siin on vahendeid kitli puhastamiseks. Kogu plekk joodiga määrada ning umbes 3 minutit seista lasta. Kartus on asjata, jood ei kahjusta riiet. Peotäis kinnitussoola lahustada umbes veerand osas vees. Pleki kohta koomale tõmmates panna ta kinnitusvanni, misjärele kohe välja pigistada ning äädikavees hästi loputada. On plekid juba vanemad, siis sama toimingut korrata.

Vateeritud hommikumantlid. Kui nad pole liiga mustad, siis ainult hõõruda. Valmistada järgmine plekivesi: üks osa tärpentini, üks osa bensiini, üks osa salmiaaki. Võtta batistist lapike ning hõõruda sellega hommikumantlit täiesti ühtlaselt. Siis aegamisi puul kuivada lasta.

Vihmamantlid. Ühtlaselt harjata mitte väga kange seebipulbri leelisega.

Pesu. Õrn siidpesu panna seebihelbe lahusesse. Mitte hõõruda, ainult suruda kuni on puhtad! See väldib riidekiude murdumist. Leiges vees hästi loputada ning lõdvalt nõõrile riputada, et viltu ei veniks. Triikida mitte väga kuumat rauaga. Siidpesu kuivab hästi ka puule riputatult.

Väga õrnu siide, nagu šifoon, georgette jne., märjalt kätärätikule laotada ning seal kuivada lasta.

Siid sukad pesta pärast igakordset kandmist külmas või leiges vees. Valgeid siidsukke pimedas kuivatada, et vältida kollaseks tõmbumist.

Seanahkseid kindaid pesta külma seebilahuga. Loputusveele lisada juurde supilusikatäis glütseriini.

Hää välimus

Et riietuse läbi mõnd väikest iluviga parandada võib, seda teame kõik. Kuid moode valides me tihti ei mõtle sellele. Mõne kleidi meeldides oleme veendunud, et ta ka meid teeb sama saledaks, nagu visked žurnaalid. Me teame näiteks täpselt, et meil on

liiga vähe arenenud rind,

et siledad kleidid ja pluusid meil nukralt alla langevad. Sealjuures võimaldab mood sääraseid väikseid vigu alati sõbralikult varjata: näiteks plisseeritud esitükk või avar žaboo. Liiga tugevasti arenenud rinda on raskem katta. Seesugusel juhul pole soovitatav kanda väga liibuvaid, põikijoonelisi asju. Bolerojakike on ideaalne lahendus.

Liiga pika kaela

ning kitsa näo juurde valida terav kaelaväljalõige. Sobib ka hästi väike püstkraeke. Allalangevate õlgade suhtes pakub praegune mood palju võimalusi: puhvitud varrukad, vastavate lõigetega laiendatud õlad jne. Raglaanlõige on enesestmõistetavalt kõvasti keelatud — viimane on parim arstim vaid laiaõlalistele. Laiade, otseõlgadega naised võivad väga hästi ka õhtukleite kanda, mis ees tihedalt kaela ümber sulguvad ning õlad vabaks jätavad, — kui neil aga pole lisaks laiad puusad, kuna siis on kolmnurga mõju kardetav.

Lühikese, paksu kaela

puhul on terav väljalõige juba ammutuntud vahend. Eksitus on uskuda, et

õõnes selg

— vaid seepärast, et ta sageli ühtub saleda joone ideaaliga — ilus on. Ta mõjub profiilis ebameeldival. Joont ei tohi taljes õmmeldud kleitidega, nõõpidega või teiste säärase esemetega veel enam toonitada. Sellevastu tuleb aga varjata lahtiste seljalõigete ning cape efektidega, mis üle talje ulatuvad. Selline cape väikese püstkraega on ka muus suhtes hää abinõu: nimelt väikese rasvavoldikese puhul, milline ei esine ükski tüsedatel. Kitsas selg omaette on väga ilus — kui ta ei ole paaritatud paksude puusadega. Viimasel juhul tuleb kitsastest õlapaeltest loobuda ning pigemini valida ühtlustamiseks laiud varrukaid.

Kitsas talje

võib muutuda ohtlikuks, kui ta esineb väga kõhnal või jälle eraldub liiga laiadest puusadest, sageliesinev parandusosa Eeva ajast! Ülisale, veidi kõhn naine parandab suurepäraselt joone esitüki raffimisega, laiade varrukate ning laia vöö abil. Sellevastu peaks ta keha ümber liibuvaist printsesskleitidest tingimata loobuma. Printsesskleidid sobivad hästi kitsa taljega, kuid laiade puusadega naistele. Vööd kandes esinevad puusad ebavormitult, kuna aga printsesskleidi ühtlustav joon väldib nii kitsa talje kui ka laiade puusade silmatorkavuse. — Kes nüüd aga usub, et ta antud kuju juures ainult sedaliiki kleite kanda võib, eksib väga: seespool antud piire leidub küllaldaselt vaheldusvõimalusi, et näida igas uues kleidis huvitavana ja kaunina.

KARMEN, muusikaõpetaja August
Niëländeri tütar.

ELDUR-OLAV,
raamatupid. P. Kolli
poeg Tartust.

MEERI SÄRE Tartust.

RUTT, arstitead. üliõpilase H. Hundi
tütar Tartust.

TAEVO,
fotograaf E. Kaldi
poeg Tartust.

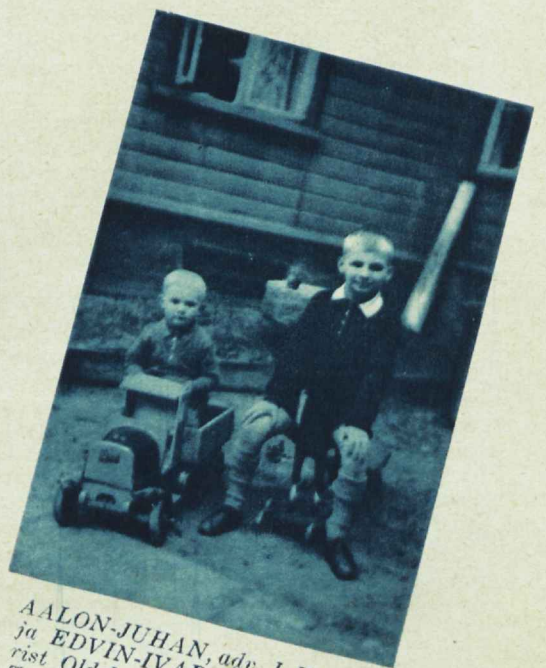
ELLEN SÄRE Tartust.

REIN, K. L. Võru malera
van. instr. kapt. O.
Puusepp'a poeg.

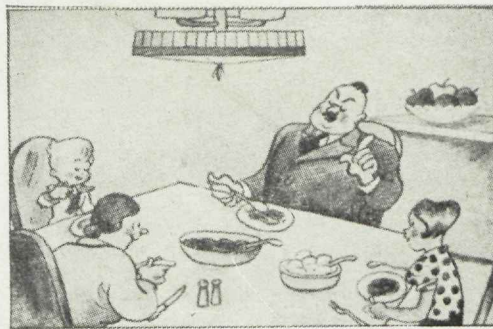
AINO,
taluomanik Ed. Karjuse
tütar Ahjalt.

AALON-JUHAN, adv. J. Ramm'i
ja EDVIN-IVAR, konto-
rist Oldekopi pojad
Tartust.

Katsetage meie köögiga

SUVISEST TOIDUST

Palavatel päevadel väheneb isu sedavõrd raskemate toitude järele, kuivõrd kasvab nõue värskendavate, erutavate toitude suhtes, mis elustaks veidi laiska unisust.

Mis rõõmustab inimesi säärastel kuumadel päevadel? Eelkõige külmad söögid, eriti hapukad söögid: hapu- ja võipiimast või harilikust puuvilja mahlast. Ka jäätis, kuid mitte tühjale kõhule ega liiga suurel hulgal. Edasi kuulub palavatel päevadel lauale rikkalikult toorvilja, esmajoones

salat igal kujul, ka puuviljasalat. Kõik rasvased söögid jäävad tagaplaanile. Rasva võib asendada hea söögiõli ja värskes võiga. Valku annavad kalad, vasika- ja linnuliha. Valida võimalikult kiire valmistusviis. Liha ei tule iga päev tarvitada. Valku annab ka rukkileib, mille seedimist erutav toime eriti suvel tähtis on: leivaviilud määrada õhukeselt võiga ja katta toore kurgi- või tomatilõikudega. Üldse: palju värsket rohelist!

Spinat juustuga: Keeta 3 naela spinatid pehmeks, kurnata ning jämedalt hakkida. Siis segada 6 lusikatäit riivitud juustu, samapalju haput koort, rikkalikult hakitud sibulat ja mõni lusika täis sulavõid, samuti ka vajalik hulk soola spinatiga ning segu panna lamedasse küpsetuskaussi. Mõni lusika täis riivsaia segada vähese sulavõiga, jagada üle spinati ning küpsetada veerand tundi kuumas ahjus.

Raguu porganditest. Porgandid puhastada ja kuubikesteks lõigata, samuti kartulid. Mõlemaid on vaja ligi kaks tassit. Hakkida kaks sibulat ning kastrulis võiga kergelt pruunistada. Siis lisada porgandid ja kartulid, valada keeva vett juurde ning soolata. Veerandtundi pärast, kui aiavili pehme, lisada pipart, paprikat ja kaks lusikatäit koort juurde. 1½ tassi piima segada lusikatäie jahuga ning valada alatiselt segades keeva aiavilja juurde, mis sibula, paprika ja pipra tõttu väga vürtsilise maitse omab.

Suupisteid ubadega. 1½ tassit riivitud juustu nõus, mis vannis asetatud kuumas vette, sulada lasta, lisada juurde 2 spl. võid, 2 spl. jahu, soola, paprikat, sinepit ja pipart (igast nootsatäis) ning lõpuks 2 tassi piima. Seda segu kuumas vees olles hästi kloppida, kuni muutub paksuks ning veidi enne tarvitamist 2 muna juurde kloppida. Oad — umbes 2½ tassit — veelkord hästi kuumaks teha ning röstitud leivaviiludele kuhjata. Paks, kreemisarnane kaste üle valada ning kohe serveerida.

Sama toitu saab enesestmõistetavalt ka muust aiaviljast valmistada. Ning tahes muuta teda eriti peeneks, tarvitada igasugust noort sega-aiavilja.

Noortest hernestest, riisist ja singist võib valmistada eriti maitsvat rooga. Herved soolaveses keeta, samuti riis, keedetud sink kuubikesteks lõigata ja hernestega ning riisiga segada. Sinna juurde tuleb ¼ l. kuumas piima, 3 muna, 50 gr. sulavõid, veidi sibulapealist, hakitud sibul, sool, pipar ja riivitud juust. Kõik hästi segada, riisile ja hernestele peale valada, uuesti segada ning sügavasse kaussi asetada. Viimane paigutada kuumas veega täidetud nõusse. Küpsetada ¼ tundi mõõduka kuumusega ahjus.

Noored herned ja spargel munakreemis. Herved keeta, samuti tükkideks murtud spargel eraldi. Kurnata ja segada. 2 spl. võid kuumas veenõus sulatada, tõmmata tulelt ning segada alatiselt hõõrudes 2 spl. jahuga, kuni selgeks muutub. Valada ½ l. piima juurde, soola, pipart, asetada veenõuga uuesti tulele ja lüüa segu paksuks kreemiks. Siis segada 2 kõvakskeedetud ja hakitud munaga, samuti aiaviljaga ning enne lauale andmist veel kord kuumaks minna lasta.

SEALIHAPRAAD.

1—2 kg. searibi asetatakse paariks päevaks nõrka veini-äädika lahusesse. Hõõrutakse tugevasti soolaga ja asetatakse

pannile ühes sibulaga praadima. Kui peaaegu valmis, võetakse pannilt, kastetakse lahtiklopitud munasse, siis riivsaia ja valatakse praerasvaga üle. Järgnevalt jälle munasse kasta, riivsaia üle riputada ja rasvaga üle valada ja nii kuni praad kattub umbes sõrmpaksuse kihiga. Palavas ahjus tihti ülevalades küpsetada ja ettevaatlikult pannilt vaagnale tõsta. Kastele lisada veidi jahu, lihaleotamise äädikat ja hapukoort.

MAGUSSÖÖK VIRSIKUTEST VÕI APRIKOOSIDEST.

10 suurt vilja, 10 tl. maasika või punasesõstra marmelaadi, ¼ l. veini, ¼ l. vett, 1 spl. kartulijahu, 100 gr. suhkrut, 1 väike sidrun, vanilli ja 2—3 muna. Virsikud või aprikoosid pesta ja leotada järgmise päevani niipalju veega, et oleksid kaetud. Vaagnapõhi kaetakse biskviidiga, peale asetatakse puuvili, kuhu igale asetatakse sisse tükike marmelaadi. Teistest ainetest valmistatakse paks kaste ja valatakse jah-
tunult üle puuvilja. Hoida jahedas.

VASIKALIHASUPP.

Vasikaliha lõikuda väikesteks tükkideks ja hautada ühes supijuurte, soola ja vähese pipraga hästi pehmeks. 1 sibul pruunistada võiga ja lisada lihale juurde. Lihaleemes keedetakse mõned kartuli- ja porgandilible, lisatakse lihastükikesed, 2 spl. hapukoort ja riputatakse üle roheliste peterselli- või tillilehtedega.

LEIVAPUDING.

Kuni 200 gr. vana leiba, 1 l. vett, 3 õuna, kaneeli, 2 nelki, 100 gr. suhkrut, 100 gr. korinte, 8 magusat ja 8 mõrdat mandlit, 1 sidruni mahl ja 100 gr. kartulijahu. Leib leotatakse vees ning keedetakse pikkamisi õunte ja maitseainetega. Siis aetakse mass läbi sõela. Lisatakse suhkur, korin- did, hakitud mandlid ja keedetakse ümbersegades läbi. Keev-
vale massile valatakse juurde 4 spl. vees ja sidrunimahlas lahustatud kartulijahu, segatakse hästi läbi ja valatakse vormi. Süüakse külmalt vanillikastmega.

KÜLM RIIS MARJADEGA.

Pannil sulatada veidi võid, panna sellesse 2 tassi kuiva riisi ning röstida alatiselt segades ilma et seal juures pruunistuks. Siis valada peale 5—6 tassi keeva piima ja keeta vahetpidamata segades. ½ l. vahukoort lüüa vahule. Poole tassi soojas vees sulatada 16 lehte valget želatiini. Jahtunud pehme, kuid siiski veel tavaline, riis segada ettevaatlikult tooreste rikkalikult suhkrustatud marjadega (sõstrad, vabarnad, mustikad jne), juurde vahukoor ja sulatatud želatiin. Lõpuks segu valada kergelt võitatud lamedasse kaussi ning hoida mitu tundi külmkohas, kõige parem jääl. On želee tardunud, siis kaunistada ja anda lauale.

MAASIKA OMLETT.

Ained: $\frac{1}{2}$ l. suhkrustatud maasikaid, 3 muna, 1 spl. jahu, 1 tass piima, 1 teelusikas suhkrut, võid.

Munakollasest, jahust, piimast ja suhkrust hõõruda taigen, mida üks tund seista lasta. Siis segada vahustatud munavalge ettevaatlikult juurde, segu valada suurele, hästivõitunud pannile. Katta soendatud kaanega ja küpsetada nõrgal tulel üks külg pruuniks. Siis asetada maasikad omleti keskele, lüüa mõlemalt küljelt kokku ja serveerida soendatud vaagnal.

RABARBERI-VAHUTOIT.

1 l pehmeks keedetud magusat rabarberikomposti vürsitada vähese riivitud sidrunikoorega ning segada sulatatud 12 valge želatiini lehega. 2 munavalget vahustada, lisada rabarberile juurde ning segu lüüa tugevasti vahule. Anda lauale hästi külmalt vanillikastmega.

HAPUPIIMATOIT.

$\frac{1}{4}$ l hapupiima ja $\frac{1}{4}$ l hapukoort vahule lüüa. Lisada juurde 150 g suhkrut vähese vanilliga, 1 supilusika täis sidrunimahla ja 7 lehte sulatatud punast želatiini. Segu lüüa tardumiseni vahule. Serveerida hästi külmalt sõstramahlaga.

RABARBER MAASIKATEGA.

$\frac{1}{4}$ l rabarberimahla lisada juurde $\frac{1}{4}$ l veini, ühe sidruni mahl ja maitse järgi suhkrut. Kaussi panna maasikad, mahl peale valada ning mõneks ajaks külma kohta seisma panna. Lauale andmisel vahukoorega kaunistada. Maasikate asemel võib tarvitada ka kirsse, sõstraid või tikerbere.

TIKERBERI-MARMELAAD.

$\frac{3}{4}$ kg poolvalminud tikerbere keeta alatiselt segades $\frac{1}{2}$ l veega $\frac{1}{2}$ tundi. Marjad peavad võimalikult kiiresti keema hakkama. Siis lisada juurde $\frac{1}{2}$ kg suhkrut ning keeta veel $\frac{1}{2}$ tundi. Marmelaad peab lusikalt laialt langema. Tarvitades tooreid tikerbere, on tarvis suhkrut enam võtta, soovitav kaal kaalule vastavalt.

PORGANDID KOORES.

2 kg porgandeid, 100 g võid, soola, pipart, $\frac{1}{2}$ liitrit rõõska koort, neli munakollast, hakitud peterselle. Porgandid puhastada ja lõigata viiludeks. Hautamispajas sulatada või, lisada juurde sool, pipar, ning porgandilõigud. Hautada pehmeks. Enne serveerimist lisada juurde klopitud munakollase ja koore segu. Kaunistada hakitud peterselliga.

RABARBERI-MARMELAAD KUIVATATUD APRIKOOSIDEGA.

250 g aprikoose pesta ja üleöö $\frac{1}{2}$ l vees leotada. Järgmisel päeval samas vees sagedasti segades keeta. $1\frac{1}{2}$ kg rabarberid pesta, tükikesteks lõigata ja ühe tassi veega pehmeks keeta. Mõlemad segud segada, lisada juurde $\frac{3}{4}$ kg suhkrut ja keeta veel kord 35 minutit.

MAASIKA-MARMELAAD.

Maasikad kiiresti pesta. 500 g marjade kohta arvestada maitse järgi kuni 500 g suhkrut. Marju alatiselt segades keeta 35 minutit. Väike osa maasikatest järele jätta, milliseid lisada juurde alles viimasel 10 minutil. Välja valada ja jahtuda lasta.

MAASIKAVAHT.

Ained: $\frac{1}{2}$ kg maasikaid, $\frac{1}{4}$ l. piima, 1 spl. kartulijahu, 2 munavalget, 4 supilusikat suhkrut, 1 pakike vanillisuhkrut.

Maasikad pesta ja läbi sõela hõõruda. Suhkrust, piimast ja kartulijahust keeta pudru, jahutada ja maasikatega segada. Munavalge vahustada ning lisada juurde maasikatele.

KIIRE MAASIKAKREEM.

Ained: 1 suure veiniklaasi täis maasikamahla, $\frac{1}{4}$ l. vahukoort, 3 lehte punast želatiini.

Pestud želatiin vähese kuumas vees sulatada ja maasikamahlale juurde lisada. Hästi jahutada, siis segada kõvaksöödud vahukoorega. Kreem valada klaaskaussidesse, kus ta peab kõvaks muutuma. Kergesti valmistatav ja maitsev magustoit.

MAASIKA-LEIVATOIT.

Ained: 1 l. võipiima või hapupiima, $\frac{1}{4}$ l. vahukoort, 500 g. maasikaid, 40 g suhkrut, 1 tass riivitud leiba, vanillisuhkrut.

Võipiim ja koor vahustada. Tekkiv vaht eemaldada ja panna kaussi, milles pestud ja suhkrustatud maasikad. Vahustatud piima ülejääk valada üle ning lisada juurde riivitud, vanillisuhkruga segatud leib.

MAASIKA-TOORTOIT.

Kaks taldriku täit metsamaasikaid hästi segada poole sidruni mahla, 2 supilusika sõstratarretise, 125 g suhkruga ja läbi sõela hõõruda. Panna kaussi ning katta rikkalikult suhkrustatud aiamaasikatega.

MUNAD ROHELISEGA.

Kõvakskeedetud munad koorida ja poolitada. Munakollane segada rohelisega, millega munad täita. Kaunistada tomatiga. Serveerida salati või praekartulite juurde.

SPINATI-PUDING.

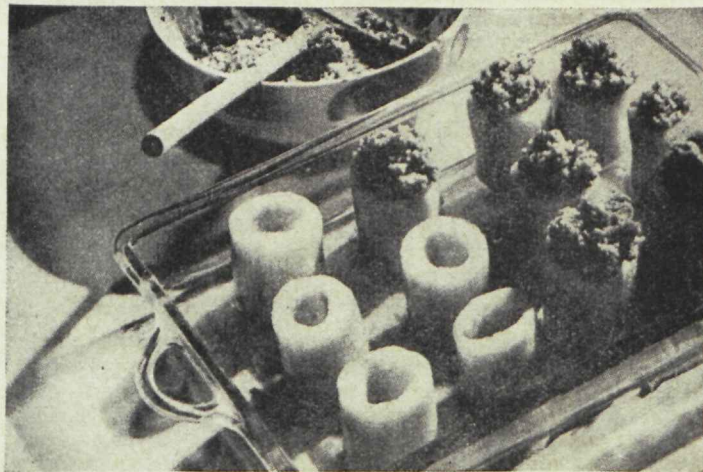
1 kg spinateid hoolikalt puhastada ja pesta. Keeta soolavees poolpehmeks. 250 g läbi masina aetud sealiha segada 2 muna 2 supilusika riivsaiaga ja vähese riivitud sibulaga. Siis lihasegu lisada juurde spinatile ning küpsetada 30 kuni 40 minutit hästimääritud vormis.

MAASIKA-TARRETIS.

4 l maasikaid kuumutada portselanist nõuga veenõus, kuni täiesti kokku langevad ja mahl tekib. Siis marju sõelal nõrguda lasta. Saadud mahlale lisada juurde suhkrut, igale liitrile arvestades $\frac{1}{2}$ kg. Keeta seni, kui taldrikule prooviks tilgutatud mahl hangub.

MAASIKA- JA SÕSTRA-TARRETIS.

2 kg hästipuhastatud maasikaid asetada kihtimisi 1 kg suhkruga kaussi. Järgmisel päeval keeta 1 kg suhkrut 1 kg sõstratega, lisada juurde maasikad ühes tekkinud mahlaga ja keeta, kuni segu lusikalt aeglaselt tilgub.

TÄIDETUD KURGID.

2 värsket kurki, 30 g pekki, 30 g võid, 2 saia, veidi piima, 1—2 muna, 3 supilusikat hakitud rohelist, soola, $\frac{1}{4}$ l lihalleent. Piimas leotatud saiadest, munadest, rohelisest ja soolast valmistada täidis. Kurgid koorida, tükikesteks lõigata, õõnestada ja täita seguga. Hautada sulavõis ja pekis, aegajalt juurde lisades lihaleent.

SUVISTEST KALATOITUDEST.

Kala on oma kerge seeditavuse tõttu vastuvaidlematult väärtuslik toitaine, kusjuures ka tema valmistamiseks niipalju võimalusi on, et teda iga päev võiks lauale tuua, ilma et isu kaotaks. Kuid ta peab olema täiesti värske, mida pere-naine pidagu sisseostes silmas. Selged silmad, punased lõpused ja tihe liha on hea kauba tunnuseid.

Kalaliha peab täiendama rasva- ja tärkliserikaste toitudega: või ja pekk, kartulid, leib ning jahukastmed. Väga eelistatud on kala serveerimine ka salati ja aiaviljaga.

Kala võib mitmesugusel viisil valmistada, teda keetes, hautades ja praadides. Jõekalade juures eelistatakse keetmist, kuna seeläbi säilib nende omapärane maitse. Enne valmistamist kalaliha, eriti merekalade juures, niisutada äädikaga või sidrunimahla, mis pehmedab esiletungivat kalamaitset ning muudab liha tihedamaks. Kala soolamine sündigu alles veidi enne keetmist või praadimist, kuna vastasel korral sool liiga palju mahla enesesse tõmbab. Ka paneerimine sündigu alles siis.

Järgnevad retseptid näitavad, kui mitmekesiselt võib kalu valmistada.

KALA ROHELISE KASTMEGA.

100 g. pekis pruunistada sibul, lisada juurde lõigatud porgandid, petersellijuurt, petersellilehti, sellerit, mõni nelk, tilli, vett või lihaleent, 1 spl. äädikat või sidrunimahla. Segu hästi keeda lasta, milles kalalõikeid hautada. Siis läbi sõela lastud vedelikust ja mõnest peeneks lõigatud vürtsirohust valmistada kaste, milles kalad lauale anda.

KALA LILLKAPSAGA.

Kalaviilud äädikaga või sidrunimahla üle pritsida, veidi kuivatada ja soolata. Paneerida jahu ja lahtiklopitud muna ja riivsaia ning küpsetada pannil helepruuniks. Serveerida lillekapsa või mõne muu aiaviljaga ja kastmega, mis on maitsestatud sidrunimahla.

KALARULLID HERNESTEKA.

Soomustest puhastatud kala lõigata parajateks õhukesteks viiludeks, pritsida üle äädikaga või sidrunimahla ja soolata. Igale viilule panna õhuke kiht toorest sinki, rullida kokku ja kinnitada nagu rulaade. Kalarulle umbes 20 kuni 30 minutit hautada ning noorte hernestega ja porganditega lauale anda. Talvel võib sääraseid kalarulle hapukapsa ja hernepüreega serveerida.

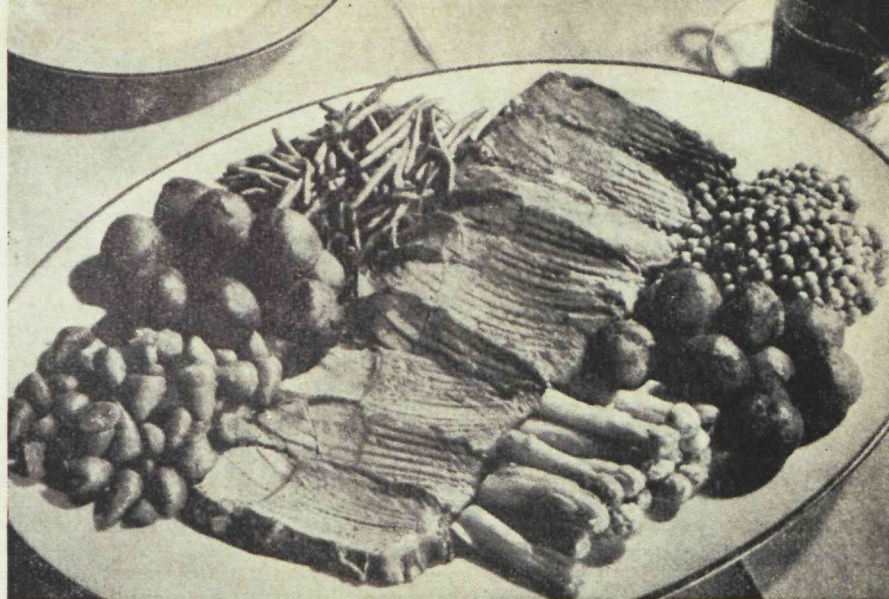
KALARIBAD SPINATIL.

Tulekindlasse kaussi panna kiht keedetud spinatit ning katta tooreste, sidrunimahla niisutatud ja soolatud kalaribadega. Soovikorral võib keedetud kartulilõikudest kolmanda kihi moodustada. Riputada peale võitükikesi ja riivleiba või riivjuustu. Küpsetada praeahjus või pliidil kinnises vormis.

TIKERBERI-VAHT.

500 g tikerbere, $\frac{1}{8}$ l vett, 125 g suhkrut, 2 kuni 3 muna, 50 g võid. Tikerberid veega ja suhkruga pehmeks keeta ja läbi sõela hõõruda. Jahtunud segu kuumas veenõus vahule lüüa. Veidi enne keemispunkti lisada juurde või. Täita klaasidesse ja lasta jahtuda.

PRAEVAAGEN MITMESUGUSE VÄRSKE AIAVILJAGA.

Aiavili on nõrgas soolvees keedetud eraldi, asetatud vaagnale ja herned, sparglid, lillkapsas ja porgandid pruuni võiga ülevalatud. Praad võib olla sea-, vasika- või lambalihast.

KALA-KROKETID.

2 naela soomustest puhastatud kala 2—3 vees leotatud pehme saiaga ajada läbi hakkmasina. Siis lisada juurde 2 muna, 2 spl. riivleiba ja vürtsitada soola, pipra ning sibulaga. Taigast vormida väikesed pätsid, veeretada riivleivas ja küpsetada pannil või praeahjus ujuvas rasvas. Lõpuks teha piimast või hapukoorest kaste.

KALA-SALAT.

Ülejäänud praetud või keedetud kala lõigata mitte väga väikesteks tükkideks ning valada üle hariliku marinaadi või majoneesiga. Serveerida salatikaussides, kaunistatult tomatilõikudega.

TIKERBERI-PASTEET.

Ained taigaks: 300 g jahu, 200 g võid, pool l riivitud kartuleid, 1 muna, veidi piima, soola, 30 g suhkrut. Ained täidiseks: 125 g riisi, $\frac{1}{2}$ l piima, 50 g suhkrut, 500 g tikerbere.

Taignalaua valmistada, nagu harilikult, antud ainetest muretaigen. Kaks kolmandikku taigast rullida välja ja panna küpsetusvormi, nii et ta katab viimase põhja ning seinu. Riis piimas ja suhkrus paisutada, siis veidi jahutada ja segada tooreste tikerberidega. Segu panna vormi. Ülejäänud taigast vormida kate, mis tihedalt segule peale suruda. Kaanese teha auke või kaunistada taigna ribadest valmistatud võrguga. Määrida piima või munakollasega ja küpsetada 45—50 minutit ahjus helepruuniks. Soovikorral võib täidisele juurde lisada veel sula võid või 2 munakollast ja vahustatud munavalge.

RIISITOIT TIKERBERIDEGA.

Ained: keeta kompott 500 g tikerberidest 100 g suhkruga ja väheses sidrunikoorega, 200 g riisi, $\frac{3}{4}$ l vett, piima, ühe sidruni mahl, 125 g suhkrut, 5—6 lehte želatiini.

Riis vedelikus keeta, segada juurde suhkur. Tikerberide mahl lisada sidrunile juurde. $\frac{1}{2}$ l mahlale arvestada 6 lehte želatiini, mis pesta, väheses kuumas vees sulatada ja juurde lisada. Seejärel mahl segada riisiga. Külma veega loputatud vormi või kaussi panna kihtimisi tikerbere ja riisi, jahutada ja välja lüüa. Anda lauale vanilli kastmega.

KOHVITARRETIS.

Valmistada mitte väga kange kohvi, mida pooljahtunud aeglaselt segada kahekordse hulga kõvakslöödud koorega. Lisandada 200 g suhkrut ja 18 lehte leiges vees sulatatud želatiini ning valada segu võitatud kaussi. Hoida mitu tundi külmas kohas. Serveerida biskviidi või keeksiga. Sama retsepti järgi võib valmistada ka õunaveinist, puuviljamahladest jt. tarretisi. Värsketes puuviljade lisandamine tõstab nende maitset veelgi.

VASIKALIHASUPP NUUDLITEGA.

Väikesed vasikaliha kuubid pruunistatakse võis ühes hakitud selleriga, lisatakse 2 spl. jahu ja 1 l keevat vett või lihaleent ja hautatakse liha pehmeks. Siis lisatakse nuudlid, lastakse läbi keeda. Supivaagnasse pannakse mõni spl. rõõska koort või üks lahtiklopitud munakollane, valatakse kuum supp peale ja riputatakse üle peenendatud petersellilehtedega.

Mugav rõdu

Ka kaunim lilledesse uppud rõdu pole täiuslik, kui ta ei paku meile mugavusi. Esteetiline rõõm koos puhkamise naudinguga võimaldavad tõelise tööpingest vabanemise. Mitte harva ei kohta rõdusid, kus kord kõvad toolid on asetatud liiga kõrge, kord liiga madala või suure laua ümber, ning me leiame kohe mugavuse puudust, millela rõdu ei oma mingit praktilist väärtust. On inimesi, kes kaunistavad oma rõdu tänava jaoks, kuigi rõdu peab olema korteri aiaks. Me ei taha tegeleda seal ainult hoolsa aednikuna, vaid ka istuda mugavalt — olgu rõdu nii kitsas kui tahes.

Sel juhul on enesestmõistetavalt tarvis suurt osavust, et väikeses ruumis saavutada liikumisvaba olekut. Ideaalsel juhul katame esmajoones külma kivipõranda üleni loomulikku värvi kookus- või manillamattidega, millised on kestvamad ja pehmemad kui bastist vaibad. Peamööblikuks olgu alati mugav korvtool, mille pesemist kannatava riidega ületõmmatud iste- ja seljapatja saab kergesti eemaldada või lahti nõõpida. Inetuks muutunud korvmööblist võime ise kergesti värviliseks lakeerida, kusjuures silmaspidades lilled värvikirevust, ei tohi kunagi valida käremaid toone.

Märksa suuremat puhkamist võimaldab muidugi lamamistool, mida saab vastavalt reguleerida. Niisugusel lamamistoolil on ka kitsaimal rõdul ruumi. Halvem lugu on juba lauaga, mis ka külaliste jaoks peab sobima. Viimaseks sobib kergesti ärakantav klapplaud. Veel praktilisem on rõdu enese küljes klapitav lauaplaat. Säärase laua ääres saab enesestmõistetavalt ainult kolmel küljel istuda. Rõdu peaks väga pikk olema, kui laua laius võimaldaks kahte istekohta kõrvuti. Võibolla on külaliste suhtes palju mugavam, kui niisuguseid väikseid klapitavaid laudu on mitu. Lõpuks aga ei või ju soovida ühelt rõdult, et ta oleks täiuslik ja pakuks söögi- või elutoa igapäevseid mugavusi.

Omapärased rõdumugavused ühtuvad umbes telgielu või

pikniku vabaduse ning lõbusa improviseerimisega. Viimases seisabki rõdu nautimise võlu. Seepärast on arusaadav, et teda püütakse sisustada kergelt ja rõõmsalt. Kas mööblikuks tarvitatakse korvmööblist või värviliselt lakeeritud puud, on igapähe maitseasi. Taotletagu vaid lihtsat ning selget joont.

Tarvitamiseks väga praktilised on sõitvad serveerimislauad. Võimaluse korral osutub väga mugavaks ka väike ratastel kummut. Viimane moodustaks lauapesu, nõude ning soendavate tekkide panipaiga. Suure tähtsuse rõdu mugavuse loomisel omab ta värviliste esemete kooskõla. Ümbritseb neid ilus õitemeri, siis oleks vale ka patju teha värviliste lilledega. Hästi mõjuvad sel juhul ühevärvilised pastelltoonidega linased katted.

Rõdu mööbel peab vastandina lilled kirevusele olema tagasihoidlik. Tuletame meele, et näiteks aias näivad heledroheline muru ja tugevate lillvärvide kõrval valgeks värvitud pingid alati kõige kenamana.

Kuna tahame rõdul veeta päämiselt sooje suviõhtuid, siis tuleb hoolitseda ühtlasi praktilise ja mugava valgustuse eest. Tuulekindel on ainult elektrituli. Teda tuleb aga õigele kohale monteerida. Lae- või seinalamp annab ainult üldvalgustust, mis lugemiseks, kirjutamiseks või käsitööks täiesti ebasobivad on. Seepärast pidada alati silmas, et ka rõdul oleks klapitava kaanega varustatud kontakt, kuna lauaplaat annab igaks otstarbeks küllaldaselt valgust. Et lamp seisaks kindlasti, olgu ta jala küljes tinaplaat või olgu kinnitatud kruviga laua külge.

Külmade õhtutult ja uudishimulike naabrite eest kaitseme end eesriietega. Targa valiku juures on ka see võimalik, et üksikud esemed meie suviselt rõdult sobivad meie elutuppa, hoolitsedes ühtlasi meie talvise mugavuse eest.

Tervis vähestes ridades

Verepuhastamise kuur. Kuuri alguseks on karm dieet. Esimene päev peab olema paastupäev, mil tarvitatakse ainult vett ja kuivikuid või kuiva saia. Järgnevalt toidetakse end mõni päev värskest aiaviljast, loobudes võimalikult jookidest. Kaheksa päeva pärast olgu üks puuviljapäev. Siis mindagu üle segatoitudele, tarvitades aga väga vähe liha ja mune. Sel ajajärgul on soovitatav tarvitada vastavaid taimede toormahlu. Nii näiteks võib tarvitada õhuteede katarri puhul mereredise mahla, maksa- ja sapi-põiehaiguse korral õuna, spinati ja vermuti mahla, vere- ja veresoonte haiguse ajal lõvilõua ja viinamarja mahla, liigeste haiguse puhul kõrvetava nõgese, hapukapsa, selleri, õuna ja kase mahla, vanusenähte ilmumisel küüslaugu, kurgi ja viinamarja mahla, kuseteede haigustumisel sibula mahla, närvahaiguste korral õuna, kõrvetava nõgese, selleri ja sibula mahla. Viiks liiga kaugele, loetleda siinkohal iga haiguse jaoks üksikuid taimemahlu. Seda peab eri juhtudel arst määrama. Niisugusele ainevahetust edendavale dieedile kaasub vastav naha- ja keharavigi. Kogemused on näidanud, et säärane verepuhastuskuuri viis, hoolikalt sooritatud ja mitte väga pikaks venitatult — umbes kolm kuni neli nädalat — põhjustab imestusväärse organismi regeneratsiooni.

Suvekuumus ja kosmeetika. Väga tüütav nähe on kuumusepõiekestest, väikeste veega täidetud põiekestest ilmumine, millised tugevasti sügelevad ja pea jälle kaovad. Parim abinõu on mõne antiseptilise puudriga puuderdamine. Hoopis halvemad on higieksseimid, kuna need kohalise raviga üldse ei taha kaduda, vaid alles sisemise medikatsiooniga kiiresti tagaplaanile tõmbuvad. Liiga tugeva ja rikkaliku higistamise vältimiseks tuleb jälgida üldisi nõudeid. Loobuda kitsastest jalanõudest, liiga keha ümber hoiduvatest riidetest ja liiga kitsastest kinnastest! Häid tulemusi annab käte ja jalgade sagedane kuumas vees vannitamine, millele järgnegu kogu keha puuderdamine.

Kuidas tuleb süüa puuvilja? Seda küsimust peaks esitama igale haigele ja tervele. Üks armastab kirsse, teine maasikaid, kolmas võib naelade viisi ploome süüa, neljas sööb ainult pirne. Siinjuures meelepidada, et ei tohi eelistada ainult seda puuvilja, mis ärritab kõige enam suulage, vaid puuvilja, mis mõjuvad soodsamalt kons-

titatsioonile. Näitena võiks tuua õuna tervendavat toimet, mida tundis juba kreeka meditsiiniõpetuse rajaja Hippokrates kui üht väga mõjuvat ravivahendit. Ta soovitas mao- ja sooltehaiguste puhul süüa magusaid õunu — korraldus, mida nüüd kirjutatakse ette nn. õunadieedina. Häid tulemusi andev on õunadieet eriti laste akuutsete ja krooniliste seedehäirete puhul. Õuna tunti ka vahendina vanusenähte, veresoontes lubjaladestuse, podagra, reuma ja puuduliku neeru- ning maksategevuse vastu. Tuntud on tema verdpuhastav võime, olles rikkaliku vosvori sisalduse tõttu ühtlasi tähtsamaid närvipreparaate. Mainida tuleb ka tema palavikku ja roiskumist takistavat omadust, mis avaldub hambakariese vastu sihitud toimes. Toodud ainsast näitest võib järeldada puuviljade laialdasi tarvitamisalasid. Toopärast on ka arusaadav, et igapähe peab valima puuvilja, mis ta organismile sobib või teatud haiguse puhul ravivahendina mõjub. Mõned tundlikud inimesed ei kannata puuvilja, misjuhu on soovitatav tarvitada puuvilja mahla.

Äikesehirm. Kesksuvi oma järskude ja ägedate äikestega on paljudele hirmuajaks. Mõnedele ülitundlikkudele inimestele tingib äike, isegi ta esimesed tunnused, nagu pimedus ja raske õhk, esile paanilise hirmu. Iga eneserahustus on tavaliselt asjata. Kõige silmatorkavam sümptom selle närvahaiguse juures ei seis niivõrd hirmus pikseõnnetuse ees, kuivõrd ilmneb mõistatuslik, teatud määral „lahtiselt hõljuv hirm“, millise põhjus seisab ärritatud tsentraalnärvisüsteemis. Mis puutub ravis, siis on üsna lubamatu selliseid nõrganärvilisi naerda või hurjutada. Palju mõistlikum on neid saata psühhoterapeutiku juurde ravimisele. Vastava ravi juurde haiguse algstaadiumis asules võib loota hädast täielist vabanemist.

«UNIVERSAAL»

RAADIO-ELEKTROTEHNIK

Tartus, Narva tän. 25, telef. 4-77

Teie küsite - meie vastame

L. S.

1. Kopsuhaigetel on teatud staadiumis päevitamine keelatud. Millal seda teha võib, selle üle saab otsustada ainult arst.

2. Teditähed pole muud kui naha pigmenteerumine. Kuna aga päevitamine seisabki naha pigmentkihi rikastumises, siis on enesestmõistetav, et ilmuvad ka teditähed. Kuid naha ühtlaselt pruunistudes ei ole neid enam märgata!

3. Selle näoõõne mõju kohta ei ole meil kahjuks lähemaid andmeid.

4. Vistrike üle näonahal lugege 1935. a. „Maret“ nr. 2 ilmunud artiklit.

5. Takema Delila kreemi võib saada Tartust A./S. prov. J. Lille apteegist ja keemiatööstusest „Takema“.

6. Hambranärv on võimalik suretada enne hamba parandamist. Kuid seda võib teha ainult hambaarst.

7. Loputage suud 3% vesinikülhapendiga, seda umbes 1 spl. täis tassi vee kohta lahjendades.

„Noor naine“. Neile küsimusile saame vastata ainult kirjateel. Saatke oma aadress.

„Mareti lugeja Tartust“. Harjake käsivarsi iga päev puhta harjaga, kuni nahk hakkab punetama (mitte vere ilmumiseni!). Peale selle peske sooja vee ja seebiga ning kuivatage.

Lugeja „23“. Lähemalt nägemata on raske siinkohal õpetust anda.

Lugeja Jõgevallt:

Kahjuks ei ole meil selle kohta andmeid.

Küsimaja. Teie soov ei olnud küllalt selgesti avaldatud. Meie ei tea, milliseid kohvilaua suurätide mustrit soovite (kas tikitud, pilu- või mõnes muus tehnikas?).

Lugeja. 1) Ühe supeltrikoo lõike leiata käesoleva nr. lõikelehel. 2) Katsetage uuesti väevli-salviga. Ka riitsinuse õliga võiksite õhtul peanaha sisse hõõruda ja järgmisel hommikul pesta.

„Maret'i“ vanemaid numbreid

1935. a. aastakäigust: Nr.Nr. 1, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12 on veel piiratud arvul saadaval 35 snt. eks.

Käesoleva aasta numbrid on senini kõik läbi müüdud.

Talitus

Raamat on parim sõber suvepuhkusel

John Galsworthy: FORSYTE'IDE SAAGA II köide, K/Ü „Loodus“.

„Forsyte'ide saaga“ teine köide avaneb kauni meeleolupildiga: vana Jolyon sureb, ümbritsetuna oma vennapoja Soames'i naise hoolitsustest. Ta pärandab Irene'le teatava summa raha ja ta poeg, noor Jolyon, saab pärandi hooldajaks. Soames'i, kes kaua aega on elanud lahus Irene'st, piinab igatsus viimase järele. Irene ei suuda aga võita oma instinktiivset vastikust endise mehe vastu. Hüljanud lootuse naist tagasi võita, nõuab Soames lahutust, süüdistades Irenet abielurikkumises Jolyon'iga. Kuigi süüdistus on täiesti alusetu, ei püüagi süüdistatavad seda ümber lükata. Soames vabaneb abielukõidikuist ja kosib noore prantslanna. Irene'gi, kellesse Jolyon on sügavalt armunud, nõustub viimasega abielluma. Ent Soames ei leia õnne oma teiseski abielus: ta südant rõhub teadmine, et onupoeg on pärinud tema tõeliselt igatsetu armastuse. Raskeimaks hoobiks õnnetule varakale mehele on sõnum, et ta vaenlasele, Jolyon'ile, on sündinud poeg, kuna talle endale sünnib vaid tütar.

Richard Roht: VERIOJA MÖIS. Romaan. P. Areni kaas. O. Ü. „Noor-Eesti Kirjastus“, Tartus 1936. a. Hind kr. 3.50

Selles romaanis kujutatakse mõisniku eemalejäämist rahvast, kahe klassi ja rassi vahel asuvat sügavat kuristikku, millele ei suuda ega taha silda ehitada saksa mõisnikuseisus isegi oma parimate esindajate isikus ja mis viib mõisa ning mõisniku hävimisele, rahva aga võidule oma maa õigeks ja õigustatud peremeheks. Teos on heaks läbilõikeks meie mõisade elust, pakkudes palju huvitavaid sündmusi ja kujusid, mis kõigiti ehtsad ja elulised.

Igale perenaisele valmistab
suurt rõõmu elektriga
keeta, küpsetada . . .

Elektripliit-, praeahi-, kõõgimootor on

lihtsad talitamisel, hoiavad kokku tööjõudu,
usaldusväärne abiline majapidamises.

O.Ü. Tilga & Ko, elektri osakond

Tallinn, Harju 23, tel. 467-98.

Soovitab soodsate hindadega igasuguseid
elektri-, köõgi- ja majapidamistarbeid.

Tartu Vanemate Mööblipolsterdajate Ühing

„Spetsiaal“

Valmistab kõiksugus. polstrilõid odavate hindadega.

Meie töö headust garanteerib meie pa-
tenteeritud vedrude sidumise süsteem.

Gustav-Adolfi tän. 16

Pole pahandamise väärt,

kui värvilistele kingadele on tekkinud mustusplekid või määratud jooned, mis tavaliste abinõudega ei taha end hästi puhastada lasta. On jalatsid tolmust korralikult puhtaks harjatud, kastetakse puhas linane lapp puhastatud tärpentinini ja hõõrutakse sellega määratud kohti, mustuse sissehõõrumise vältimiseks alatiselt lapil valides puhast kohta. Vähenes bensiini lisandus tärpentinile suurendab vahendi mõju. Nähes, et plekid on kadunud, hõõrutakse jalats villase lapiga tugevasti kuivaks ja kaetakse vastavat tooni kingakreemiga. Poleerimisele võib asuda alles 15—20 minuti pärast, kui kreem on oma mõju nahale avaldanult selle sisse tõmbunud.

Tuhmunud lakkkingi ja lakkvöösid värskendatagu samuti tärpentiniga.

On kleepaine, hambapasta, kreemi jne. tuubi kaas kinni kuivanud, hoitagu tuub kaelapidi soojas vees. Peale igakordset tarvitamist määratagu tuubi kael vähese õliga. Ei lase veiki keedisepurgid end hästi avada, hoitagu kaanepoolne ots vähe aega leiges vees ja juba kümne minuti pärast eemaldate kergesti kummirõnga.

On emailitud valgespesu keedunõul vööp põhjast ära karanud, ähvardades pesule tekitada roosteplekke, asetatakse katla põhja sellele suuruselt vastav puhas puust kaitseratas. Kui katla vigastused asuvad aga külgedel, siis ei jää muud üle, kui pesu keetmist katlas toimetada valge koti sees.

Ei taha lapsed heameelega juua kalarasva või muud halva maitsega arstimid, antagu neile enne suhkruga üleriputatud viil sidrunit või piparmündi kompekk, peale arstimisest sissevõtmist aga kohe süüa tükk musta leiba. Kuna sidrunihappe ja piparmündi teravus muudab tundetuks suukoopa ning keele, ei tekita arstimisest sissevõtmine vastikust, rukkileib aga eemaldab arstimisest jäätised ja maitse igemetelt ning hambalihalt. Nii on välditud ka vastik järelmaitse.

On võidunud kostüümjaki või mantli heledavärviline vooder, kuid ei nõua veel üleni pesemist, puhastatakse seda keevas vees soojendatud piiritusega (mitte soojendada pliidi või tule kohal — võib plahvatuda!). Tükk puuvilla mähitakse kas marli või mõne teise valge kerge riidetüki sisse, niisutatakse kuumas piirituses ja hõõrutakse sellega tükk-tükkilt puhastatavat eset. Kuum piiritus eemaldab kiiresti ilma vähematki sõõri jätmata, mustuse ja rasvased kohad krael ning varrukail. Vatti ja marlit tuleb tihti vahetada.

Metalli puhastamisest

Metalli puhastamisel tuleb hoiduda teravate vahendite tarvitamisest, nagu liiv või liivasisaldavad puhastusvahendid. Niisugused puhastusvahendid kriimustavad kergesti läikivaks poleeritud metalli. Seevastu on eeskujulikuks abinõuks metalli puhastamisel sigarite või sigarettide tuhk, mis ei kahjusta metallipinda, andes viimasele ilusa läike, eriti hõbedale. Pronks- ja messing-esemete puhastamiseks kasustatakse hääde tulemustega — sigurit. Viimase mahla segatakse vähe veega ning tõmmatakse siis harjaga puhastamisele tulevatele esemetele, harjates neid hoolikalt, misjärele loputatakse hästi soojas vees ning hõõrutakse pehme villase rätikuga üle. Metall puhastamisel on pehmed villased lapid hädavajalised. Mitte tarvitada vanu räbalaid, vaid paari tõeliselt hääd lappi, milliseid pärast tarvitamist hästi pesta salmiaaki sisaldavas seebivahus. Pärast kuivamist hoida need alal erilises kastis koos teiste puhastusvahenditega.

Vasest keedunõusid, kui nad ainult iluks pole, vaid ka keetmiseks tarvitatakse, ei tohi kunagi mingisuguse puhastusvahendiga puhastada. Neid tuleb pärast tarvitamist vaid kuumaga veega loputada ning pehme lapiga kuivatada. Seest puhastada leige sooda-lahuga.

Ka alumiiniumist keedunõusid ei tohi metalli puhastamisvahendiga puhastada. On nad seest tumedaks muutunud, siis keeta neis veidi hapukapsaid või rabarberit ning nad muutuvad ilusaks ja heledaks. Hõbedat võib alati pesta hõbeda-puhastamise-seebiga. Ka siinjuures on vaja tagantjärele põhjalikku loputamist ning pehme villase lapiga hõõrumist.

Tsink-esemeid, pesuvanne ja teisi sääraseid, ei puhastata üldse, kuna tsink õhu käes kattub halli korraga, mis teda kaitseb kahjustuse eest. Neid loputada vaid leige soodaveega.

Messingit võib samuti nagu pronksigi siguriga puhastada. Üldiselt on soovitatavad ka vedelad puhastusvahendid. Puhastuskastis peab alati olema väike kõva hari, mille abil saab nurdakadest ja ilustustelt eemaldada puhastusvahendi jäänuseid.

Keesid ja ilusesemeid puhastades panna nad kuumas seebivette, froteerida igat üksikult pehme harja ja seebiga, loputada siis teises kuumas vees, milles aga seepi ei ole, ning kuivatada pehme rätikuga.

Kas peab puuvilja pesema?

Kahtlemata võib puuvili olla sageli haigusidude kandjaks. Teda puudutab enne palju käsi, kui jõuab oma kasvamiskohalt lauale, kus teda süüakse!

On aga olemas üks paremus: haiguse tekitamiseks peab olema väga suur arv pisilasi. Lisaks kaasub veel, et terved inimesed tulevad toime ka suurema hulga pisilastega, kuna maosolev soolhape on äärmiselt desinfitseeriva toimega ja tapab haigusidusi. Seepärast pole tüüfuse ega kõhutõve või veel kardetavama lihamürgituse nakatuse oht tervele inimesele väga suur.

Teisiti on aastaegadel, kus inimene üldse nakkushaiguste vastuvõtlikum on, nagu suvel juunist augustikuuni, mil esineb kõige rohkem mao- ja sooltehaigusi. Sellal tuleb olla ettevaatlikum, kuna ei või ju teada, kas maos või sooltes ei ole siiski mõni väike häire. Tõelikule puuvilja desinfitseerimisele ei tule muidugi mõelda. Ei ole ühtegi vahendit, millega saaks puuvilja nii põhjalikult puhastada, et tal poleks enam ainustki pisilast.

Arvestada võib ainult seega, et puuvilja pinda saab puhastada vaid pesemisega ja rätikuga hõõrumisega. Puuviljade juures, nagu banaanid ja apelsinid, milliseid enne söömist kooritakse, kaob see oht. Kõiki teisi aga, olgu nad kooritavad, nagu õunad ja pirnid, või mittekooritavad, tuleb suvel alati pesta, soovitatav voolava vee all. Koorimisel ei ole mõtet, kuna noaga viiakse idud ikkagi kooritud puuviljasse. Pealegi asuvad õunatel ja pirnidel tähtsaimad vitamiinid ja mineraalid just koore all. Alati pesta tuleb maasikaid, mis kasvavad maa ligi ja on sageli mullaga määratud. Ka viinamarju on tarvis enne söömist kergelt loputada, kuna ka nende pinnale on kogunud mustust ja mitmesuguseid aineid, milliseid tarvitatakse kahjurite vastu võitlemiseks.

Aegadel, mil esineb raskeid nakkushaigusi, nagu tüüfus ja kõhutõbi, võib toorest puuvilja ainult siis süüa, kui teda on kasvatatud oma aias ja on ise korjatud. Vastasel korral tuleb säärastel aegadel värskest puuviljast loobuda, tarvitades neid ainult keedetult.

Kingade „iluravi“

Kingade eest hoolitsemine tagab nende kauemat vastupanu ja hääd välimust. Lohakusse jäetud kingades kannatab ka jalg.

Välise kingaravi juures on väga tähtis, et niipea kui king jalast võetakse, tõmmatakse ta liistule või täidetakse tugevasti ajalehepaberiga, et soojaks muutunud nahk ei tõmbuks jahtudes volti. Kel vähegi võimalik on, peaks kingadele mõni aeg ka puhkust lubama, neid iga päev mitte kandes. Kaks paari vaheldumisi kantud kingi peavad kauem vastu, kui need kaks paari, mida iga päev teineteise järele kantakse.

Värviliste kingade puhastamiseks tarvitada värvitut kreemi. Talla ja nahaääre vaheline tolm eemaldada kitsa harjaga.

Vastavalt liigile kinga pealishakk puhastada tolmust, enne kreemiga määrimist, harjaga või rätikuga. Uusi, heledaid kingu tuleb enne kandmist kreemiga sisse määrada, et neile ei jääks veepunkte.

Erilist hoolt vajavad ka kinga tallad, muidu hakkavad nad varsti kriuksuma ning väheneb ka nende tihedus. Taldu niisutada korduvalt linaseemneõliga või määrada parafiini ja linaseemneõli seguga, millele lisandatud veidi tärpentinini. Et nende vastupidavust tõsta, puhastada taldu enne leige veega ja määrada siis õhukeselt tislerrilliimiga, millele enne juurde lisatud paar tera kroombapu kaaliumi. Pärast kuivamist korrata määrimist.

Kinga sisemust saab puhastada salmiaagi lahusesse kastetud vatiga. Nende üldiste põhireeglite kõrval on iga kinga liigi jaoks veel eri nõudeid.

Lakk-kingi, näiteks, ei tohi kunagi liiga kuumalt ega liiga külmalt seista lasta. Nende eest hoolitseda vähese piimaga sissehõõrumise teel. Riidekingi harjata seebiveega, brokaatkingi hõõruda salmiaagiga. Kummikingi hõõruda alalhoidmiseks glütseriiniga sisse, et nad jääks painduvaks.

● ELEGANTSSED JALANGUD

● HOOAJA UUDISED

● TELLIMISED

ELITE⁶⁶
Tallinnas, S. Pärnu 46,
kino «Kungla» vastas.

RIIETURITE ÜHISKAUBAMAJA

TALLINN, SUUR KARJA TÄN. 19. TELEFON 455-77

SOOVITAB
RIKKALIKUS
VALIKUS
IGASUGUSEID

meester. ja naister. riideid ja manukseid.

Suurim riidekaupade ladu Eestis.

SOODSAIM OSTUKOHT IGALE!

BUKETT

PUUDER

HEA KATMISVÕIME.
PEEN KOOSSEIS. PÜSIV
LÕHN. «ODOR»

Puuder Bukett

ilustab ja katab nahka,
omab peene lõhna ja
hea katmisvõime.

A.-S. «Odor»

Müüa vähetarvitatud

*»Halda»
taksomeeter*

Teateid saab «Maret'i» talitusest
Tartus, Suurturg 18, uks A.

Tasuta reisu Tallinnast Lõuna-Eestisse ja tagasi N. M. K. Ü.
turismiautobusega sai kupongide saatjaist

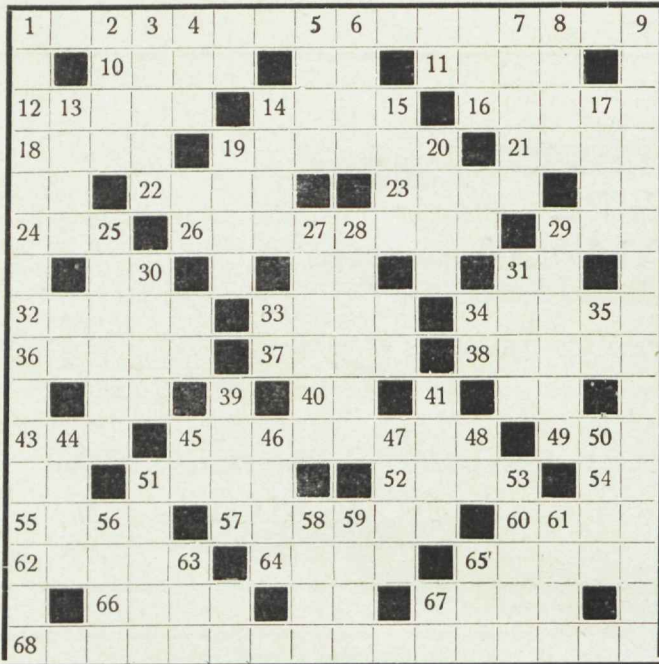
Lagle Kärner

Tallinnast

Käesolevast numbrist oleme välja jätnud sisemiste kaanekülgede kuulutused, et oleks võimalik ofset-trükis värvilist kaanepilti trükitehniliselt paremini esile tõsta.

TALITUS.

Alla: 1. Minister, 2. Rahvus, 3. Ahne, 4. Kaunis osa, 5. Kuuldesaal, 6. Naisnimi, 7. U. S. A. Osariik, 8. Pealinn Euroopas, 9. Mõtlemisvõimelisus, 13. Leidub palju soodes ja rabades, 14. Eesti kunstnik, 15. Ilmakaar, 17. Tšehhi maadleja, 19. Üksiklane, 20. Mõte, 25. Loom, 27. Kalliskivi, 28. Toidutaim, 29. Lind, 30. Leidub lindudel, 31. Asundus, 35. Jõgi Lätis, 39. Metallimuld, 41. Võõrpärane meesnimi, 44. Naisnimi, 45. Noot, 46. „Suurpettur...“ film, mis jooksis Tartus kino „Ateenis“ aasta algul, 47. Eesti kunstnik, 48. Valukarje, 50. Majapidamisüksus, 53. Tegusõna, 56. Rahvapärane nimetus kriminalistide kohta, 58. Loomade kehaosa, 59. Paiste, 61. Liikuv, 63. Ese.

Eelmise ristsõna lahendus.

Eelmise ristsõna õieti lahendajatest sai preemiaks välja pandud kohviserviisi Mai Vaskel, Tallinnast.

Paremale: 1. Asutus, kuhu lähevad paljud tütarlapsed enda teadmisi täiendama, 10. Õun — murdes, 11. Sööginõu, 12. Naisnimi, 14. Eesti luuletaja, 16. Riietuse osa, 18. Naisnimi, 19. Lahus, 21. Krobeline, 22. Saiajahu liik, 23. Võõrpärane naisnimi, 24. Artikkel — saksa keeles, 26. On Hitler praegu Saksas, 29. Temal, 32. Aiavili, 33. Egiptlaste vana jumal, 34. Püha isik, 36. Naisnimi, 37. Kuulub kööki, 38. Ese fotoasjandusest, 40. Asundus Virumaal, 43. Neetimisvahend, 45. Tegusõna, 49. Teadete büroo Tallinnas, 51. Aluspõhi, 52. Katmisvahend, 54. Jõgi Lätis, 55. Riik Euroopas, 57. Ei kummalgi äärel, 60. Isa vend, 62. Usulahk Eestis, 64. Metsa- ja nurmevaim vana itaalia muinasus, 65. Hambapasta, 66. Vedelikunõu, 67. Eesti rahvuslik toit, 68. Kus on äratoodud raadiojaamade programm.

Ristsõna õieti lahendajate vahel jagatakse preemiaks moodsamustriline kleidiriie.

**Fotoaparaadid,
filmid,
fotoplaadid.**

Amatöörtööde vastuvõtmine: ilmutamine, kopeerimine ja suurendamine.

Raadio Kooperatiiv

Tartus, Promenaadi 5, telefon 14-34.

Välja lõigata

MAKSUTA KURSUSE KUPONG

See kupong õigustab Igat ajakiri „Mareti“ lugejat kolme kuu jooksul, arvates ajakirja ilmumise päevast, ühes Singeri õmblusmasinate kaupluses lähemas linnas saada Singer õmblusmasinal

maksuta õpetust ühest alljärgnevast tööst:

Nõelumine	Singerrõõbas (Ryja töö)
Õmblemine	Aparaatide käsitlemine
Väljaõmblemine	

Õpetus ja nõuanded „Mareti“ lugejaile käesoleva kupongi esitamisel on ilma ostukohustusega ja täiesti tasuta. Kupong esitada soovitud linnas „SINGER“ õmblusmasinate kaupluses.

SINGER SEWING MACHINE COMPANY
võlltusel kuukiri „Mareti“ ärijuhatus
„Maret“ nr. 6, juuni 1936. a.

Minu Singer ja mina

Pikaajalised järelemaksu tingimused — Soodsad — Luumaksud

Singer õmblusmasinate ühisus
Oma kauplused igal pool

«MARET» ilmub kord kuus ühes mustri- ja lõikelehega. Tellimishinnad: 12 kuud Kr. 3.50, 6 kuud Kr. 1.80, 3 kuud Kr. 0.90, üksiknumber 35 senti. Kuulutusehinnad: kaantel- viimane välimine külg Kr. 120.—, seesmised à Kr. 100.—. Tekstis kuulutuste osas 1 mm üle lehekülje 40 senti. Kuulutajatele võimaldatakse koha valik ainult võimaluste piires. Vase-sügavtrüki lehekülgedel kuulutusi ei avaldata. Kuulutuste väljatöötamisele ja viimistlemisele pannakse eriti rõhku. Väljaandjad: V. Kask ja R. Puusepp. Vastutav toimetaja: R. Puusepp. Käsitöö, moe ja majapidamise osak. toimetaja: Linda Puusepp. Keeleline korrektor: Eti Sirg. Toimetus ja talitus Tartus, Suurturg 18, telefon 15-20, pk. 22. Posti jooksev arve № 2201. Sissemakse ja tellimisi võetakse vastu igas postiasutises. E. K.-Ü. „Postimehe“ trükk, Tartus, 16. juunil 1936. a.

Oma tööstuse saadustest soovitame:

rikkalikus ja maitsekas valikus käsitsi kootud

MÖÖBLIRIIDEID

ERITELLIMISTELE IGASUGUSEID MOODSAID MÖÖBLIRIIDE KUPONGE.
ASJATUNDLIK JA MAITSEKAS NÕUANNE MÖÖBLIRIIDE VALIKUL.

Mööbliriide kavandid prl. Anita Ooste'lt (Obst)

HEAD KODUMAA VILLAST RIIET.

KÕRGES
KVALITEEDIS

VAIBA- JA KÄSITÖÖLÕNGA

IGAS
VÄRVIS

JUTERIET lõngadele vastava ruudustikuga.

Kraasimise, korrutamise ning riide värvimise, vanutuse ja pressimise tööd tehakse kiirelt ja korralikult võistlemata headuses.
OSTETAKSE MAALAMBA VILLU.

VILLA- JA VÄRVIMISTÖÖSTUS „EKSTRA“

TARTUS,
Narva t. 31, tel. 10-07

A. TRÄSS

TALLINNAS,
Suur Tartu maantee 8

MEIE LÕNGADE MÜÜGIKOHAD:

Võrus, Kreutzvaldi t. 50, A. Pihlak.
Viljandis, Lossi t. 16, M. Labi.
Pärnus, Rääbli t. 41, H. Reimann.
Paides, L. Rästas, telef. 107.

Petseris, S. Martsen.
Tallinnas, Lühikejalg 6, K. Steinberg.
Rakveres, Tallinna t. 20, S. Haukka.

Narvas, Joala t. 26, E. Stern.
Valgas, Kesk t. 11, Firma „Amro“.
Türil, A. Rumvolt.

SUURES MOODSAS VALIKUS

ILUSAMUSTRILISI
KODU- JA VÄLISMAA

frottee- ja šenill-

rannamantliriideid

NÄGUSATEKS

rannakleitideks ja -kompleedeks:

kirjut siidi, linast, valget ja värvilist puuvillast riiet, siidi- ja puuvillafrotteed, tenniskleidi ja püdzama riideid.

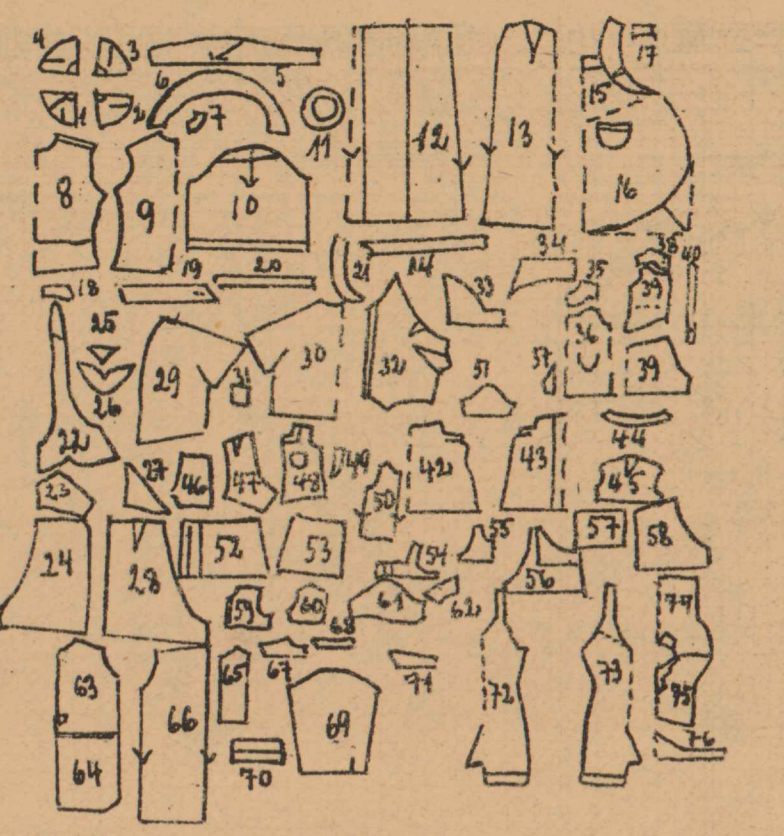
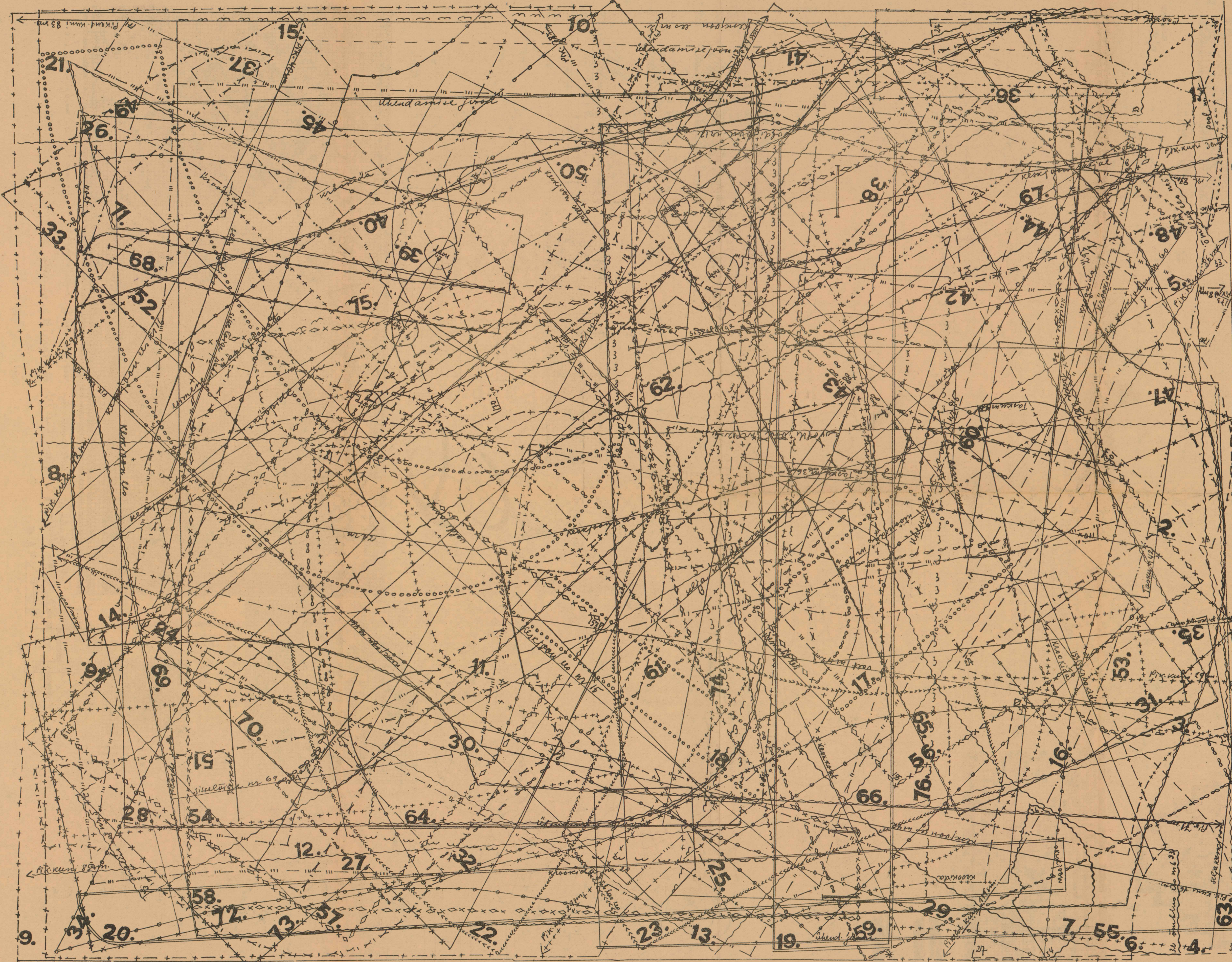
Siidi- ja puuvillaseid kümbusmantli vöösid.

ALATINE SUVEUUDISTE JUURDETULEK!

M. Jänese suuräri Tartus

KAUBAHOOV 9-10-11-12, KÕNETRAAT 5-91

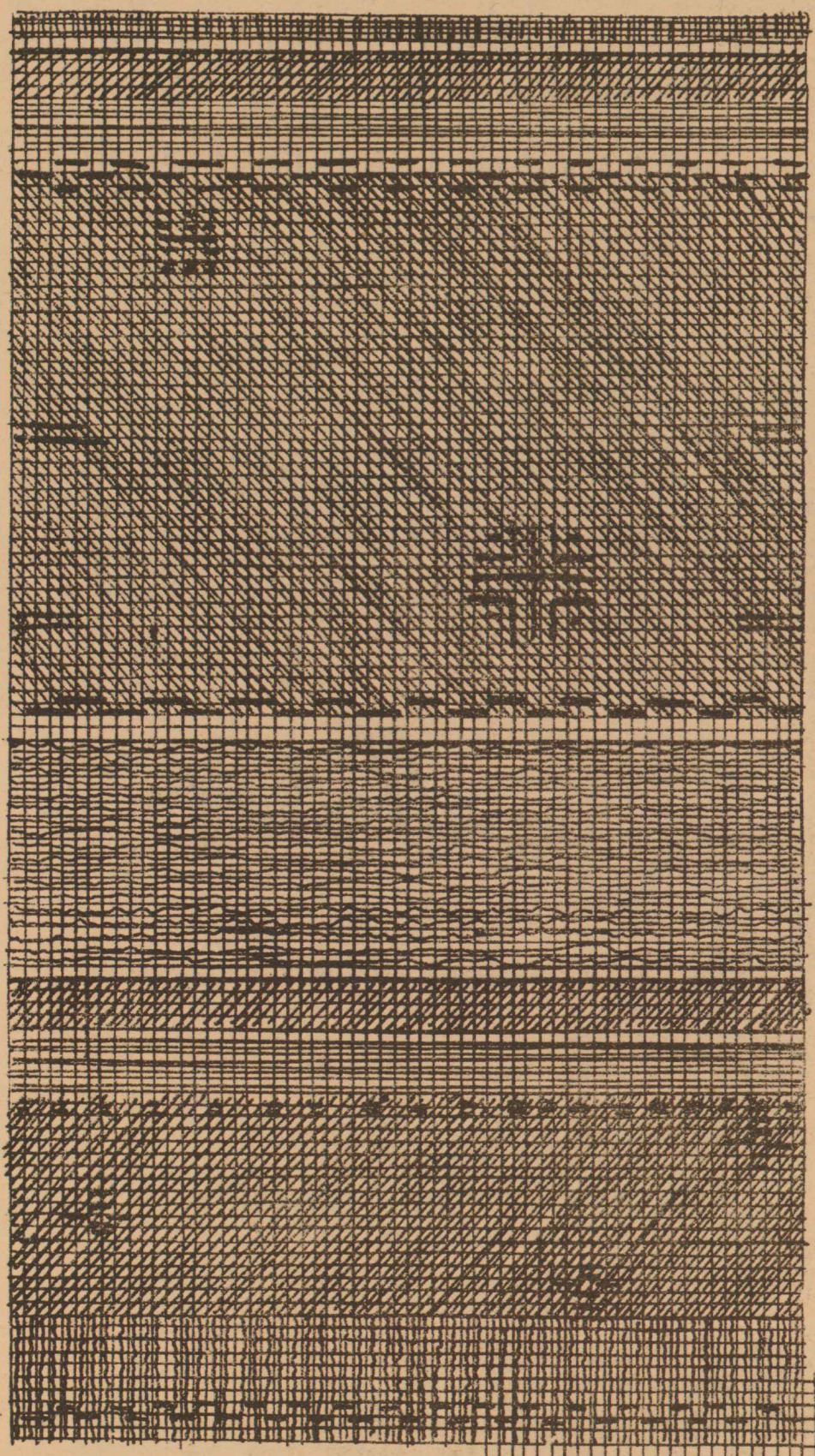
TASUTA SUVITUSE KUPONG
Nimi
Address
Vaata kidesolevas numbril
lk. 148 vastavat kuu-
"Maret" Nr. 6

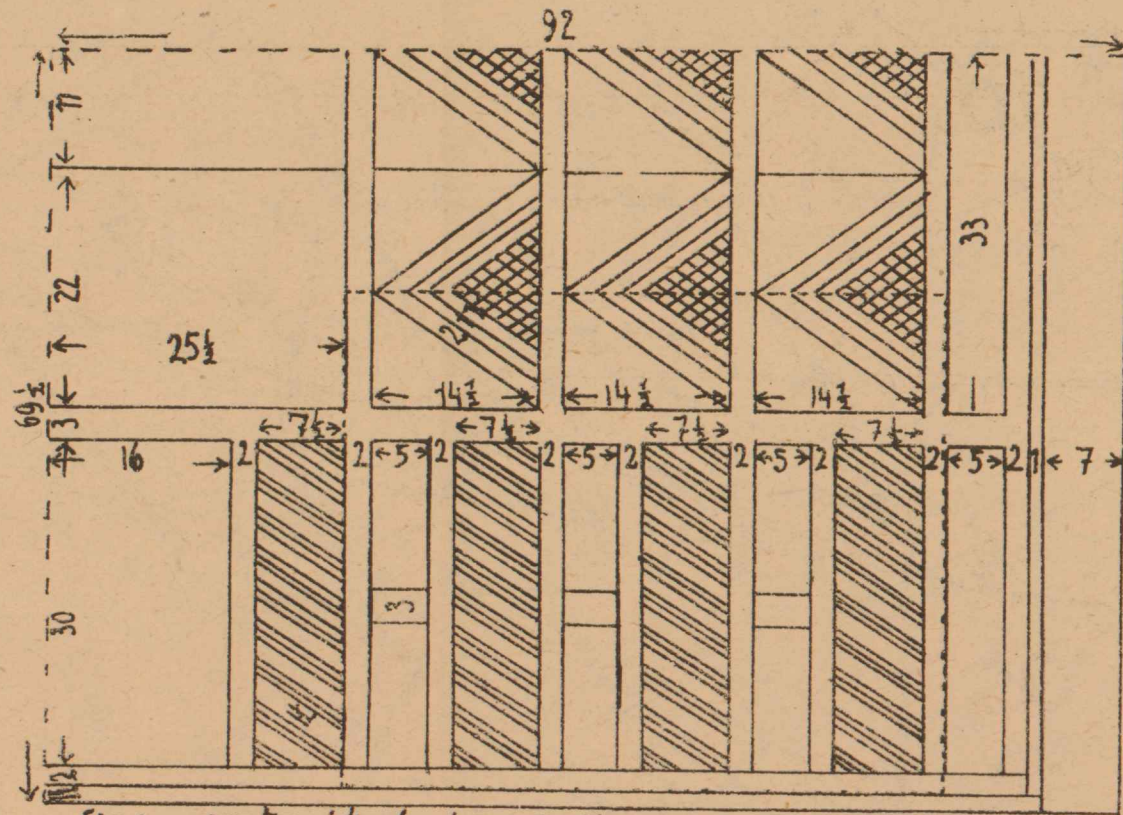
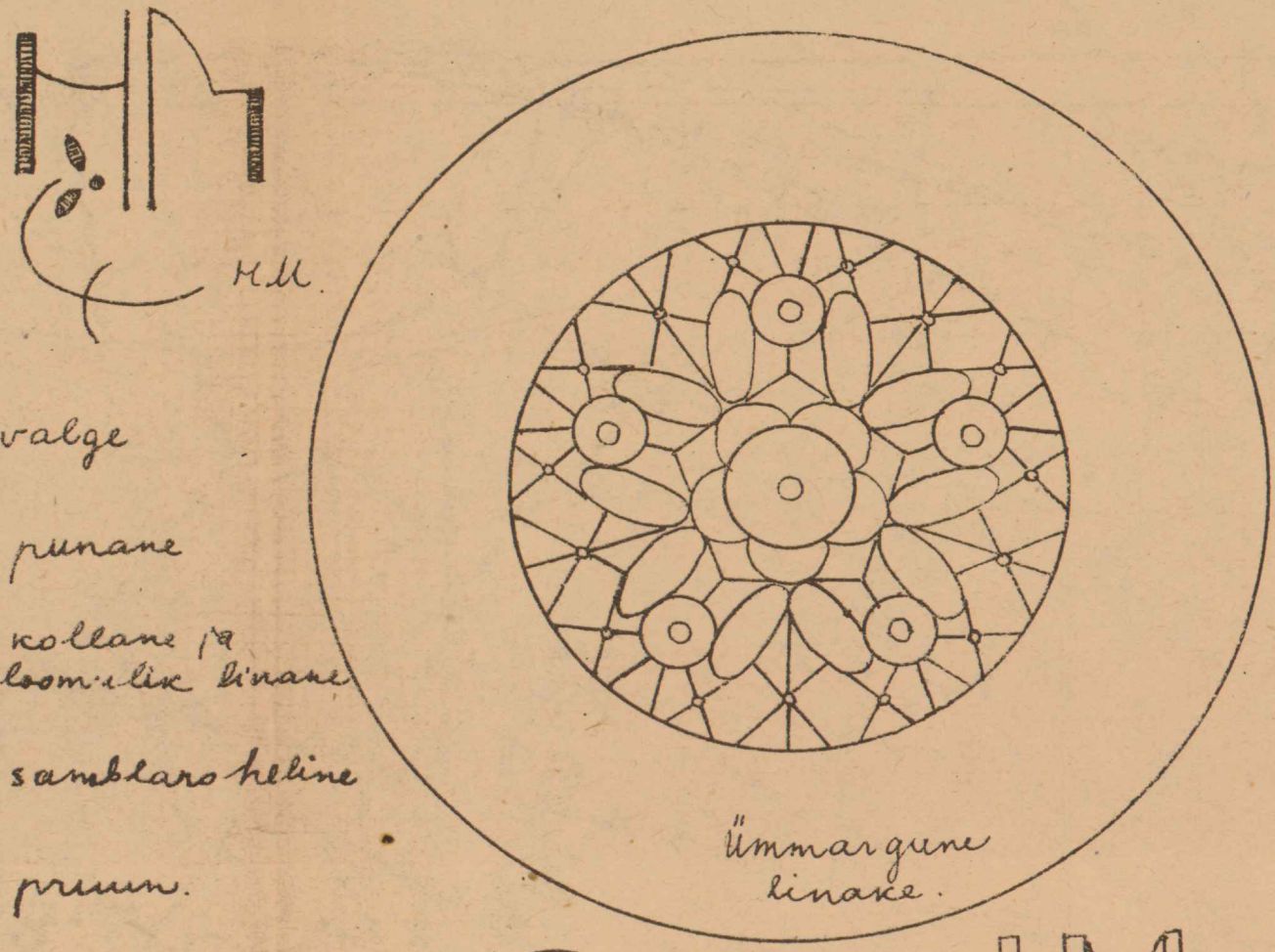
Naiste

Naiste ja kodude kuukiri.
Juunikuu lõike- ja muustrileht 1936. a.

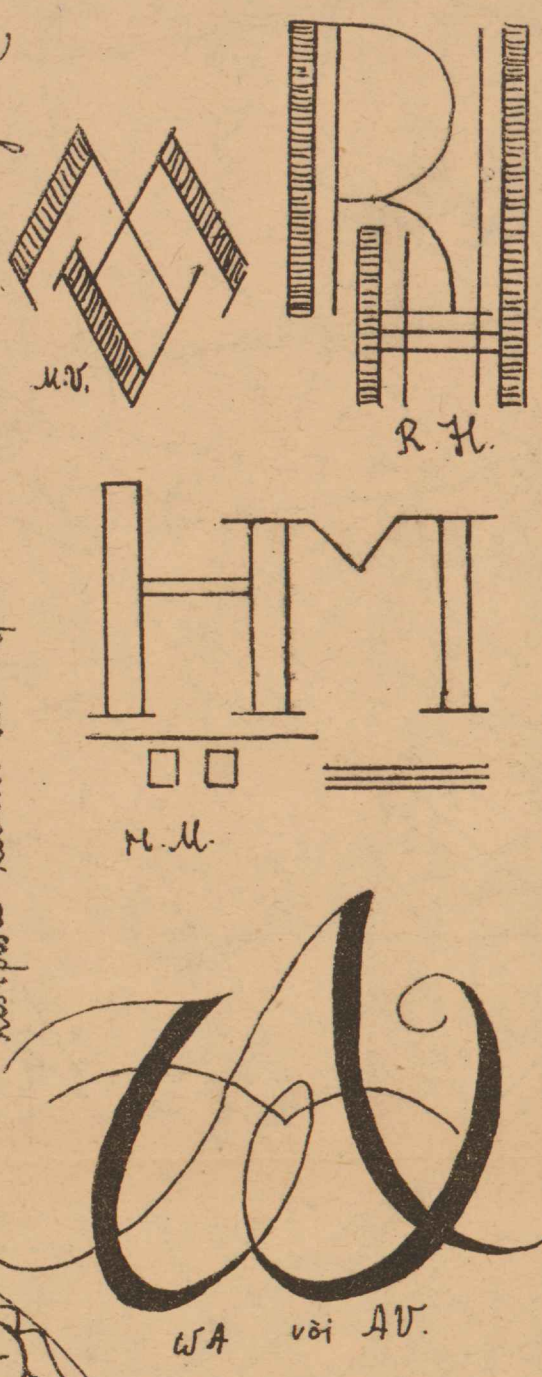
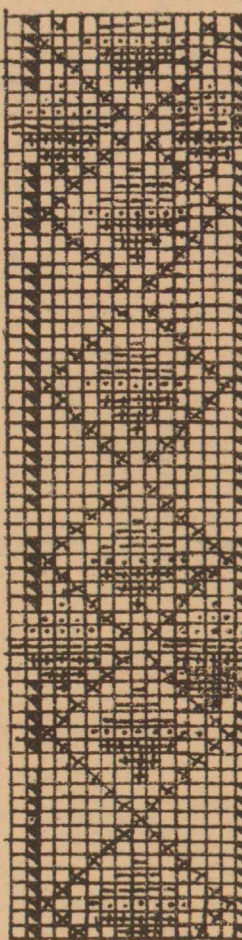
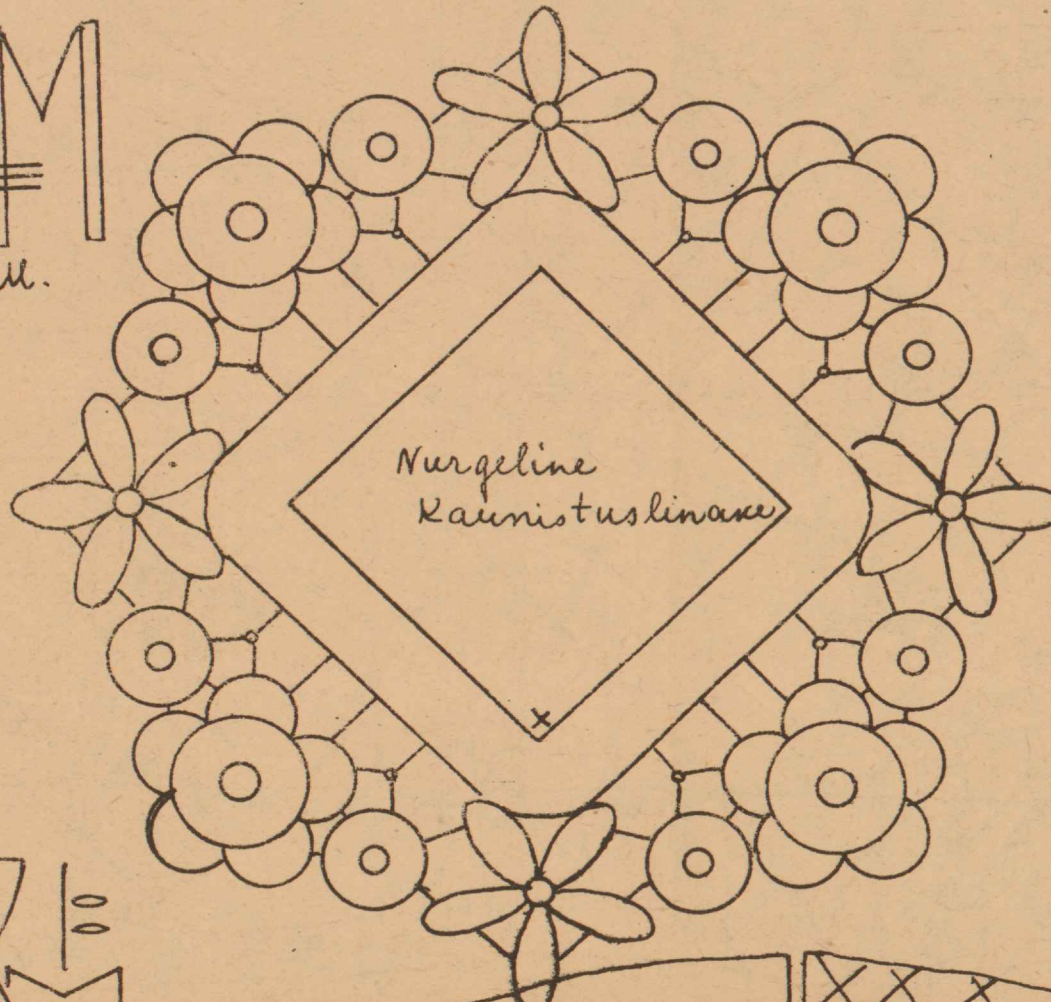
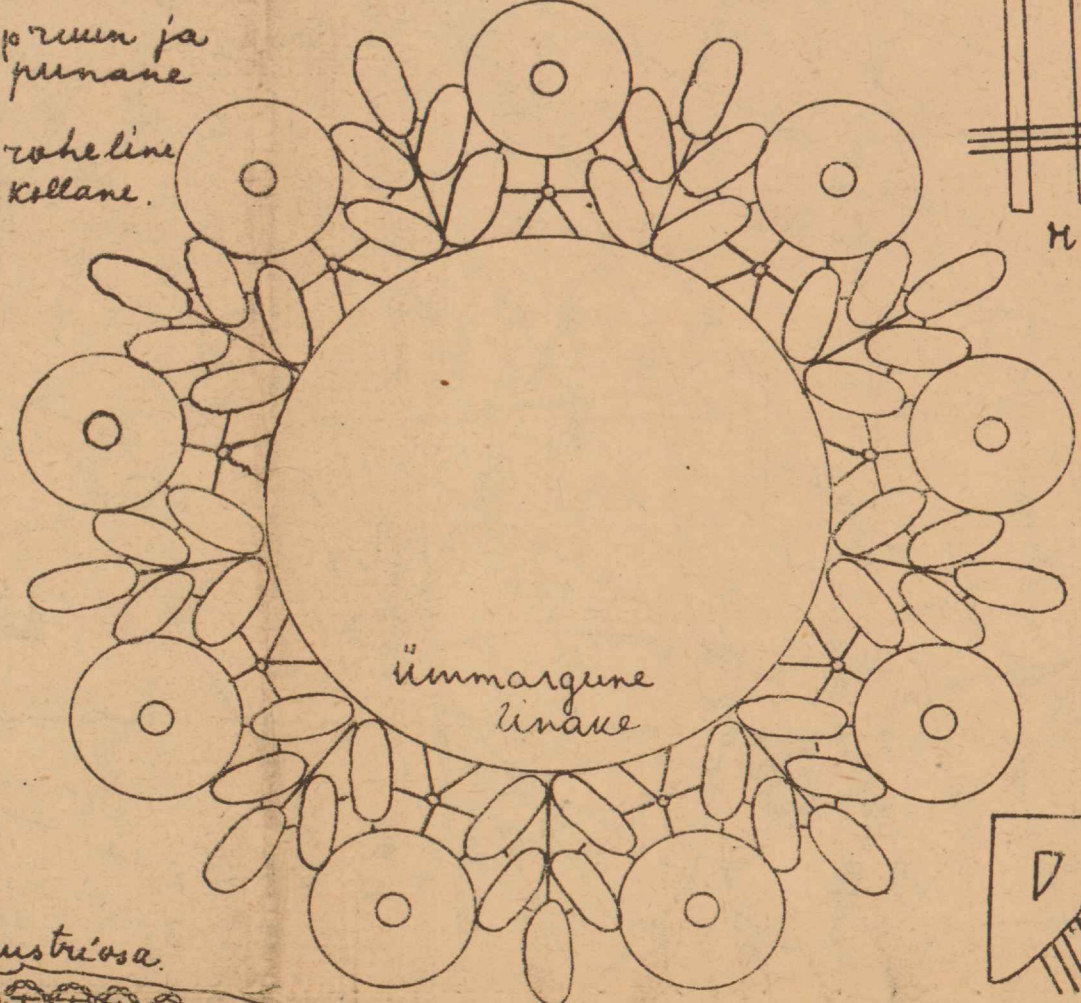
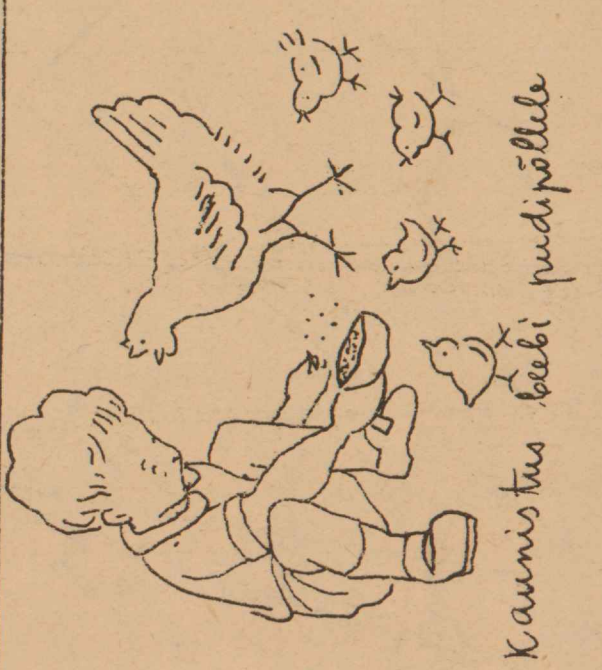
- Lõige I. Kübar.
1. Esimene peaos
 2. Teine
 3. Kolmas
 4. Neljas
 5. Mütsi ääresosa viltu riietist lõigatus
 6. Mütsi ääresosa otse riietist välja lõigatus nr. 5 asemel
 7. Ilustuseosa
- II. Kleit. Mofoto, rinaümb. 88 sm.
8. Esitükk
 9. Selg
 10. Varrak
 11. Volang
 12. Esilaid
 13. Tagalaid
 14. Vöö
- III. Põll, rinaümb. 92 sm. nr. 273.
15. Põlle ülemine osa
 16. Põlle alumine osa
 17. Eesäär
 18. Volang
 19. Olapaal
 20. Volang
 21. Külgsäär
- IV. Päevitusallikond, rinaümb. 92 sm., nr. 275.
22. Esiosa
 23. Püks
 24. Püks esitükk
 25. Taask
 26. Seljaosa
 27. Püks tagatükk
 28. Püks tagatükk
- V. Rannakomplekt nr. 279, vest ja jakk, rinaümb. 104 sm.
29. Jaki esitükk
 30. Jaki selg
 31. Kaenlaaluse nurk
 32. Vesti esitükk
 33. Selg
 34. Krae
- VI. Lapse mänguallikond 3 aast., nr. 286.
35. Esipasse
 36. Esitükk
 37. Kilt
 38. Selja passe
 39. Selg
 40. Püksiosa
 41. Vöö
- VII. Suvelkleit tütarlapsele, nr. 289, pikkus 50 sm. rinaümb. 84 sm.
42. Esitükk
 43. Selg
 44. Varrak
 45. Varrak
- VIII. Põisikese suvelallikond 1-2-aast., nr. 290.
46. Püks esipool
 47. Püks tagatükk
 48. Pluus esitükk
 49. Püks kinniseäär
 50. Pluus selg
 51. Varrak
- IX. Tütarlapse seelik 2-3-aast., nr. 291.
52. Seeliku esilaid
 53. Seeliku tagalaid
 54. Esimene passiosa
 55. Selja passiosa
- X. Tütarlapse mänguallikond 2-3-aast., nr. 293.
56. Püks esitükk
 57. Püks tagatükk
 58. Püks tagatükk
 59. Esimene pass
 60. Selja pass
 61. Varrak
 62. Krae
- XI. Meester. päevasärk, krae nr. 40, nr. 303.
63. 64. Esitükk
 65. Rinnase vooder
 66. Selg
 67. Pass
 68. Kaelus
 69. Varrak
 70. Mansett
 71. Krae
- XII. Supeltrikoo, rinaümb. 88 sm.
72. Esitükk
 73. Seljatükk
- XIII. Heegeldatud pitspluus, rinaümb. 92 sm.
74. Selg
 75. Esitükk
 76. Äär
- Mustrilehel asuvad:
1. 3 ümmargust heegeldatud linamustrit.
 2. 3 nelinurkset
 3. Akna eesriiete kudumisekiri ja skeem.
 4. Vateeritud teki ja padja muistri skeem.
 5. Tikitud linamuster.
 6. Iripitsi pluuvi passe muster.
 7. Laetsete kaunistusi.
 8. Biogramme.

- valge
- punane
- kollane ja kollalike linane
- sarblaroheline
- pruun
- pruun ja punane
- roheline ja kollane

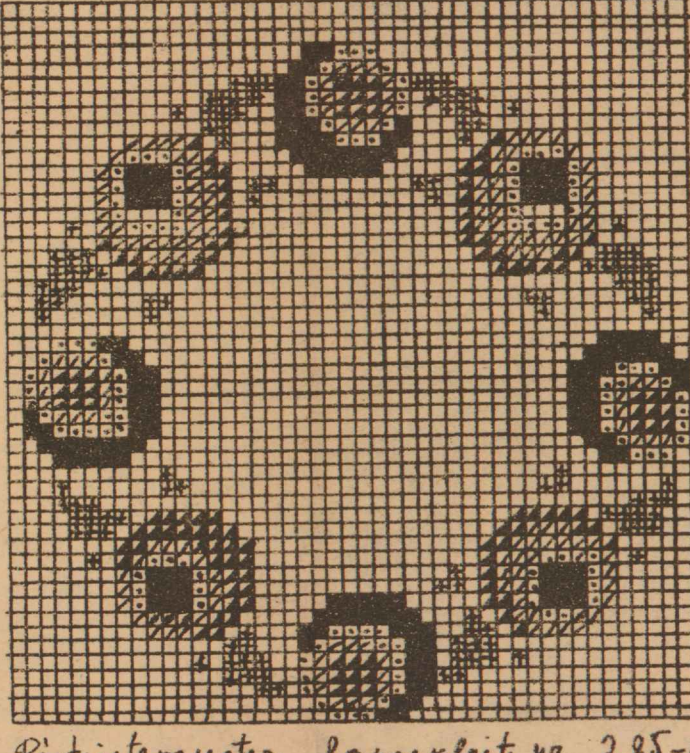
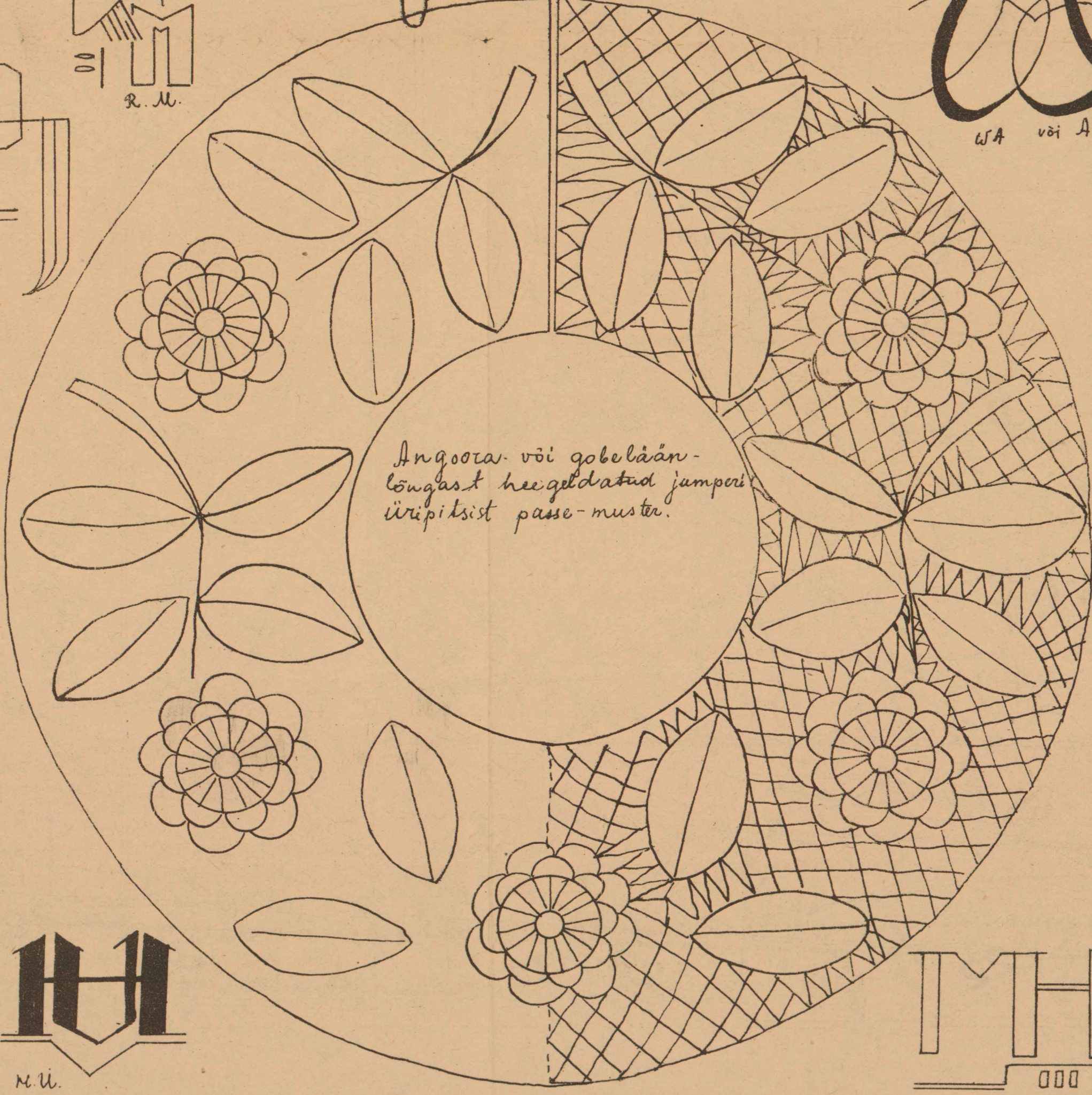
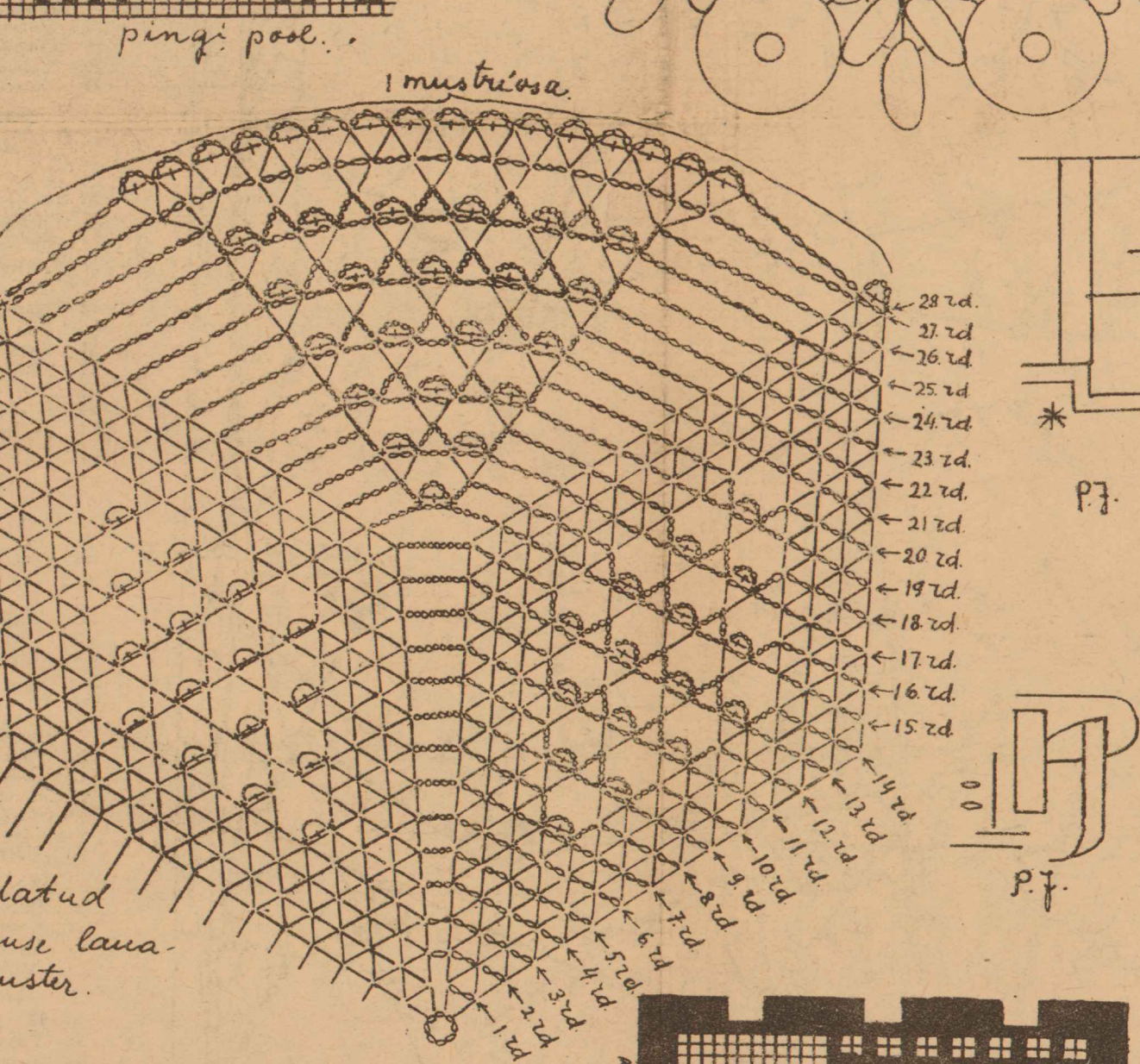

Skeem valmistatud tupsile (1/4) ja padjale (punkter/ooniga) arvud näitavad suurusi sõlmestites.

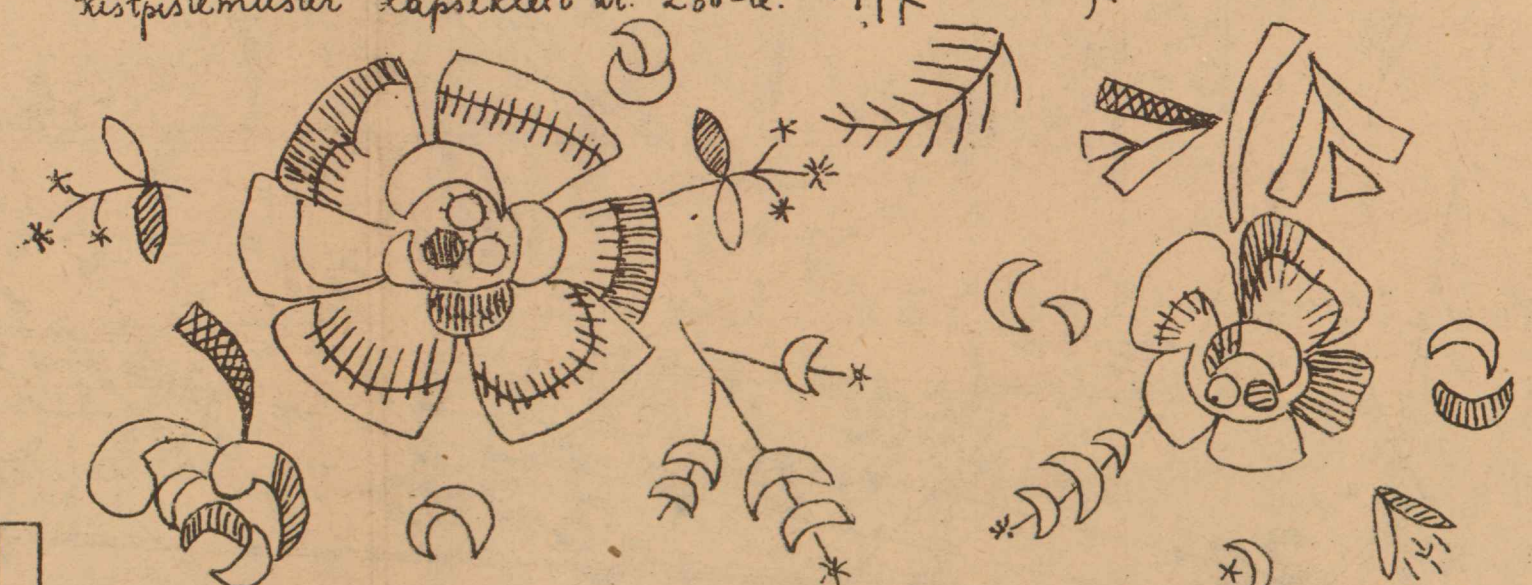
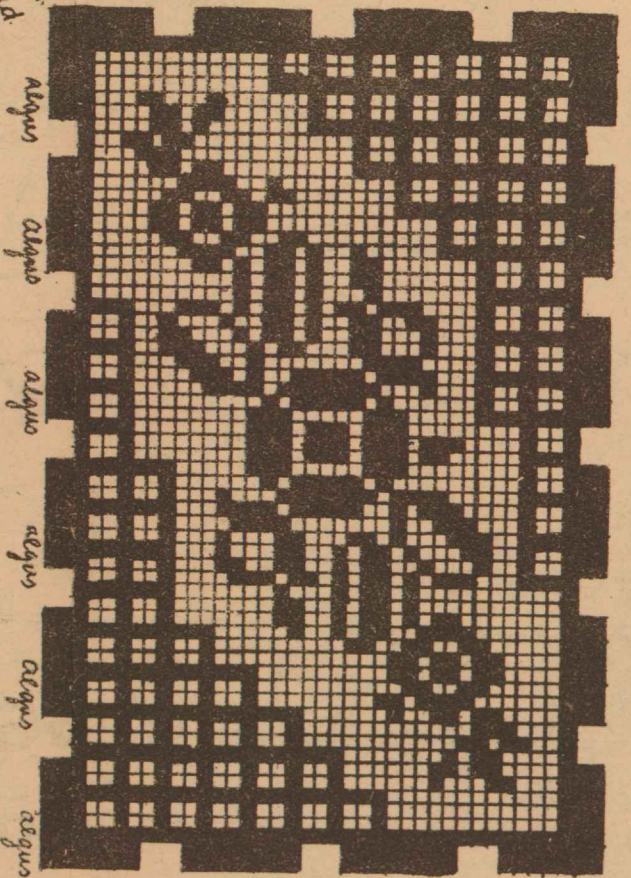
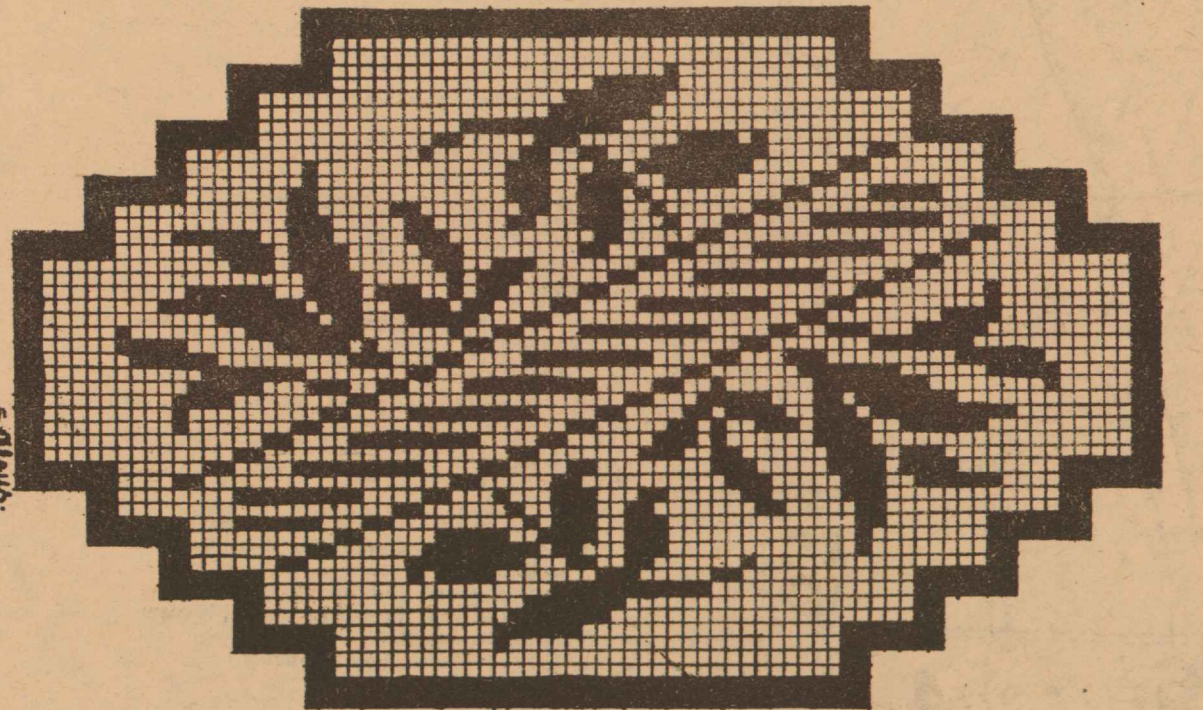

Võõrjaline ristpiste kaunistus narsaevistele või varjule. ■ - sinine 743, □ - roostepunane, 606
■ - roheline 633, □ - hall 532, või laige 768, □ - pöhi. Värvid 68 ruandi järje.

Õuna eeside kudemis-kiri ja skeem.

- roheline
 - sinine
 - punane
 - kollane
 - orange
- Motiv Klit nr. 298-k
- roheline
 - kollane
 - roostepunane

Uksinud motiivid värvilisetikandiga linale. Soetada nagu näha linale ja vastavalt nende suurusele.